

Fredag den 15. marts 2013 (D)

1

70. møde

Fredag den 15. marts 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af lov om regional statsforvaltning, lov om børns forsørgelse, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love som følge af ændret organisering af statsforvaltningerne. (Ændret organisering af statsforvaltningerne, regelforenklinger og omkostningsdækkende egenbetaling på det familieretlige område m.v.).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 27.02.2013).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love. (Forenkling af klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesmæssige område).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 27.02.2013).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om ændring af lov om Udbetaling Danmark, lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og forskellige andre love. (Overførsel af Pensionsstyrelsens opgaver til Udbetaling Danmark).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 27.02.2013).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Kriminalpræventive sociale indsatser).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 27.02.2013).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 136:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om TV 2/DANMARK A/S. (Ændrede must carry-regler, DR's adgang til sponsorering, de regionale TV 2-virksomheders dækningsområder, afskaffelse af radiolicensen og genindførelse af forbud mod produktplacering samt ophævelse af finansministerens bemyndigelse til at sælge aktierne i TV 2/DANMARK A/S m.v. som led i gennemførelse af medieaftale for 2012-2014).

Af kulturministeren (Marianne Jelved).
(Fremsættelse 06.02.2013).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 01.03.2013).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om investeringsforeninger m.v. Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 01.03.2013).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. (Konsekvensrettelser i lyset af lov om investeringsforeninger m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 01.03.2013).

Kl. 10:00

Formanden:

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af lov om regional statsforvaltning, lov om børns forsørgelse, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love som følge af ændret organisering af statsforvaltningerne. (Ændret organisering af statsforvaltningerne, regelforenklinger og omkostningsdækkende egenbetaling på det familieretlige område m.v.).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 27.02.2013).

Kl. 10:00

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Jan E. Jørgensen som Venstres ordfører.
Kl. 10:00

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Det lovforslag, vi skal behandle nu, er en udmøntning af en politisk aftale, der er indgået om statsforvaltningens struktur. Aftalen er indgået mellem regeringspartierne, Enhedslisten og Liberal Alliance. Det er et forslag, som har mange implikationer. En af dem er, at an-

tallet af medarbejdere i statsforvaltningerne reduceres fra næsten 700 til omkring 600, altså cirka 100 medarbejdere mindre, og et godt gæt ville være, at hvis lovforslaget var blevet fremsat af den forrige regering, VK-regeringen, ville ordførerne fra Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne formentlig tordne, at der nu fandt en massakre sted på statsforvaltningerne, idet man reducerer medarbejderstaben fra 700 til 600. Men nu er tingene jo skiftet, nu ser man anderledes på det, og det kan da måske være fint nok på mange måder.

Forslaget har til formål at ændre organiseringen af de nuværende fem statsforvaltninger til én samlet myndighed, med én direktør, altså en enhedsforvaltning. Hensigten med det er at give statsforvaltningerne mulighed for, uden at man skal have en særskilt lovhjemmel, at kunne delegerede opgaver til hinanden, sådan at man f.eks. ikke har en ophobning af sager i én statsforvaltning og ledig kapacitet i en anden statsforvaltning, men man kan sende sagerne rundt fra den ene til den anden. Det er sådan set fornuftigt nok. Desuden giver forslaget ægtefæller en hurtigere og lettere mulighed for skilsmisse. Man kan fremover få straksskilsmisse, hvis man er enige om det uanset årsagen til skilsmissen, og så skal man altså vente 6 måneder, hvis der er uenighed.

Så vil der også blive indført en række gebyrer for statsforvaltningens ydelser. Fremover skal det eksempelvis koste intet mindre end 1.500 kr., hvis man ønsker at klage over det hustrubidrag – eller husbondbidrag, må det hedde – som man skal betale. Det er et ret markant gebyr, det kan vi godt sige fra Venstres side, og jo eksempelvis tre gange højere end det gebyr, man opkræves, hvis man klager til Naturklagenævnet.

Venstre mener, at forslaget om at indføre en enhedsorganisering, altså selve den del af det, grundlæggende er en god idé. En enhedsforvaltning kan sikre en bedre mulighed for koordinering mellem de lokale statsforvaltninger og dermed altså en højere grad af ensartethed i afgørelserne og forhåbentlig også en højere kvalitet i afgørelserne. Man vil også få mulighed for at udbrede den bedste praksis i sagsbehandlingerne til hele landet.

Vi mener dog ikke, at det forslag, der er fremsat, er den rigtige model, den rigtige måde at gøre det på. Det fremsatte lovforslag til omstrukturering medfører nemlig en række negative konsekvenser, som vi ikke kan støtte. Lad mig nævne noget af det: Forslaget medfører en helt unødvendig centralisering af statsforvaltningen, idet man med forslaget lægger op til at lukke lokalkontoret i Ribe, og man lægger også op til, at der skal flyttes arbejdspladser væk fra kontoret i Nykøbing Falster. Samtidig vil man udvide i Aalborg, hvor der bliver tilført 120 ekstra arbejdspladser.

Derved flytter man altså arbejdspladser fra udkanten af Danmark til Danmarks tredjestørste by, og man ønsker at gøre dette, på trods af at der ikke foreligger noget fagligt belæg for, at en centralisering af arbejdsopgaverne vil medføre en forbedring af opgaveløsningen.

Et andet problem ved at lukke afdelingen i Ribe er jo altså også, at nogle borgere vil få væsentlig længere til statsforvaltningen, når de skal have behandlet deres sag om en skilsmisse, om børnebidrag osv. Jeg vil godt henvise til nogle af de hørings svar, der er kommet. Dansk Socialrådgiverforening skriver bl.a., at foreningen opfordrer til, at lukningen af Ribekontoret genovervejes, sådan at borgerne i Sydvestjylland får de samme muligheder for at benytte de tilbud, som følger af forældreansvarsloven, som man har i resten af landet. Det forhold, at borgeren selv kan vælge center, kan medføre, at ressourcerne på de enkelte centre ikke modsvarer det antal borgere, der henvender sig, og konsekvensen kan igen blive, at sagsbehandlingstiden vokser. Danske Advokater og Danske FAMILIEadvokater skriver i deres hørings svar, at de forudsætter, at der sikres den fornødne borgernærhed, og påpeger behovet for hensyntagen til borgernes mobilitet og transportmuligheder.

Det gør man jo altså ikke med forslaget. Der er en artikel i dagbladet BT, hvori man omtaler lukningen af statsforvaltningen i Ribe, og hvor man har nogle eksempler. Eksempelvis er der en borger fra Oksbøl, som ønsker at benytte offentlig transport, og som skal til et møde i statsforvaltningen kl. 9.00, som er nødt til at tage af sted aftenen før kl. 23.00. Så det er altså ikke fuldstændig ligegyldigt.

Venstre støtter altså en enhedsforvaltning, men ikke en øget centralisering, og på den baggrund kan Venstre ikke støtte forslaget.

Kl. 10:06

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Simon Kollerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:06

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

Siden kommunalreformen blev indført i 2007, har statsforvaltningerne levet en – må man nok sige – temmelig omtumlet tilværelse. Det økonomiske grundlag har været direkte uholdbart, og siden 2009 har det været på midlertidige bevillingers evige nåde, at der har været et grundlag for statsforvaltningerne og for at holde dem oven vande.

For borgerne har det haft den konsekvens, at der nu døjes med lange sagsbehandlingstider, og at sagsbehandlingen er uensartet rundtom i landet. Og for medarbejderne har det betydet usikkerhed om fremtiden. Det forventes, at om bare 3 år vil statsforvaltningernes samlede økonomi og den samlede økonomiske udfordring være vokset så meget, at der mangler 93 mio. kr. Det er en uholdbar situation, og det er derfor, at der er behov for, at vi handler nu.

For os i Socialdemokratiet er det afgørende, at vi sikrer en sund økonomi i alle dele af den offentlige sektor. Derfor er formålet med en ny struktur at sikre en samlet og en holdbar løsning for statsforvaltningerne, hvor borgerne hurtigere får afgjort deres sager, og hvor kvaliteten i sagsbehandlingen øges – alt det samtidig med, at vi løser statsforvaltningernes økonomiske udfordringer. For det er afgørende, at vi også i fremtiden har en sund og en robust statsforvaltning, der kan hjælpe de borgere, som eksempelvis gerne vil skilles eller har brug for hjælp til at få afgjort forældremyndigheden. Det er vigtige opgaver, som ikke kan klares med lappeløsninger og midlertidige bevillinger.

Det lovforslag, vi behandler i dag, samler statsforvaltningernes opgaver i én ny landsdækkende statsforvaltning med en direktør og én samlet administration, så vi frigør ressourcer til de borgernære opgaver. De nuværende fem hovedkontorer og fem afdelingskontorer bliver ændret til ni centre.

For os i Socialdemokratiet har det været vigtigt, at statsforvaltningerne fortsat er tæt på borgerne, og med den nye struktur vil de borgernære opgaver derfor blive fastholdt i centre i København, Nykøbing Falster, Ringsted, Aabenraa, Odense, Ringkøbing, Aarhus, Aalborg og i Rønne på Bornholm.

Men statsforvaltningerne er jo også en arbejdsplads for rigtig mange mennesker. Derfor har det været vigtigt for os, at der også tages hensyn til fordelingen af de regionale statslige arbejdspladser. Det mener jeg vi har sikret ved at bevare ni ud af ti centre, ligesom vi placerer de opgaver, som ikke kræver, at borgerne møder op i statsforvaltningen, ude omkring i landet og ikke et enkelt sted. F.eks. bliver der lavet et nyt callcenter på Bornholm, og den fælles journalenhed bliver samlet i Ringkøbing. Byggesagerne skal behandles i Nykøbing Falster, og det nye ankecenter bliver samlet i Aalborg. Det forventer vi vil være med til at styrke den faglige kvalitet. Det vil være med til at ensrette sagsbehandlingen, og samtidig giver det mulighed for en mere effektiv sagsgang over for borgerne.

Som en del af aftalen om en ny struktur for statsforvaltningerne afsætter vi desuden penge til at styrke sagsbehandlingen i kommu-

nerne, så borgerne i højere grad vil få en korrekt afgørelse allerede ved første hug ude i kommunerne.

Med forslaget sikrer vi en samlet og holdbar løsning for statsforvaltningerne til gavn for borgerne og også til gavn for medarbejderne, der får ro om deres situation, og det er derfor, vi i Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.

Kl. 10:10

Formanden:

Der er foreløbig to til korte bemærkninger, hr. Christian Langballe først.

Kl. 10:10

Christian Langballe (DF):

Jeg undrer mig egentlig over, at det, jeg synes er det mest uinteressante i forslaget, bliver nævnt og beskrevet detaljeret, mens forholdet med hensyn til ægteskabs indgåelse og opløsning sådan nærmest er en lille detalje. Jeg synes jo faktisk, det er vigtigt. Ægteskabet er den grundlæggende sociale enhed i vores samfund, det danner udgangspunkt for familierne i Danmark, og det, at man sådan uden videre med et fingerknips kan blive skilt i en situation, hvor man måske er oppe at køre, synes jeg er et rigtig dårligt forslag. Jeg mener, der er en grund til, at der er en separationsperiode på de 6 måneder, og det er, at man jo kan gå og tænke over og overveje, om det nu også er det rigtige at blive skilt.

Jeg vil godt høre, hvad ordførerens kommentar er til det, jeg siger.

Kl. 10:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:11

Simon Kollerup (S):

Jamen jeg er sådan set enig. Jeg er sådan set enig i den del af hr. Christian Langballes spørgsmål, der handler om ægteskabet og kærligheden som rammen om en familie. Det tror jeg da vi er mange der oplever på samme måde. Til gengæld må man også sige, at lige så vel som at kærligheden i en familie kan være en blomst, der kan blomstre, når det går godt, så visner den også nogle gange, når det går skidt, og når der er noget, der går galt.

Derfor har min og vores opfattelse været, at det er en god idé at kunne tillade skilsmisser uden forudgående separation, dog sådan at man kan vælge en separation, som vi kender det i dag, hvis man gerne vil det. Men det er netop for at undgå situationerne, hvor børn kommer i klemme i de familier, hvor kærligheden visner, og hvor der kan være behov for ikke at trække de her ting i langdrag, men få det overstået. Så det er derfor, at der er mulighed for separation, men at der også er mulighed for at springe den del over og få skilsmissen overstået hurtigt.

Kl. 10:12

Formanden:

Hr. Christian Langballe.

Kl. 10:12

Christian Langballe (DF):

Nu syntes jeg, at ordføreren blev helt poetisk – med blomster og det hele. Det er jo dejligt at høre, men tilbage til sagen.

Altså, jeg mener, at når folk bliver skilt, er det ikke kun en sag mellem de to parter. Det er også et spørgsmål om børnene, det er et spørgsmål om bedsteforældre, og det er et spørgsmål om venner. Alt bliver revet i stykker ved en skilsmisse, og jeg har altså talt med tilstrækkelig mange skilsmissebørn til at vide, at det aldrig, aldrig nogen sinde er lykkeligt. Jeg vil også mene, at forældrene en gang

imellem så at sige skubber børnene foran i hele det der spørgsmål, og det er dybt ulykkeligt.

Derfor mener jeg, det er helt rimeligt, at der er den separationsperiode, så folk har en mulighed for at tænke over, hvad det er, de gør, for den beslutning har så store og dybe konsekvenser for familien, for vennekreds, for bedsteforældre osv. Så det der med, at man nu gør det til en eller anden form for beslutning, der kan ordnes med et knips, synes jeg simpelt hen er for dårligt.

Kl. 10:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:13

Simon Kollerup (S):

Jo, men for nu så at være knap så poetisk den her gang og bare holde os til det, som hr. Christian Langballe kommer ind på nu, nemlig det med børnene og de familier, der er i den her situation, så må jeg jo sige, at jeg synes, hr. Christian Langballes argumentation bider sig selv i halen. For lige så vel som at jeg er enig i, at de her situationer kan være ulykkelige for familier, at det kan være som at trække et plaster af, at det kan gøre ondt, ja, så er det måske ikke altid løsningen at trække plasteret langsomt af. Det ved vi alle sammen, det gør mere ondt.

Derfor er den mulighed, vi giver her, faktisk en fleksibilitet til familierne. Det er en fleksibilitet til at kunne sige: Vi er afklaret omkring vores situation, og det skal vores familier og vores børn ikke, skal man sige, pines med over en længere periode, så vi tager skilsmissen med det samme. Men for at også de familier, der er i en tvivlssituation, kan sige, at de har brug for separationsperioden, ja, så er det jo altså indeholdt i lovforslaget, at separationsperioden opretholdes. Den kan vælges til, og så fungerer det hele, som vi kender det.

Så jeg mener, vi har skabt en fleksibilitet. Jeg mener, vi har moderniseret den her form for lovgivning, og det synes jeg faktisk er den rigtige vej at gå. Det må jeg indrømme.

Kl. 10:14

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:15

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Jeg vil gerne spørge ordføreren fra Socialdemokraterne om, hvor meget man isoleret set forventer at spare sådan i kroner og øre på lukningen af lokalkontoret i Ribe.

Kl. 10:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:15

Simon Kollerup (S):

Den nye struktur for statsforvaltningerne har jo til hensigt at gøre noget ved det, som den borgerlige regering ikke fik gjort noget ved i de mange år, den sad ved magten, nemlig at lukke det hul, som statsforvaltningerne har stået og kigget ned i en årrække. Man har gennem nogle midlertidige bevillinger forsøgt at dække hullet lidt til. Det er ikke lykkedes, og problemet er vokset år for år. Derfor kan vi se, at der i 2016 vil mangle 93 mio. kr. i statsforvaltningerne, dels fordi der bliver flere og flere sager, dels fordi bevillingerne falder.

Det, vi går ind og gør med den her løsning, er at lave en enhedsforvaltning. Det er at samle nogle af enhederne forskellige steder i landet. Den samlede løsning med en enhedsforvaltning bidrager med de 35 mio. kr. ud af de 93 mio. kr. Så det her er en del af en samlet

løsning. Hvad Ribekontoret præcist kan opgøres til i kroner og øre, kan jeg ikke gå ind i her fra talerstolen, men det er en del af den samlede løsning, hvor vi samler fagligheden og frigør de midler, der skal være med til at løse et problem for medarbejdere og for borgere.

Kl. 10:16

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 10:16

Jan E. Jørgensen (V):

Det var så heller ikke et tal, man kendte, da man lavede aftalen. Man vidste ikke, hvor meget man ville spare. Det fremgår i hvert fald af en artikel i BT fra januar 2013 med overskriften: Lukning i blinde. Det fremgår, at direkte adspurgte oplyser Økonomi- og Indenrigsministeriet til BT, at den økonomiske gevinst ved lukningen, der vil ramme tusindvis af sydvestjyder, aldrig er beregnet.

Det er så først, efter BT har henvendt sig, at man har lavet nogle beregninger, som viser, at man kan spare mellem 1,5 mio. kr. og 2 mio. kr. Det er jo ikke, fordi det er meget, og der er også gisninger om, at det måske kan ende med at blive det modsatte af en besparelse, fordi mange så måske vil vente med at kontakte statsforvaltningen og bede om et møde, til konfliktniveauet er nået for højt op.

Kan det virkelig være rigtigt, at man ikke vil genoverveje at opretholde kontoret i Ribe, når besparelsen er så lille, som her beskrevet, nemlig mellem 1,5 mio. kr. og 2 mio. kr. om året?

Kl. 10:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:17

Simon Kollerup (S):

Jeg kan da i hvert fald bekræfte over for hr. Jan E. Jørgensen – og det tænker jeg vil glæde partiet Venstre, som ikke selv over en år-række har været i stand til at finde nogen løsninger på det her – at der har været overvejet mange løsningsmodeller. Det er også fremgået af de forhandlinger, der har været bredt med partierne i Folketinget. Det er klart, at man skal finde den løsning, der samlet set kan være en løsning på det problem, som vi står over for.

Må jeg bare henvise til hr. Jan E. Jørgensens egen tale, hvor man kom ind på, at man kunne være en del af det her, hvis man kunne lave en enhedsforvaltning, men dog ikke på helt samme måde, men med nogle lempelser hist og nogle lempelser her. Det er også meget godt, men det løser ikke problemet, og lad os lige huske på, hvem det her er et problem for.

Det her er et problem for borgerne, der i dag oplever, at der på grund af en usikker økonomi i statsforvaltningerne er lange sagsbehandlingstider, og at der er uensartet kvalitet i sagsbehandlingen. Det er også et problem for de medarbejdere, der nu i årevis har stået og kigget på faldende bevillinger, usikre bevillinger, muligvis midlertidige bevillinger, og som har følt en utryghed i deres arbejde.

Så vi har truffet en beslutning, der er den rigtige at træffe nu. Det har vi gjort sammen med Enhedslisten og Liberal Alliance, og jeg mener faktisk, at vi har lavet en samlet og robust løsning for statsforvaltningerne.

Kl. 10:18

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 10:18

Mike Legarth (KF):

Jeg vil fortsætte i samme dur. Allerede under forhandlingerne – og det ved ordføreren, for vi sad jo over for hinanden og forhandlede –

problematiserede jeg, at man lukker en arbejdsplads, som man gør det i Ribe.

Ikke alene holder de faglige årsager, som er blevet nævnt og redegjort for, efter min mening ikke vand – det er så en debat, vi kan tage – men man må også se på, hvad konsekvensen er for borgerne. Næsten alle partier i Folketinget har givet et løfte om, at vi ikke fjerner statslige arbejdspladser i Syddanmark, at vi sørger for, at der også er gang i hjulene i det, man kalder et udkantsområde, som er tilfældet med Ribe. Den betegnelse er måske at gøre det værre, end det er i virkeligheden. Men det har i hvert fald stor betydning, når man fjerner statslige arbejdspladser. Og er vi ikke enige om, at vi skal forfølge og skabe beskæftigelse også i Ribe og på vestkysten?

Kl. 10:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:19

Simon Kollerup (S):

Jeg kan i hvert fald bekræfte, at vi havde diskussionen. Den skal man have, inden man træffer beslutninger som den her, som omfatter alle de steder landet, hvor der i dag er statsforvaltninger.

Det, der jo så er det forunderlige, er – det vil hr. Mike Legarth også kunne bekræfte – at i kølvandet på de diskussioner var det forslag, der så blev stillet, samlet set decideret dyrere for statsforvaltningerne. Og det kan vi jo heller ikke gennemføre, for så ødelægger vi jo først for alvor muligheden for at sikre borgerne nogle ensartede sagsbehandlingstider og en ensartet kvalitet.

Så jeg mener faktisk, at vi her har fundet en løsning, hvor der er en fleksibilitet for borgerne, fordi man nu kan vælge, hvor i landet man gerne vil have sin sag behandlet. Så vi har truffet en meget vigtig beslutning. Jeg havde nær sagt, at det nemmeste jo ville have været at lukke aktiviteten ned og samlet det hele i København; det ville have været sådan en traditionel løsning, man har hørt om mange gange. Men det, vi har valgt at gøre her, er faktisk at samle nogle fagligt stærke enheder, som vi så har tilladt os at placere rundt omkring i kongeriget, hvor de for størstedelens vedkommende er i dag. Det er netop med henblik på at få fordelt nogle regionale arbejdspladser, så alle regioner, også den syddanske, er tilgodeset.

Så jeg mener, at vi har truffet den rigtige beslutning, og det er i hvert fald en robust og samlet løsning for statsforvaltningerne.

Kl. 10:20

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 10:21

Mike Legarth (KF):

Det er jo i hvert fald helt oplagt, at der på bundlinjen i det økonomiske regnskab ikke er ført bevis for, at det her er en reel besparelse. Man kunne godt have prioriteret anderledes, vi kunne godt have reddet Ribe, hvis regeringen havde fulgt det ønske, Det Konservative Folkeparti, havde. Man kunne have placeret opgaverne anderledes, men stadig under samme hat, for regeringens ønske om at reformere statsforvaltningen er jo sådan set rigtigt set. Det kunne man godt have gjort, men det valgte man at lade være med, og nu er konsekvensen så, at man lukker afdelingen i Ribe, der mister nogle arbejdspladser, og borgerne får en ringere service.

Når nu det er det, der er kommet frem, efter at tingene er blevet undersøgt til bunds, skulle vi så ikke i udvalgsarbejdet sætte os sammen og prøve at omgøre den beslutning, så vi kan bevare arbejdspladserne i Ribe?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:21

deres ægteskab i stedet for at kunne accelerere processen og gøre det endnu hurtigere forbi.

Kl. 10:21

En del af forslaget handler om det, der hedder vilkårsforhandling. Det er en rådgivning, man i dag bliver tilbudt, når man står i en skilsmisse, og som fra nu af både skal være noget, man aktivt skal vælge til, og som man skal betale 1.000 kr. for. Det vil sige, at på et tidspunkt, hvor man i forvejen betaler 900 kr. for en skilsmisse, skal man oven i det betale 1.000 kr. for den ekstra rådgivning. Det er 1.900 kr. i en situation, hvor man er enormt sårbar, og hvor ens fremtidige økonomi er usikker. Det vil gøre, at rigtig mange fravælger den rådgivningsmulighed, og det er trods alt den rådgivning, der gør, at man kan komme med alle de spørgsmål, man har. For gudskelov har de fleste ikke prøvet at være i sådan en situation før, så de kan have en masse spørgsmål om: Hvad gør vi lige i forhold til bodeling? Hvad gør vi i forhold til forældremyndighed og samvær? Hvordan griber vi lige det hele an?

Simon Kollerup (S):

Jeg ved ikke, hvor meget vi skal gå ind i de konkrete forhandlinger. Man kan jo opfordre til, at det forslag, der kom under forhandlingerne, kunne blive lagt frem, så folk kunne læse det. Som jeg husker det samlede forslag med denne palet af ideer, hvor spørgsmålet om Ribekontoret var en af dem, var det jo tværtimod noget, der gravede dybere huller foran statsforvaltningerne, altså noget, der skabte større problemer og faktisk var drænende på udgiftssiden.

Så vi kan have mange diskussioner frem og tilbage, og jeg er helt sikker på, at vi også får en god diskussion i udvalget, men bundlinjen er, at vi har stået over for en opgave, som skulle løses for borgerne og for medarbejdernes skyld, og hvis ikke vi stiller op og ansvarligt finder en løsning, som både er robust og kan holde i mange år, og som er samlet for alle statsforvaltninger i landet, så mener jeg ikke, at vi har løst opgaven. Det har vi gjort ved at lægge det her frem, og i det indgår de regionale arbejdspladser, som vi har bibeholdt ude i landet, og det mener jeg faktisk er helt rigtigt i det samlede billede.

Kl. 10:22

Det behov kan folk have, og det gør jo så, at nu, hvor de skal betale så meget for det, vil de fravælge det. Og hvad sker der så, når de fravælger det? Så sker der det, at de i stedet for kan risikere senere at havne i konflikter. Så har vi dem hængende i statsforvaltningen og i retterne og det hele, fordi de ikke fik den rådgivning, de havde behov for.

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Fru Mette Hjerminde Dencker som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:23

Ydermere står der i forslaget, at det forventes, at indførelsen af gebyrer på separation og vilkårsforhandling kan have en vis adfærdsregulerende effekt. Med andre ord ønsker regeringen at adfærdsregulere folk, så de ikke længere har den tænkepause; at adfærdsregulere folk, så de træffer beslutninger over hals og hoved; at adfærdsregulere folk, så de ikke søger den rådgivning, de kan have behov for i en sårbar situation.

(Ordfører)

Mette Hjerminde Dencker (DF):

I dag skal vi behandle det lovforslag, der gør, at om ganske få år er separation noget, man kun kan læse om i historiebøgerne. Separation er en fantastisk mulighed; separation er det, der gør, at man kan have god tid til at tænke sig om, når man skal træffe en så, hvad kan man sige, fatal beslutning, som har konsekvenser for en selv, ens ægtefælle og ens børn. Derfor er det rigtig vigtigt, at man har rigelig tid til at tænke sig om. Det er vigtigt, at man ikke træffer sådan en beslutning over hals og hoved.

Jeg tror, at alle de mennesker, der har prøvet at være gift i rigtig mange år, kan nikke genkendende til, at det indimellem hænder, at man godt kan ønske sin ægtefælle hen, hvor peberet gror. Det vil være utrolig sårbart, hvis man i sådan en situation bare kan indsende en separationsansøgning sammen med 900 kr., og så er det ordnet på ingen tid. Med det her lovforslag åbner vi op for, at borgerne får mulighed for at træffe så alvorlige beslutninger i affekt, de får mulighed for at træffe beslutninger, der påvirker dem selv og deres børn, i en oprevet sindstilstand. Det er noget, der bekymrer os rigtig meget i Dansk Folkeparti.

Vi har alle sammen som folketingsmedlemmer fået de papirer, jeg står med her, om Ungeparlamentet. En række unge i folkeskolens ældste klasser var herinde på Christiansborg og lege politiker for en dag, og ud af det kom der forskellige lovforslag, som de havde lavet. Og det er faktisk meget interessant at bladere igennem og se, fordi de jo laver lovforslag ud fra, hvad det er, der interesserer dem i deres liv. Derfor kan man se en hel masse om separate badekabiner og idrætsundervisning og engelsk for 1. klasse. Og blandt de her lovforslag har de også lavet et lovforslag, der hedder: Lov om obligatorisk parterapi for gifte par, som ønsker at søge skilsmisse. Hvordan kan det være, at det er noget, der interesserer unge mennesker? Det er da selvfølgelig, fordi de unge mennesker står i en situation, hvor deres forældre er blevet skilt, og fordi de har oplevet, hvor ondt det gjorde, da forældrene blev skilt, og fordi de unge mennesker ville ønske for deres forældre, at de havde fået muligheden for at få noget hjælp til

I Dansk Folkeparti har vi ingen interesse i, at staten skal ind at tjene penge på andre menneskers sorg og ulykke. Vi har ingen interesse i at sabotere flest ægteskaber på kortest mulig tid. I Dansk Folkeparti har vi en interesse i at hjælpe vores borgere, når de står i den sårbare situation, det kan være, at der er knas i ægteskabet, og vi har også en interesse i at hjælpe vores borgere, når de står i en situation, hvor de skal skilles, og hvor de skal videre i deres liv og lande på benene i deres nye tilværelse. Så har vi en interesse i at hjælpe dem med al den rådgivning, de har behov for. Og derfor kan vi ikke støtte lovforslaget.

Kl. 10:28

Formanden:

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Fru Marlene Borst Hansen som radikal ordfører.

Kl. 10:28

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Jeg er rigtig glad for at kunne stå her på talerstolen og på Radikale Venstres vegne klart anbefale, at vi stemmer for L 157 om ændret struktur på landets statsforvaltninger. Det her lovforslag er nemlig et meget klart eksempel på, at vi ved at tænke anderledes, ved at turde gøre op med den måde, vi hidtil har gjort tingene på, både kan reducere de offentlige udgifter og give borgerne en bedre service.

Vi har været udfordret af, at rigtig mange borgere oplevede urimelig lange ventetider på at få deres sager behandlet. F.eks. oplevede mange i Region Hovedstaden at vente i flere måneder på at få en tvist omkring forældremyndighed og samvær i skilsmissesager afgjort, mens man i Region Syddanmark kunne få den afgørelse inden for få uger. På den anden side skulle man vente længere tid i Syddanmark på at få fastsat størrelsen af børnebidraget, mens det gik langt hurtigere i hovedstaden. Med den her nye struktur vil borgerne både opleve kortere sagsbehandlingstider og en mere ensartet sagsbehandling, uanset hvor i landet de bor.

Forslaget lægger op til, at vi samler de ikkeborgernære opgaver centralt i de forskellige regionale centre. Det vil betyde et samlet fagligt miljø af de medarbejdere, der arbejder med de samme opgaver, og hermed kan man opnå stordriftsfordele og faglige synergieffekter, som kan bidrage til lavere ressourceforbrug og en højere kvalitet i sagsbehandlingen. Men det er vigtigt at påpege, at centraliseringen kun sker på den del, som handler om ikkeborgernære opgaver. Alle centre vil også fremover have en afdeling for borgernære opgaver, så borgeren oplever altså ikke, at han nu skal møde op i Aalborg for at få sin sag behandlet, hvis han eksempelvis bor i Kolding.

Det er rigtigt, at vi lukker i statsforvaltningen i Ribe, men Region Syddanmark var i forvejen begunstiget ved at have tre statsforvaltninger i modsætning til de fleste andre regioner, som har en eller to statsforvaltninger. Igen har vi kigget på at give borgeren en nogenlunde ensartet service, så derfor har vi brugt de ressourcer, som blev frigivet ved at lukke Ribe, til at sikre en ensartet service over hele landet.

Endelig indebærer forslaget også nogle lidt højere gebyrer ved eksempelvis skilsmisse, separation og i sager om ændring af børnebidrag, men det er vigtigt at understrege, at ingen af gebyrerne overstiger de administrative omkostninger ved at behandle sagerne, og at der naturligvis også vil være mulighed for, at økonomisk svagt stillede borgere kan søge kommunen om hjælp til betaling af disse gebyrer.

Så alt i alt er det et meget fint lovforslag, som vi meget gerne vil støtte op omkring i Radikale Venstre.

Kl. 10:31

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:31

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Jeg sidder her – eller nu står jeg – med en artikel fra BT fra den 10. januar 2013 med et ganske nydeligt billede af den radikale kommunalordfører, fru Marlene Borst Hansen. Det er ikke billedet, jeg har problemer med, men det er billedteksten, for der står: Den radikale kommunalordfører, Marlene Borst Hansen, fastholder, at det er korrekt at lukke statsforvaltningen i Ribe, selv om beslutningen er truffet uden kendskab til den opnåede besparelse.

Jeg vil næsten tro, at der må være tale om et fejlцитat. Altså, kan man virkelig mene, at det er helt i orden, at nogen træffer så indgribende beslutninger uden at vide, hvad det er, de kan spare ved det, på forhånd?

Kl. 10:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:32

Marlene Borst Hansen (RV):

Nu var der jo tale om, at der blev lavet en samlet plan, også en samlet økonomisk plan, i forhold til hvordan den fremtidige struktur skal se ud. På det tidspunkt blev jeg oplyst om de tal, som Indenrigsministeriet havde givet BT – som hr. Jan E. Jørgensen også tidligere læste op for hr. Simon Kollerup – og det var første gang, jeg hørte de konkrete tal om Ribe. Men som tidligere nævnt er det hele en del af en samlet plan. Vi synes sådan set også, det er rimeligt, at statsforvaltningerne bliver fordelt rimeligt inden for regionerne. Derfor var det nærliggende også at kunne kigge på Region Syddanmark, der som den eneste af regionerne havde tre statsforvaltningskontorer.

Kl. 10:32

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 10:33

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg synes, det er lidt rystende, at man træffer beslutning om så mange menneskers arbejdsplads, og at man træffer beslutning om at lukke et kontor, hvilket jo altså vil få nogle konsekvenser; det kommer man ikke uden om. Ifølge den samme artikel fra BT er der en medarbejder fra kontoret i Ribe – som jeg erkender selvfølgelig også har nogle andre interesser i forhold til at beholde sin arbejdsplads – som siger:

Når vi får en sag, er det typisk, fordi der er en konflikt mellem forældre, som børnene lider under. Hvis vi skal få dem til at samarbejde, er vi nødt til at have dem ind til personlige møder; pjecer og breve har slet ikke samme virkning. Hvis vi lukker i Ribe, vil jeg tro, at en ikke ubetydelig del af vores brugere bliver væk på grund af den lange transporttid, og det betyder, at et antal børn bliver lidt i stikken.

Det er jo sådan de konsekvenser, det har. Så kunne vi sige: Hvis det kunne betyde, at man kan spare nogle penge, så man kan få tingene til at gå op i en højere enhed, så kunne vi måske forstå det. Men når man ikke engang ved, hvad de økonomiske konsekvenser er, altså hvad man tjener ved at lukke i Ribe, og det har de her voldsomme negative konsekvenser, som jo er beskrevet, så må jeg indrømme, at jeg synes, det er lidt problematisk. Og det, der står i overskriften i BT, om lukning i blinde, er åbenbart korrekt. Det har jeg meget svært ved at forstå. Jeg synes ikke, det virker særlig betryggende.

Kl. 10:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:34

Marlene Borst Hansen (RV):

Jamen man kan sige, at en af grundene til, at der så heller ikke er en større besparelse ved det, hvis man isoleret ser på Ribe, jo bl.a. er, at de medarbejdere, som på nuværende tidspunkt er ansat i statsforvaltningen i Ribe, ikke bare mister deres job. De mister deres fysiske arbejdsplads i Ribe, men de bliver jo tilbudt at kunne flytte arbejdsplads til et andet sted i landet. Det er jo ikke sådan, at man tager og afskediger lige præcis dem, der er i Ribe, og at man på den måde bare hugger det over dér. De bliver jo tilbudt at kunne søge stillinger rundtomkring, hvor man centralt placerer de opgaver, som de hver især måtte sidde med.

Kl. 10:35

Formanden:

Fru Mette Hjerminde Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 10:35

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Foruden at en separation er en rigtig god tænkepause, der gør, at man lige kan mærke efter, om det nu også er det, man har behov for, og at man kan indstille sig stille og roligt på sit nye liv, så er der jo også den fantastiske sideeffekt ved det, at 20 pct. af dem, der bliver separeret, ender med at gå tilbage til ægteskabet. Hvordan forholder fru Marlene Borst Hansen sig til, at vi nu taber de 20 pct. på gulvet?

Kl. 10:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:35

Marlene Borst Hansen (RV):

Jeg forholder mig til det på den måde, at jeg er fuldstændig enig med Dansk Folkepartis ordfører i, at ægteskabet er en vigtig institution – det er måske et gammeldags ord, men jeg kan ikke lige komme i tanker om et andet – og jeg vil fastholde, at ægteskabet selvfølgelig er en vigtig ramme også om børns opvækst.

Jeg er faktisk overbevist om, at vi ikke mister de 20 pct. Jeg er overbevist om, at hvis mennesker finder sammen igen, efter at de har haft en krise, jamen så vil de gøre det, uanset om de er blevet skilt. Jeg synes, der ligger en mistillid i forhold til at sige til voksne mennesker, der kommer og beder om skilsmisse, at det vil man fra statens side godt lige ind og spørge dem om, altså om de nu er helt sikre på, at de mener det her, og på den måde snage i folks privatliv. Der er jo bl.a. også regler for i dag, at man kan få straksskilsmisse, men der skal det offentlige virkelig ind og grave i familiens sager, for at man kan få lov til det.

Herved giver vi familierne både en tillids erklæring og en frihedserklæring.

Kl. 10:36

Formanden:

Fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 10:36

Mette Hjermand Dencker (DF):

Det vil sige, at jeg kan høre, at fru Marlene Borst Hansen ikke er bange for, at vi taber de 20 pct. Der vil jeg gøre opmærksom på, at når man kan blive skilt med det samme, er det de færreste, der vælger, at man så vil have separation. Det vælger man jo selvfølgelig, fordi man har accepteret, at sådan er lovgivningen, og fordi man ellers skal til både at betale 900 kr. for separationen og efterfølgende 900 kr., hvis man ønsker skilsmisse. Så er det nok de færreste mennesker, der tør gamble ved at vælge separationen, for hvad nu, hvis de havner i skilsmisse? Så kan det jo være lige meget; kan man så ikke bare betale de 900 kr. fra starten af?

Det er derfor, vi i Dansk Folkeparti er bekymret for, at man nu taber de her mennesker på gulvet, og at man dermed får endnu flere skilsmisser.

Kl. 10:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:37

Marlene Borst Hansen (RV):

Jeg har desværre rigtig mange venner, der er blevet skilt. Jeg har faktisk også selv været igennem en skilsmisse, og jeg vil sige, at jeg hverken kender nogen eller selv har oplevet, at man søger om separation bare sådan lige, fordi man er lidt uvenner. Det er et skridt, der tager lang tid, man overvejer det meget. Det er et meget stort skridt også at skrive under på separationspapirerne. Jeg vil sige, at når man først kom til skilsmissen, var det så langt væk, at der var det ikke nær så grænseoverskridende. Så jeg tror sådan set ikke, at forskellen i forhold til, om det er skilsmisse fra første færd, eller om det er separation, gør, at folk bare trækker på skuldrene og tænker, at nu tager vi en separation, og så må vi se, hvordan det går. Jeg tror, at det er et kæmpe stort skridt, så jeg tror ikke på de tal med hensyn til de 20 pct., og at vi mister dem, i forhold til at folk finder sammen igen.

Kl. 10:38

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 10:38

Mike Legarth (KF):

Det her lovforslag har den konsekvens, at den statslige arbejdsplads i Ribe lukker, den statsforvaltning, der ligger der i dag. Ordføreren erkender selv eller i hvert fald tilslutter sig, at der måske ikke er nogen økonomisk besparelse ved at gøre det, og vi bl.a. fra konservativ side har påpeget, at det heller ikke er nogen gevinst for befolkningen, fordi hovedparten får meget langt til sagsbehandlingen, så der er et tab af service for borgerne, der er måske oven i købet også, kunne man godt sige, et tab af borgerrettigheder. Jo, der vil være mange, der ikke forfølger deres ret, fordi der er så langt, og det er ikke et rimeligt udbytte af de her forhandlinger, synes jeg. Når nu det er bundlinjen, vil det så ikke være fornuftigt, og vil fru Marlene Borst Hansen så ikke medvirke til, at vi omgør den beslutning?

Kl. 10:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:39

Marlene Borst Hansen (RV):

Nu kan man jo ikke bare se på en lillebitte del af det her lovforslag. Man bliver som sagt, som både den socialdemokratiske ordfører og som jeg også tidligere har sagt, nødt til at se på det hele. Det er sådan, at vi samler og centraliserer nogle bestemte fagligheder rundt omkring i det ganske danske land, og derfor bliver vi også nødt til at se på, hvor mange af de forvaltninger vi så har brug for. Med hensyn til Ribe må jeg igen sige, at Region Syddanmark som den eneste region havde tre statsforvaltninger, og uagtet at jeg ved, at den konservative ordfører har valgkreds meget tæt ved – man kan også stemme på mig derovre, jeg står bare lidt længere nede på stemmelisten – synes jeg, at det kommer til at vidne om mere sognerådspolitik end reel fornuftig sagsbehandling.

Kl. 10:40

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 10:40

Mike Legarth (KF):

Det synspunkt kan ordføreren jo have, men nu er jeg jo optaget af, hvad konsekvensen, hvad praktikken bliver af det, der bliver besluttet her i Folketingssalen. Det synes jeg at man skulle have lidt mere for øje, for nu hører jeg jo den ellers udmærkede ordfører sige i sin tale, at der er nogle, der mister deres arbejde, der er mange, der mister deres arbejde i statsforvaltningen i Ribe. Men det er jo lige meget, fordi man kan bare få et andet job, fordi der udvides jo i Aalborg og måske i København. Men prøv at høre her: Det er det mest elendige argument, jeg nogen sinde har hørt, for det har jo da en kolossal betydning for de mennesker, der bor og opholder sig med deres familie i det her lokalområde. Det har en stor konsekvens, så vi skal tænke os om. Når der nu ikke er nogen faglig gevinst, der ikke er nogen borgerservicegevinst, og der ikke er nogen økonomisk gevinst, hvorfor hulen er det så, at Det Radikale Venstre støtter det?

Kl. 10:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:41

Marlene Borst Hansen (RV):

Jeg anerkender ikke, at der ikke er en faglig gevinst. Der er en faglig gevinst, fordi vi centraliserer forskellige fagområder spredt ud over det ganske land på den mest fornuftige måde.

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

I dag behandler vi lovforslaget angående en ændring i organiseringen af statsforvaltningerne, regelforenklinger og omkostningsdækkende egenbetaling på det familieretlige område. Lovændringen dækker over en række ændringer, som vi også har hørt i dag, men jeg vil bruge min taletid på at fokusere på nogle af områderne.

Det første er vedrørende ændringen af statsforvaltningen, så de nuværende fem statsforvaltninger fremover bliver organiseret i en fælles forvaltning. Det er vi i SF positive over for, da det kan give en bedre mulighed for en mere ensartet og effektiv sagsbehandling på tværs af de fem nuværende regioner. Det betyder både, at vi bruger de offentlige ressourcer bedre, og at vi sikrer en bedre kvalitet i sagsbehandlingen, fordi man skaber mere fagligt robuste miljøer, da man centraliserer de forskellige faglige miljøer, der i dag er spredt ud over alle statsforvaltningens mange kontorer. Samtidig får borgerne selv ret til at vælge, hvilket regionalt center de ønsker at benytte, og den frihed er jeg sikker på mange borgere vil tage godt imod.

Sammen med det frie valg vil ressourcerne naturligvis følge med borgerne. Det betyder, at det giver mulighed for en bedre prioritering af ressourcer på tværs af lokaliteter og fagområder i forhold til det ændrede behov. Med samlingen af statsforvaltningerne ønsker vi derfor ikke at flytte statsforvaltninger væk fra borgerne, tværtimod. Vi fjerner de kunstige regionsgrænser på statsforvaltningsområdet og effektiviserer og sikrer, at ressourcerne bliver brugt på borgerne frem for administration. Det gør vi bl.a. ved at samle hjælpefunktionerne under en enhed. Samtidig sikrer vi, at den direkte kontakt med borgerne bibeholdes, idet vi bevarer ni ud af ti af de nuværende centre, så hjælp, rådgivning osv. sker så tæt på borgerne som muligt.

Med hensyn til ændringen for tidsfrister i sagsbehandlingen ved skilsmisser er jeg virkelig glad for det forslag. Det kan ikke være til gavn for nogen af de implicerede parter i en skilsmisssag, at sagsbehandlingen trækker ud. Her tænker jeg ikke kun på ægtefællerne, men også børnene, som er de virkelige ofre i skilsmisssager. Der er derfor al mulig god grund til denne ændring, som selvfølgelig ikke udelukker mulighederne for vilkårsforhandling.

I forlængelse af sagsbehandlingen af skilsmisser vil jeg lige give et par kommentarer i forhold til klagefristen i forbindelse med sager om børne- og ægtefællebidrag. SF finder det passende, at der bliver en klagetid på 4 uger. Det giver borgerne en fair chance for at klage over en afgørelse, hvis det er det, der ønskes, men samtidig går modparten heller ikke i uvidenhed om den endelige afgørelse i unødvendig lang tid. Derudover formindsker en klagetid på 4 uger, at en klage bliver et instrument til at genere modparten ved at trække klagetiden ud i så lang tid som muligt. Det bør derfor være i alles interesse, at vi nu indskrænker klagetiden til 4 uger.

SF stemmer for forslaget.

Kl. 10:41

gøre nærmere for i min ordførertale, men ét punkt synes jeg lige vi skal vende også med den her ordfører, nemlig problemstillingen om statsforvaltningen i Ribe, som har stor betydning for det lokalområde. Her lukker vi en statsforvaltning, der er mange, der mister deres arbejde, og det arbejde og den gennemgang af konsekvensen af det her lovforslag har påvist, at servicen over for borgerne ikke bliver forbedret med den her model, og at der ikke er nogen økonomisk besparelse. Var det så ikke en god idé at omgøre den beslutning?

Kl. 10:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:45

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil gerne sige to ting. Det er jo altid alvorligt, når nogen mister deres arbejde, og forhåbentlig er der også nogle af de mennesker, som vil få arbejde på nogle af de andre kontorer. Men den tidligere regering havde altså ikke løst opgaven med at få orden i sagerne, og det var en urimelig byrde for statsforvaltningerne, at udgifterne steg år for år, og indtægterne faldt ligeledes, og deres sagsbunker voksede og voksede, og borgerne oplevede længere og længere ventetid.

Specielt på områder, som statsforvaltningen tit beskæftiger sig med, f.eks. det familieretlige, hvor der er børn involveret, og hvor der er følelser i klemme, kan det jo ikke være rigtigt, at ventetiderne vokser og vokser. Så jeg er ikke enig i, at den her model ikke har noget at gøre med serviceforbedringer, for det hele handler jo netop om én gang for alle at få styr på både økonomien og serviceniveauet i statsforvaltningerne, som også har været underlagt helt urimelige vilkår. Og der bliver vi nødt til at lave den her model.

I forhold til Ribe er det rigtigt, at den årlige besparelse er på mellem 1,5 og 2 mio. kr., men det vokser, det er jo ikke en engangsbesparelse. Som den radikale ordfører også sagde, er statsforvaltningen i Syddanmark den eneste statsforvaltning, der har tre kontorer, nemlig i Aabenraa, Odense og Ribe.

Kl. 10:47

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 10:47

Mike Legarth (KF):

Jamen jeg anerkender, at der er gode elementer i lovforslaget, og jeg anerkender og er fuldstændig enig i, at det er en god idé at lave øget ensartethed i sagsbehandlingen og arbejde med ledelse og organisering på den konto, det er jeg helt med på. Jeg er også med på, at det er en god idé at sørge for at nedbringe sagsbehandlingstiden. Men man kunne godt have gjort det, uden at det skulle have den konsekvens at lukke statsforvaltningen i Ribe og skabe de mange arbejdsløse, man rent faktisk skaber, og uden at få en økonomisk gevinst.

Ordføreren siger, at det på papiret giver en besparelse på omkring 1-2 mio. kr., men vi, der har været i politik i mange år, ved godt, at når det her bliver et bundlinjeresultat, og det tør jeg godt lave et væddemål om i dag at det gør, så gennemføres den besparelse ikke. Der bliver et eller andet, der bliver dyrere som sædvanlig. Og hvis ikke synes jeg stadig, det er for lille en økonomisk besparelse til at bruge det som argument for, at borgerne skal køre fra hele landet til ét sted, som burde ligge tæt på, for at få sagsbehandlet nogle ting. Så derfor synes jeg, vi sammen skulle ændre den afgørelse og genskabe statsforvaltningen i Ribe.

Kl. 10:48

Formanden:

Ordføreren.

Formanden:

Der er to korte bemærkninger, først hr. Mike Legarth.

Kl. 10:44

Kl. 10:44

Mike Legarth (KF):

Der er gode elementer i det her lovforslag, men der er også dårlige, og vægten af de dårlige er desværre større end de gode, og derfor stemmer jeg og Det Konservative Folkeparti imod. Det vil jeg rede-

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil bare igen sige, at selv om man selvfølgelig ikke skal tage let på det, når man lukker et kontor, så har Syddanmark som den eneste region tre kontorer. Nordjylland har f.eks. et, og jeg skulle hilse og sige, at der også er rimelig langt rundt fra de forskellige steder i Nordjylland og til Aalborg. Og det er ikke en engangsbesparelse, det er årligt. Så kan det godt være, at Konservatives ordfører ikke mener, det er mange penge, men det er jo det, at man ikke har haft hånd i hanke med de beløb, der gjorde, at underskuddet voksede år for år, så det til sidst blev fuldstændig uholdbart, og vi derfor blev nødt til at ændre strukturen.

Formanden:

Fru Mette Hjermand Dencker, en kort bemærkning.

Mette Hjermand Dencker (DF):

Kan fru Lisbeth Bech Poulsen oplyse mig om, hvornår det er blevet SF-politik at begynde at lave en taxameterordning på velfærdsydelse for borgere, der står i en sårbar situation og har brug for rådgivning? Og kan SF måske også løfte sløret for, hvilke andre velfærdsydelse SF har tænkt sig der skal brugerbetaling på fremover?

Formanden:

Ordføreren.

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

SF mener ikke, at det er en velfærdsydelse at blive skilt gratis. Altså, det kan være en frygtelig situation, det er det vel for de fleste, specielt hvis de har børn, at blive skilt, men det er ikke en grundlæggende velfærdsydelse.

Størrelsen på det gebyr, der bliver opkrævet, svarer til administrationsomkostningerne, det er endda lige under, mener jeg.

Det er ikke en grundlæggende velfærdsrettighed at kunne blive skilt gratis i det her land. Det er en privatsag, som de mennesker, der har indgået ægteskabet, må overveje privat. Og så må de betale det administrationsgebyr, som dækker det, det reelt koster.

Formanden:

Fru Mette Hjermand Dencker.

Mette Hjermand Dencker (DF):

Jamen hvis vi så kigger på selve rådgivningsdelen, nemlig det her med at få råd og vejledning i forbindelse med sin skilsmisse, hvor SF nu mener, at det er noget, folk skal til at betale 1.000 kr. for, og hvor ordføreren så flot gør opmærksom på, at det jo kun lige dækker omkostningerne, vil jeg spørge: Har SF så også i sinde at regne ud, hvad omkostningerne er ved jordemoderbesøg, ved sager hos sagsbehandleren for kontanthjælpsmodtagere eller andre steder, hvor borgere har brug for det offentlige råd og vejledning?

Formanden:

Ordføreren.

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Vi tager løbende en diskussion i den her sag om, hvad vi vurderer som grundlæggende velfærdsydelse, og det ser vi selvfølgelig for

Kl. 10:48

skelligt på. Fra SF's side mener vi, at en række sundhedsydelse, heriblandt jordemoder, hospitaler, læger osv., skal være gratis. Men der er jo også en lang række andre ting, som ikke er gratis i dag, f.eks. at gå til psykolog. De 1.000 kr., som det her koster, tror jeg alle mennesker, også folk, der er lavtlønnede eller på overførselsindkomst, vil betale i omkostninger, hvis det betyder alverden for dem at redde deres ægteskab.

Kl. 10:51

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 10:51

Kl. 10:48

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg går ud fra, at Socialistisk Folkeparti bekymrer sig om arbejdsløse. Med det her forslag kommer der nogle flere af slagsen, og i det hele taget ser vi for tiden mange, der mister deres arbejde.

Hvis man forestiller sig en person, der mister sit arbejde og bliver arbejdsløs og derfor ønsker sit børnebidrag sat ned, og denne person har flere børn med forskellige partnere, skal denne person betale de her 1.500 kr. for hvert barn, det drejer sig om, eller kan vedkommende slippe med et samlet gebyr på 1.500 kr.?

Kl. 10:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:52

Kl. 10:49

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Så vidt jeg har forstået, drejer det sig om den reelle omkostning ved den sagsbehandling, der foregår. Jeg vil fraråde, at man gør det i tre hug. Hvis man står i en økonomisk situation, hvor man mener det er et generelt problem og skal have ændret niveauet, vil jeg da anbefale, at man på samme tid får ordnet det og betaler det engangsbetalt, hvis man har tre børn med den samme ekskone eller eksmand.

Kl. 10:52

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 10:52

Kl. 10:50

Jan E. Jørgensen (V):

Det var jo ikke det, jeg spurgte om. Jeg sagde, at hvis man havde børn med forskellige. Hvis en mand f.eks. er far til tre børn, der har tre forskellige mødre, er man nødt til at klare det i tre sager. Det kan man jo ikke klare samlet. Skal man så betale tre gange 1.500 kr., fordi man har mistet sit arbejde og derfor har behov for at få sat børnebidraget ned? Det kan jeg så oplyse ordføreren om at man skal, og det er det, som bliver rejst som kritikpunkt i et hørings svar fra Advokatrådet, som finder det stærkt betænkeligt.

Vil ordføreren give mig ret i, at 4.500 kr. for en arbejdsløs er mange penge at skulle betale i gebyrer? Og vil ordføreren følge op på det og sige, at det måske var noget af det, man kunne kigge på under udvalgsbehandlingen, nemlig at lave et samlet gebyr på 1.500 kr., sådan at en arbejdsløs altså ikke skal af med 4.500 kr. for at få sat børnebidraget ned?

Kl. 10:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:53

Kl. 10:50

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil gerne beklage over for ordføreren, at jeg ikke lige havde forstået, at det, ordføreren spurgte om, var, at der netop var flere forskellige forældre til børnene i det her eksempel.

Man kan ikke behandle det på samme tid, hvis der er forskellige parter involveret. Det er netop et administrationsgebyr, der handler om den enkelte sag. Man kan jo ikke behandle f.eks. tre børnebidragsager på en gang, når det er tre forskellige parter, der er involveret. Vi skal på ingen måde skrabe penge ind på den her konto, men det, det reelt koster, må man betale i administrationsgebyr. Og ja, det er mange penge, men det er det, det koster. Vi bliver nødt til at finde en model, så statsforvaltningerne kan overleve i fremtiden, for det kan de ikke med den nuværende konstruktion.

Kl. 10:54

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Finn Sørensen som Enhedslistens ordfører.
Kl. 10:55

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Enhedslisten støtter lovforslaget. Vi mener, det er en rimelig udmøntning af finanslovaftalen om den nye struktur for statsforvaltninger, der jo i øvrigt skal ses i sammenhæng med det lovforslag, vi skal behandle som næste punkt på dagsordenen, om den forenkledte klagestruktur. Tingene hænger sammen.

Så der er tale om en samlet og forhåbentlig langtidsholdbar løsning, som giver mulighed for følgende forbedringer, set med Enhedslistens øjne: Kortere sagsbehandlingstid; ensartet afgørelse af højere kvalitet; en del regelforenklinger, hvor jeg især vil fremhæve hurtigere og nemmere adgang til skilsmisse; en bedre rådgivningsindsats over for kommunerne; samt borgernes mulighed for at vælge det center, der passer dem bedst geografisk og arbejdsmæssigt, når de skal have behandlet deres sag.

Reduktionen i årsværk har givet anledning til en del kritiske bemærkninger i høringsssvarene, især fra Dansk Socialrådgiverforening og Danske Handicaporganisationer, og deres skepsis går jo på, om nu også ressourcerne er til stede til at opfylde de udmærkede målsætninger, der ligger i forslaget?

Vi har stor forståelse for, at der er grund til skepsis, hvad det angår. Vi mener dog, at reduktionen modsvares af den administrative forenkling, der opstår ved at samle statsforvaltningerne i en enhedsforvaltning. Det giver som sagt muligheden for en hurtigere og mere effektiv sagsbehandling og bedre kvalitet i sagsbehandlingen, fordi man kan få en større vidensdeling – det, der vist med et fint ord hedder synergi – men også en større fleksibilitet, fordi man på den måde bedre kan udnytte ressourcerne i de enkelte centre.

Fra en række organisationers side er der også rejst kritik af indførelse af gebyrer for ansøgninger om ændring af børnebidrag og vilkårsforhandling, og hvis noget parti her i salen har stor forståelse for, at det kan være svært for fattige borgere at finde penge til den slags, så er det jo Enhedslisten. Men for det første mener vi, at der sådan generelt betragtet er tale om en rimelig lempelig gebyrpolitik.

For det andet bliver der jo udtrykkeligt henvist til muligheden for at søge hjælp efter servicelovens § 81. Her ligger der til gengæld en oplysningsopgave for myndighederne, sådan at borgerne virkelig er bekendt med, at den mulighed findes, for det kan man ikke bare tage som en given ting. Så der vil vi gerne bede ministeren om at være opmærksom på, hvordan vi kan sikre, at borgerne er klar over deres rettigheder på det her felt.

Der er vist ikke nogen strukturændring, der ikke er blevet fulgt på vej med bemærkninger om, at det vil give både hurtigere og bedre sagsbehandling for færre penge eller de samme penge. Vi har jo endnu til gode at se, om det virker. Men i Enhedslisten vil vi gerne give det en chance. Nogle vil måske blive overrasket, og nogle vil slet ikke tro på det, men i Enhedslisten har vi faktisk ikke den holdning, at der nødvendigvis og i alle forhold skal bruges flere penge. Specielt i administrative spørgsmål mener vi der er god grund til at se på, om

det kan gøres bedre og billigere, og det er så det, vi har medvirket til her.

Enhedslisten støtter lovforslaget, men vi vil selvfølgelig ikke afskære os fra at medvirke til forbedringer, hvis der skulle opstå muligheder for det under behandlingen.

Kl. 10:58

Formanden:

Der er to korte bemærkninger. Det er først hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 10:58

Jan E. Jørgensen (V):

Det var jo en historisk bemærkning, der kom fra Enhedslisten, om, at man ikke i alle situationer og til enhver tid ønsker at bruge flere penge. Man kunne godt have det indtryk, så det skal jeg anerkende.

Enhedslisten slår sig op som de svages forsvarere, men jeg må sige, at i den her sag er det jo så Advokatrådet, der har påtaget sig den opgave, for det er Advokatrådet, der peger på, at man finder det betænkeligt, at bidragsbetalere, som ønsker ændret bidrag til flere børn, skal betale flere gebyrer, såfremt børnene ikke har samme forældre. En bidragsyder, som f.eks. har mistet sit job, og som er sat i bidrag til to eller flere børn med forskellige partnere, pålægges således et urimelig stort gebyr for den nødvendige behandling af sagen, som skyldes samme begivenhed, nemlig at vedkommende mister sit job.

Gør det ikke bare en lille smule indtryk på Enhedslisten, at en far eller mor med tre eller måske fire børn altså nu vil skulle betale 4.500-6.000 kr. i gebyr, udelukkende fordi vedkommende har mistet sit arbejde og derfor har behov for at få sat sit børnebidrag ned?

Kl. 10:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:59

Finn Sørensen (EL):

Selvfølgelig gør det det. Det er også derfor, at jeg i min ordførertale understregede det faktum, at der faktisk er en mulighed for i lige nøjagtig sådan en situation at søge hjælp efter servicelovens § 81.

Kl. 10:59

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 10:59

Jan E. Jørgensen (V):

Den mulighed, som Enhedslisten henviser til, er jo kun en, som man kan benytte, hvis man har en meget, meget lav indkomst. Vil den overhovedet kunne benyttes i tilfælde, hvor en person mister sit arbejde og kommer på fuld dagpengeydelse? Vil den person overhovedet have mulighed for at benytte sig af servicelovens § 81? Eller skal man endnu længere ned i indtægt?

Kl. 11:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:00

Finn Sørensen (EL):

Det tør jeg ikke give et firkantet svar på. Men vi kan i hvert fald konstatere, at vi er i en situation, hvor rigtig mange arbejdsløse mister deres arbejdsløshedsdagpenge.

Nu er det selvfølgelig kommunen, der tager stilling til det. Jeg kan jo ikke stå og sige her, hvordan den enkelte kommune vil administrere det, men den paragraf er jo netop indrettet til en sådan situation som den, rigtig mange tusinde kommer i i disse måneder og vil komme i i løbet af 2013 og fremover, nemlig at de risikerer helt at

miste deres indtægt eller ryge ned på en kontanthjælp. Jeg kan jo ikke, og det tror jeg heller ikke at ordføreren vil være i stand til, her fra sige helt nøjagtigt, hvordan bestemmelsen vil blive administreret i den enkelte kommune.

Kl. 11:01

Formanden:

Fru Mette Hjermand Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 11:01

Mette Hjermand Dencker (DF):

Hvis der er noget, som Enhedslisten har været fortalere for, har det jo været, at vi alle skal have lige adgang til vores velfærdssamfund. Hvordan hænger det sammen med, at Enhedslisten nu, som hr. Jan E. Jørgensen også påpeger, vil tage ydelser fra de mennesker, som oplever at gå ned i løn og tilmed skal betale så meget, og fra de mennesker, som oplever den sårbare situation, en skilsmisse er, og dermed også har brug for rådgivning til det? Hvordan kan det være Enhedslistens politik, at velfærden lige pludselig er noget, vi skal til at betale for? Hvordan kan det være Enhedslistens politik, at det er de meget, hvad kan man sige, mindrebemidlede, der skal betale for de velfærdsydelser i form af et gebyr?

Kl. 11:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:02

Finn Sørensen (EL):

Ordføreren brugte ordene: Hvordan kan det være, Enhedslisten vil være med til at tage ydelserne fra folk? Det tror jeg må være en fortællelse. Enhedslisten eller forligspartierne eller flertallet i den her sag tager bestemt ikke ydelser fra nogle mennesker, så det mener jeg måske var sådan en lille skrubbudse, der sprang ud af munden.

Så vil jeg bare sige, at i lighed med det, som SF's ordfører sagde for lidt siden, betragter vi faktisk ikke adgang til skilsmisse som en velfærdsydelse.

Kl. 11:02

Formanden:

Fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 11:02

Mette Hjermand Dencker (DF):

Enhedslisten går jo med det her forslag ind og kræver betaling for noget, der burde være gratis, og det er det, som jeg mener med det. Det er også derfor, jeg efterlyser, hvornår det er blevet Enhedslistens politik, for er ordføreren ikke enig med mig i, at det selvfølgelig går ud over de mennesker? Når man ønsker en skilsmisse, og når man ønsker rådgivning, er ordføreren så ikke enig med mig i, at det er de mennesker, der er allermindst bemidlede, der fravælger den rådgivning, fordi de ikke har pengene til det?

Kl. 11:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:03

Finn Sørensen (EL):

Vi mener ikke, at det som princip nødvendigvis skal være gratis, for som jeg sagde før, betragter vi det ikke som en velfærdsydelse.

Kl. 11:03

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Mike Legarth (KF):

Den gode hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten sagde i sin åbning noget i retning af, at Enhedslisten jo ikke i enhver sammenhæng ønsker at bruge flere penge. Det er en overraskende melding set sådan ud fra det, vi normalt ser fra Enhedslistens side, for der ønsker man at indføre mere service og mere kvalitet, også selv om statskassen lider, men hvordan synes hr. Finn Sørensen så, at det passer med, at der er en nærmest ikkeeksisterende besparelse i den her sammenhæng? Der er en arbejdsplads, der lukker, og nu taler jeg om Ribe, fordi det er det, debatten indtil videre har koncentreret sig om fra min side, altså en statslig arbejdsplads, og mange arbejdspladser mistes, men hr. Finn Sørensen siger så, at det her er han med på at give en chance. Er det et tilstrækkeligt grundlag for at nedlægge nogle statslige arbejdspladser?

Kl. 11:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:04

Finn Sørensen (EL):

Der er jo ikke andet at sige til det, end at det her er en helhedsløsning, der handler om at indfri noget, som jeg lidt tidligere hørte ordføreren selv give udtryk for, nemlig at det er fornuftigt med en enhedsforvaltning. Der har så været nogle økonomiske rammer for de her forhandlinger, som Enhedslisten har valgt, om man så må sige, at indordne sig under, ud fra en realistisk betragtning af at mulighederne for at ændre på dem ikke har været til stede. Og så har vi sammen med de andre forligspartier lavet en løsning, der set med vores øjne er den bedst mulige inden for det.

Men ligesom når man vil ændre på forsvarrets struktur eller der sker andre former for centralisering, som man foretager, og her er der jo en centralisering, som så er fornuftig, fordi man får en enhedsforvaltning med de gevinster, der kan ligge i det, ja, så medfører det, at der er nogle steder i systemet, hvor ikke alle er tilfredse. Der er jo ikke andet at sige til det.

Kl. 11:05

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 11:05

Mike Legarth (KF):

Men er det ikke et noget skrøbeligt grundlag for at sige, at det giver vi en chance for at se, om det virker, når konsekvensen, hvis det ikke virker, er, at man så mister en arbejdsplads og rigtig mange mennesker mister deres arbejde?

Det er bare ikke den rolle, jeg normalt ser Enhedslisten i, men som jeg synes at offentligheden skal være sig bevidst. Det er med det her, ligesom det er med et andet element i det her lovforslag, der handler om, at man forringer klageadgang og ankenmulighed, altså den der anden og tredje chance, man får. Det er en forringelse i forhold til det tidligere system. Det er jo heller normalt det, man ser fra Enhedslistens side.

Men lad os koncentrere os om, at Enhedslisten altså vælger at lukke øjne og ører for, at her har vi at gøre med en besparelse, der koster arbejdspladser et sted i landet, uden at det giver nogen penge på bundlinjen, og uden at der er nogen faglig og bedre service for borgerne. For det får vi ikke.

Kl. 11:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:06

Finn Sørensen (EL):

Det er jo så en påstand, om vi får det at se. Efter Enhedslistens opfattelse er muligheden der for at indfri de ambitioner, der ligger i det her forslag, og det er gennemført inden for den økonomiske ramme, der er der. Hvor mange personer, der reelt bliver arbejdsløse på baggrund af det her, ved vi jo ikke, førend strukturændringerne er gennemført. Så det kan man ikke sige noget om. Men det er rigtigt, at et af disse arbejdssteder bliver lukket. Det kan vi jo ikke bestride.

Kl. 11:06

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Hr. Leif Mikkelsen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 11:06

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Den opmærksomme seer eller tilhører vil kunne konstatere, at alt er ved det gamle. Når en regering kommer med et forslag om større strukturelle ændringer, er betydelige dele af oppositionen normalt imod. Da kommunalreformen rullede over skærmen, var rollerne bare byttet om. Da den daværende regering kom med forslag om større strukturelle ændringer, var store dele af den daværende opposition imod. Nu sidder den daværende opposition så i regering og kommer med et forslag, og så er alt ved det gamle. Jeg ved ikke, om det sådan er en øvelse, vi har herinde, men egentlig er det ærgerligt, at Folketinget ikke står mere sammen, når det gælder den slags strukturelle ændringer, som vi her taler om.

I Liberal Alliance går vi nemlig ikke op i, hvilken farve regeringen har, men hvordan forslaget er, og hvilken vej det trækker. Virkeligheden er, at på grund af at den nuværende regering – altså den daværende opposition – var med til at skabe det der lidt elendige forhandlingsklima omkring kommunalreformen, så blev det faktisk opgivet at gøre mere ved statsamterne end det, man gjorde i forlængelse af at nedlægge amtskommunerne, selv om det på det tidspunkt blev diskuteret – altså i den daværende regering, som er den nuværende opposition – at der faktisk var behov for ændringer.

Det har den nuværende regering så taget op, og den er kommet med et forslag til ændringer. Derfor kan det måske undre, at der ikke er bred opbakning, når nu den nuværende regering er kommet til fornuft i forhold til tidligere tiders synspunkter. Men sådan er det. Det her er faktisk et alvorligt forslag, som på det familieretlige område omhandler forhold, der er særdeles følsomme for mange mennesker, f.eks. opløsning af ægteskab, forældremyndighed, samvær, bopæl, underholdsbidrag, faderskab, adoption osv. Vi skal være helt opmærksomme på, at det er områder, hvor myndighederne faktisk er klar til at yde den bistand, der skal ydes, til mennesker, der er kommet i en vanskelig situation, og som har behov for den offentlige forvaltning på det pågældende område.

Dertil skal man så lægge, at der har været lidt diskussion om, om ikke myndighederne burde have et system, der så at sige bad folk om at tænke sig om en ekstra gang, hvis de ville skilles. Man kan også sige, at vi burde respektere den personlige frihed på den måde, at når folk måske har været igennem en grundig overvejelse, så skal myndighederne ikke stå og sætte yderligere besværligheder op for de mennesker, som er i en vanskelig situation. Så skal man faktisk hjælpe til.

Derfor vil jeg gerne sige, at Liberal Alliance støtter det her lovforslag, og vi gør det som en del af den aftale, som også omfatter det næste lovforslag, vi skal behandle. Og så vil jeg nævne, at når vi gør det, så vil vi faktisk godt fremhæve, at der har været et fint forhandlingsklima omkring det, og det skal forstås som ros til ministeren.

Og nu er det fredag formiddag, så vi skal se at få en ende på det her, for ellers kan det hurtigt tage overhånd.

Men det har faktisk været et godt forhandlingsklima, og det har glædet os, at vi lige her op til forhandlingen har fået den redegørelse om, at man faktisk er godt i gang med at skabe den fortælling, der skal føre til en god stemning om de her ændringer. Det er helt rigtigt, at det betyder noget for både mennesker og arbejdspladser, og det er en god fortælling, som giver et godt resultat for de mennesker, der er i berøring med de her forvaltninger i en ofte vanskelig situation.

Så jeg synes, det er tid til, at vi hæver os lidt op og ser på det i helikopterperspektiv, og at vi ikke lægger sognerådspolitik ind over det her. Vi skal se på, hvad der skal gøres, for at myndighederne kan yde den service, der skal til for de mennesker, der er kommet i den her alvorlige situation. Derfor synes jeg, det er et godt forslag, regeringen kommer med. Derfor stemmer vi for.

Kl. 11:10

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 11:10

Jan E. Jørgensen (V):

Nu har Liberal Alliance jo ikke berøringsangst over for brugerbetaling, og det kan da i mange sammenhænge også være ganske fornuftigt. Men vi er jo nogle, der mener, at når man sætter brugerbetaling på noget, der hidtil har været gratis, så øger man jo udgifterne ved at være dansker, kan man sige. Så kan hr. Leif Mikkelsen sige, at så kan man bare lade være med at blive skilt, ikke sandt? Men hvis man kommer i den situation, som jo desværre ganske mange mennesker gør, så bliver man nu pålagt gebyrer for noget, der hidtil har været gratis.

Jeg går ud fra, at Liberal Alliance i forhandlingerne med regeringen så har sikret sig, at skatter og afgifter på andre områder er blevet sænket, sådan at nettoresultatet er, at det ikke bliver dyrere at være dansker med vedtagelsen af det her lovforslag.

Kl. 11:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:11

Leif Mikkelsen (LA):

Hvis hr. Jan E. Jørgensen til alle tider vil støtte Liberal Alliances politik og mange forslag her i Folketinget, så vil det i høj grad opveje den her begrænsede stigning i en udgift for personer. For vi har en lang stribe af forslag, hvor vi sænker skatter og afgifter, hvorimod hr. Jan E. Jørgensens parti har været med til energiafgifter osv., som pålægger almindelige borgere store udgifter; der har vi forslag, der går i præcis den anden retning.

Så den samlede politik for Liberal Alliance vil altid være at sænke skatter og afgifter. For os er det her en lille tidsel i den her pakke, men vi har set på helheden i pakken, og derfor står vi inde for forslaget.

Kl. 11:11

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 11:11

Jan E. Jørgensen (V):

Nu handler politik jo ikke om, hvad man foreslår, fremsætter af beslutningsforslag og skriver af debatindlæg. Det handler om, hvad man får gennemført, og hvad man vedtager af politik her i salen. Og jeg kan konstatere, at Liberal Alliance nu er med til at vedtage et forslag – lægger de nødvendige stemmer til – at det bliver dyrere at væ-

re dansker. Og man har ikke stillet som betingelse for at stemme ja, at der så samtidig blev sænket nogle andre afgifter, sådan at det ikke blev dyrere at være dansker.

Kl. 11:14

Altså, Liberal Alliance medvirker her til, at det bliver dyrere at være dansker. Så fremsætter man nogle andre forslag, som skal gøre det billigere at være dansker, og som har det kendetegn, at de ikke bliver vedtaget. Så resultatet er altså, at det bliver dyrere at være dansker. De forslag og de læserbreve osv., man skriver, og som skal gøre det modsatte, bliver jo ikke vedtaget. Og det ved ordføreren jo desværre godt.

Kl. 11:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:12

Leif Mikkelsen (LA):

Jeg kan konstatere, at vi skal være med til mange af den her slags forslag, inden vi overhaler Venstre med hensyn til at gøre det dyrere at være dansker – i den række af forlig, der er indgået her i den senere tid, om en stribe af afgiftsstigninger for borgere. Så der er lang vej endnu, inden vi overhaler Venstre.

Jeg har understreget, at vi har vurderet det her forslag i sin helhed og faktisk føler, at det på en række følsomme, menneskelige områder er vigtigt at få den her struktur gennemført for at yde den optimale service for borgere. Og så er der den her lille sideulmpe – det erkender vi fuldstændig blankt er en ulmpe, som vi ikke ville have fundet på af os selv, men som er en del af pakken.

Kl. 11:13

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 11:13

Mike Legarth (KF):

Det er jo interessant at høre Liberal Alliance nu sige, at det kunne man ikke selv have fundet på, at det ikke er en blomst fra Liberal Alliances have, men at det er nogle andre, der har fundet på det. Og nu tager man så ansvaret for det, nu er man en del af det at gøre det dyrere at være dansker ved at hæve afgifter og gebyrer. Det er værd lige at hæfte sig ved, for hver gang vi andre har deltaget i noget, hvor vi har kigget på de her forhold, så har vi jo set Liberal Alliance gå på talerstolen og fortælle, hvor forkasteligt og fuldstændig forkert det er, når det er sket tidligere. Så det er en ny politisk linje, som Liberal Alliance her lægger for dagen, nemlig at øge skattetrykket, om man så må sige – måske ikke teknisk set, men omkostningsmæssigt i hvert fald, ikke?

Nu nævnte hr. Leif Mikkelsen jo selv energiforliget, hvor Liberal Alliance har været ude at sige, at nu ser man, at Det Konservative Folkeparti medvirker til at lægge afgifter på sankebrænde, altså brænde ude fra skovbunden. Nej, det har vi aldrig gjort. Det er spin, misinformation, løgn og latin. Det er derfor, når vi er her, at vi lige tillader os at forholde os til det, der nu bliver sagt: Det er en ændring af det, vi har set fra Liberal Alliances side. Det her er at gå imod den linje, som vi tidligere har set hos Liberal Alliance.

Vi er ærgerlige over, at vi i den her sammenhæng ikke kunne holde sammen om det problem, nemlig at sænke og fastholde udgifterne i den størrelsesorden, de har, samlet set.

Kl. 11:14

Formanden:

Ordføreren.

Leif Mikkelsen (LA):

Nu skal vi jo lige holde styr på begreberne. Det her er ikke en skatte- og afgiftsstigning, det er brugerbetaling. Hvis man får den ydelse fra den offentlige sektor, betaler man for den. Vi peger faktisk jævnlige på det hensigtsmæssige i i øget grad at få indført brugerbetaling på en række ydelser, som ville påvirke adfærden og forbruget af dem. Og derfor er vi sådan set parat til i en række sammenhænge at arbejde mere med brugerbetaling, under forudsætning af at man så får sænket skatter og afgifter.

Kl. 11:15

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 11:15

Mike Legarth (KF):

Ja, altså, Liberal Alliance har jo kopieret det, Det Konservative Folkeparti har sagt i meget lang tid, i mange år, nemlig at det vil være en god idé at indføre brugerbetaling, men vi har altid sagt, at det samlet set skal gøres, ved at der så er andre ting, der bliver billigere, altså at rådighedsbeløbet bliver større, sådan at borgerne ikke skal opleve, at rådighedsbeløbet bliver mindre. Men lige nøjagtig den der helt afgørende del af det har Liberal Alliance jo svigtet her, den er ikke med. Der bliver ikke givet nogen andre steder, der bliver ikke lempet, der bliver ikke minimeret andre udgifter, så man har kvit og frit accepteret en skattestigning.

Så har vi jo også hørt Liberal Alliance sige, at man vil finde pengene ved at gøre dit og dat, skaffe pengene, når man skulle finde finansiering, eksempelvis i den offentlige sektor, hvilket vi jo sådan overordnet set er enige om. Er det her idealbilledet af, hvordan man vil skabe et provenu, nemlig ved at nedlægge en statslig forvaltning, i det her tilfælde i Ribe; altså, er det et glansbillede, et idealbillede for Liberal Alliance og hr. Leif Mikkelsen, at her gør man det, når der ingen gevinst er at hente på økonomien og ingen faglig gevinst?

Nu kan jeg forstå, at hr. Leif Mikkelsen synes, det er sogneråds-politik, og det må da godt nok siges at være en underlig betragtning, for her ser vi, at folk mister deres arbejde et sted i landet, og det skal vi da tage alvorligt herinde.

Kl. 11:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:16

Leif Mikkelsen (LA):

Jeg synes, det er værd at understrege, at der overhovedet ikke er tale om nogen skatte- og afgiftsstigning i det her forslag. Der er tale om brugerbetaling på en ydelse, sådan at man, når man søger den hjælp, den ydelse hos en offentlig myndighed, så betaler for den. Og vi har faktisk jævnlige peget på, at det er helt rimeligt at betale for den belastning, man påfører det offentlige i sådan en sag. Så det er jo en helt anden sag at diskutere.

Derfor er det fejlagtigt, når den konservative ordfører benævner det som en skatte- og afgiftsstigning. Det er simpelt hen ikke korrekt. Det er en brugerbetaling på en ydelse, som kun dem, der bruger den ydelse, kommer til at betale, og det er noget ganske andet. Vi har faktisk peget på, at der sagtens kunne være masser af områder her i Danmark, hvor det kunne indføres, og at det ville være en god måde at administrere den offentlige sektor på, som vi forhåbentlig kan blive enige om er blevet meget stor og meget voldsom, og som bliver større og større, desto flere gratisydelser vi har. Det har vi understreget gang på gang, og det er vi klar til at gøre noget ved.

- Formanden:**
Morten Marinus for en kort bemærkning.
- Kl. 11:17 det vil sige, at når man søger den her ydelse, betaler man for det. Hvis det er en politik, som Venstre ikke kan forlige sig med, så synes jeg, det er fantastisk. Så er det i hvert fald noget nyt. Kl. 11:19
- Morten Marinus (DF):**
Jeg kan forstå på ordføreren, at Liberal Alliance går ind for øget brugerbetaling på forskellige områder her i Danmark. Så er det jo måske – når vi har den her debat om brugerbetaling for skilsmisse – en god anledning til at spørge, om LA også går ind for brugerbetaling, når man indgår ægteskab.
- Kl. 11:17 **Formanden:**
Tak til Liberal Alliances ordfører. Hr. Mike Legarth som konservativ ordfører. Kl. 11:19
- Formanden:**
Hr. Leif Mikkelsen.
- (Ordfører)
Mike Legarth (KF):
Tak, hr. formand.
- Kl. 11:17 Lad mig indlede med at sige, at vi i Det Konservative Folkeparti ikke kan stemme for lovforslaget i sin nuværende form, til trods for at lovforslaget jo altså rent faktisk indeholder positive elementer, som vi godt kunne have stemt for, hvis ikke den samlede pakke var kommet til at se ud, som den gør. Lad mig også starte med at sige, at vi rent faktisk finder det positivt, at man med tildeling af en fælles myndighedsstatus til statsforvaltningen gør det nemmere for de enkelte steder at støtte hinanden med løsning af opgaverne.
- Leif Mikkelsen (LA):**
Nej.
- Kl. 11:18 I samme åndedrag skal jeg så også bemærke, at vi i Det Konservative Folkeparti finder det bemærkelsesværdigt, at de argumenter, som vi fremførte om, hvordan statsforvaltningen inden for de nuværende lovgivningsmæssige rammer kunne støtte hinanden, rent faktisk nu i den nye model finder anvendelse, hvor opgaverne flytter mellem de enkelte lokationer. Om det så skyldes, at økonomi- og indenrigsministeren er blevet klogere, siden vi forhandlede det her element, eller om der er tale om bevidst ond vilje i forbindelse med forhandlingerne – det tror jeg nu ikke, lad det være sagt som en humoristisk sætning her fredag formiddag – skal jeg lade være usagt, men blot konstatere, at det ikke lader til, at der er problemer i statsforvaltningerne med at lade sagerne løse på kryds og tværs i landet ved blot at lade medarbejderne på den fysiske lokation optræde som medarbejdere i statsforvaltningen, der har myndighed i den pågældende sag. Det lyder måske lidt teknisk, men det er et af de vigtige elementer, vi har forholdt os til, nemlig hvordan man kunne løse den her sag. Og det er på det samme lovgivningsmæssige grundlag som eksisterer.
- Formanden:**
Hr. Morten Marinus. Ikke mere? Hr. Eyvind Vesselbo for en kort bemærkning.
- Kl. 11:18 Formålet med ændringen er at give en mere ensartet sagsbehandling og sagsbehandlingstid over hele landet og at effektivisere organisationen. Det er i sig selv ganske prisværdigt og et rigtigt og godt formål, som vi støtter, det er vi helt enige i. Men vi er altså ikke enige i, at det lovforslag, vi ser præsenteret i dag, bidrager til det. Sagen er, at man med den her lovændring centraliserer og monopoliserer en lang række af sagsområderne, og man nedlægger den konkurrence-model, som hidtil har været der mellem de enkelte statsforvaltninger, og som var et sundt princip.
- Eyvind Vesselbo (V):**
Nu tager vi så fat i det der med brugerbetalingen, vil jeg sige til hr. Leif Mikkelsen. For jeg hørte før, at ordføreren sagde: Vi går ind for brugerbetaling, hvis der samtidig finder en kompensation sted på et andet område, sådan så den samlede udgift ikke stiger. Så vil jeg bare høre: Hvor er det, kompensationen er for den her brugerbetaling, som Liberal Alliance jo er med til at indføre? Altså helt konkret: Hvor er der sparet? Hvor er forliget med regeringen om det?
- Kl. 11:18 Statsforvaltningerne har med den hidtidige model delvist kunnet optimere det efterfølgende års bevilling ved at have den næstbedste eller bedste produktivitet. Og selv om man i hele statsforvaltningens levetid har lavet forskellige korrektioner til den model, ændrer det ikke ved, at statsforvaltningerne under anvendelse af modellen har øget produktionen år efter år. Og det bør vi jo alligevel også hæfte os ved og være glade for.
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 11:18 Vi tror ikke på, at monopolisering af sager vil bidrage til en fortsat optimering og havde gerne set den nuværende konkurrencemodell fortsat i den udgave, vi fremlagde som et alternativ.
- Leif Mikkelsen (LA):**
Det er ikke lykkedes at få med i det her lovforslag. Her er alene tale om brugerbetaling. Jeg peger bare på, at i den stribe af forslag, som Liberal Alliance peger på, vil der være fin kompensation for det.
- Kl. 11:18 Afslutningsvis forventer Det Konservative Folkeparti, at den nedgang i sagsproduktionen, der i øjeblikket lader til at ske, og det meget store tab af kompetencer, der må forventes ved den ganske omfattende flytning af medarbejdere, vil stille borgerne endnu ringere end før. Vi er borgerlige stemmer, der arbejder, og vi skal opfordre ministeren til at indgå i reelle forhandlinger om en ændring af statsforvaltningerne, der sikrer en fornuftig anvendelse af skatteborger-
- Formanden:**
Hr. Eyvind Vesselbo.
- Kl. 11:18
- Eyvind Vesselbo (V):**
Så svaret er, at man går ind for en brugerbetaling uden samtidig at have sikret sig, at man får en nedsættelse et andet sted. Det vil sige, at man har leveret en brugerbetaling – en øget udgift for borgerne – uden at få en kompensation. Det var egentlig bare det, jeg ville have konstateret, og det bekræfter hr. Leif Mikkelsen.
- Kl. 11:19
- Formanden:**
Hr. Leif Mikkelsen.
- Kl. 11:19
- Leif Mikkelsen (LA):**
Nu er en brugerbetaling jo præcis en brugerbetaling, når man bruger den offentlige myndighed. Derfor er det jo ikke nogen udgift for dem, der ikke bruger det. Det går jeg ud fra vi er helt enige om, og

nes penge, en decentral løsning af opgaverne for både borgere og kommuner og en løsning, der ikke medfører, at den nye statsforvaltning reelt overtager en sagspukkel, den ikke har nogen som helst chance for at nedbringe.

Så til sidst med hensyn til Ribe – og det er ikke kun, fordi jeg er valgt i Sydjylland, jeg havde haft præcis samme holdning, hvis det havde været på Bornholm eller i Nordjylland – synes jeg, det er meget vigtigt, at vi som folkevalgte er opmærksomme på konsekvenserne af de lovforslag, vi gennemfører. Her har vi altså en statslig arbejdsplads, der nedlægges i Ribe, og når vi ser på konsekvenserne, så kan jeg ikke se bevis for, at der bliver en bedre service. Vi synes oven i købet, at borgernes rettigheder bliver krænket, fordi der er nogle, der får så langt, at de opgiver deres ærinde, og det er jo ikke hensigten.

Vi synes også, at det økonomiske regnestykke, der er lavet, viser, at der ikke rigtig er nogen penge at hente. Jeg tror, at når vi senere laver en kalkulation, vil det vise sig at være dyrere. Det er en påstand, for det kan kun fremtiden vise, men det er min påstand, og derfor synes jeg, at vi skulle have ladet være, og derfor vil jeg under udvalgsarbejdet fortsat arbejde for, at vi bevarer en afdeling i Ribe og de statslige arbejdspladser, der ligger der.

Det var ordene fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 11:24

Formanden:

Der er to korte bemærkninger, først fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:24

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren, og også tak for, synes jeg, en nuanceret tilgang til det, hvor ordføreren godt kan se, at der også er nogle fordele i forslaget. Sådan har vi det jo også på den anden side. Vi kan da godt se, at det ikke er alle dele af det her forslag, der er lige gode. Sådan er det jo, når man laver en administrativ løsning, så vil det jo næsten være umuligt at komme i en situation, hvor alle klapper i deres små hænder hele vejen rundt.

Jeg synes, at jeg hørte, at ordføreren, da ordføreren stillede et spørgsmål tidligere i behandlingen her, faktisk var tilhænger af en enhedsforvaltning. Det kan være, at jeg har misforstået det, men hvis ordføreren er tilhænger af det, hvordan skulle man så lave en enhedsforvaltning uden at gøre det efter de principper, som ligger i det her forslag, for i en enhedsforvaltning ligger jo, at der er en myndighed, der forvalter det hele, og så har den en række underafdelinger og centre, hvor man så forsøger at udnytte ressourcerne mere optimalt, end man kan i det nuværende system. Så hvordan skulle man gøre det, hvis man ikke gjorde det som foreslået her?

Kl. 11:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:25

Mike Legarth (KF):

Ordføreren hørte forkert. Jeg sagde *ensartethed* i sagsbehandlingen og en hurtigere sagsbehandlingstid. Jeg hørte godt, at hr. Finn Sørensen adresserede den problemstilling tidligere. Jeg undlod at kommentere den, fordi ordføreren havde hørt forkert, men jeg kan så bare her igen sige: Vi fra konservativ side havde gerne set, at der kom en mere ensartet sagsbehandling, altså at man får den samme afgørelse på det samme grundlag, selvfølgelig. Det mener jeg også sker i dag, det kan man kun forfølge, og vi vil selvfølgelig også gerne medvirke til at skabe rammerne for, at sagsbehandlingen bliver hurtigere. Det er vi også store tilhængere af.

Kl. 11:26

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:26

Finn Sørensen (EL):

Så beklager jeg, at jeg har hørt forkert, men det er godt, at vi i hvert fald fik det opklaret. Men det får mig til at spørge ordføreren: Nu har vi haft ret mange år til at få bevist, at man kan få en ensartet sagsbehandling, selv om der er tale om flere forskellige myndigheder, og der viser erfaringen vel, at det kan man ikke, og det er jo derfor, at man er nået frem til den her konklusion, at vi bliver nødt til at have en enhedsforvaltning og det element af centralisering, der ligger i den; hvordan skulle man ellers kunne sikre den ensartede sagsbehandling? Det har man jo haft en del år til at bevise at man kunne, og det har vist sig, at det kan man ikke – tværtimod. Problemerne vokser, netop fordi der er uensartet sagsbehandling.

Kl. 11:26

Formanden:

Ordføreren

Kl. 11:26

Mike Legarth (KF):

Det forholder sig sådan i den model, vi jo havde forestillet os, at man kunne lade sagerne vandre rundt i stedet for at lade personerne vandre rundt, som man jo nu gør i den reform, man laver. Der flytter man medarbejderne. Man kunne have flyttet sagerne, og så kunne man have opnået det samme. Jeg synes ikke, at der er belæg for at sige, at det er en god idé med en enhedshåndtering. Man skal kigge på, hvad konsekvenserne i praksis er, og det er jo, at hvis man så skal køre til et sted i landet til en bestemt sagstype og nogle steder skal møde frem personligt, vil det altså sige, at man skal køre måske fra Bornholm til Aalborg eller fra Aalborg til Sydjylland for den sags skyld. Og der skal man også indse, at den transporttid, der er, kan krænke borgernes rettigheder, fordi det kan være, at man frasiger sig den ret, man egentlig havde, fordi omkostningen ved at forsøge at få den er for stor. Det er det, vi har været meget optaget af, så vi går ind for en modernisering, en effektivisering, mere ensartethed, hurtigere sagsbehandlingstid. De ting er gode, men vi synes, at det er sket med en for stor centralisering og en monopolisering.

Kl. 11:28

Formanden:

Så er det hr. Simon Kollerup for en kort bemærkning.

Kl. 11:28

Simon Kollerup (S):

Tak. Vi står jo med den udfordring – og det går jeg også ud fra at ordføreren anerkender – at i en situation, hvor arbejdsopgaverne stiger og bevillingerne falder for statsforvaltningerne, så får vi et problem både som borgere, der oplever en længere sagsbehandlingstid og en uensartet sagsbehandling, og også som medarbejdere, som står i en lidt utryk situation i forhold til arbejdspladsen og i forhold til, hvordan fremtiden er for statsforvaltningerne. Det er jo i essensen det problem, der skal løses.

Nu har vi så som regering og i samarbejde med Liberal Alliance og Enhedslisten lagt en samlet og robust løsning frem, der finder de 93 mio. kr., som mangler frem til 2016. Så tror jeg egentlig, at det ville være interessant for mange, der sidder og følger med her i dag, at finde ud af, hvad den samlede løsning så var fra Det Konservative Folkepartis side. For jeg ved, at man har lagt nogle forslag frem og også bidraget med dem i forhandlingerne. Men kunne ordføreren ikke bare sige lidt om, hvor mange millioner det vil bidrage med? El-

ler sagt på en anden måde: Hvor mange millioner mangler vi fortsat efter Det Konservative Folkepartis løsning, for det er mig bekendt ikke en løsning, der løser problemet?

Kl. 11:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:29

Mike Legarth (KF):

Den model, vi fremlagde, var jo baseret på kvalitet og borgerservice, og så mente vi også, at bundlinjen ville gøre, at det kunne man spare nogle penge ved. Men det er jo helt afgørende, når vi taler om statsforvaltningen, at Det Konservative Folkeparti altid har haft den her position. Det er jo ikke i forbindelse med forhandlingerne her, at vi pludselig drejer rundt og mener noget andet, end vi har gjort tidligere, hvilket jeg jo godt kan påstå at Socialdemokratiet har gjort i mange andre sammenhænge efter valget. Vi har haft løftebrudsdebatten, og den skal jeg ikke rippe op i her.

Men vi er sådan set bare blevet stående på det sted, hvor vi har stået hele tiden. Vi synes, at det er vigtigt, at man leverer en ordentlig service til borgerne – det er det første. Og så vil vi – som det andet – selvfølgelig gøre det sådan, at medarbejderne har så meget trivsel og glæde ved deres arbejde, tilfredshed i arbejdet, at der også kommer noget godt ud af det. Bundlinjeresultatet skal selvfølgelig passe, så vi gør det så billigt som muligt. Det er de tre parametre, vi arbejder efter i den sammenhæng.

Kl. 11:30

Formanden:

Hr. Simon Kollerup.

Kl. 11:30

Simon Kollerup (S):

Men der er bare det problem med at blive stående, at problemet vokser og bliver større og større, og det var det, som Venstre og Konservative gjorde i regeringsperioden, altså netop at blive stående og gøre ingenting. Arbejdsopgaverne stiger, bevillingerne falder, og mens man bliver stående, vokser problemet. Så måske var det en idé at komme lidt i bevægelse.

Der synes jeg bare at det er anerkendelsesværdigt, at Det Konservative Folkeparti trods alt har lagt nogle forslag frem. Vi kunne også fra talerstolen høre om nogle af dem. Problemet er bare, at de jo ikke løser den udfordring, vi står med. Jeg håber, at ordføreren vil lægge de tal frem, så vi andre også kan se dem i den store brede offentlighed. Som jeg husker det frit fra hukommelsen, så manglede man i Det Konservative Folkeparti jo stadig væk at finde yderligere penge – var det ikke 50-60 mio. kr.? Det er jo ikke bare sådan et tal, man slynger ud i luften; det er jo et tal, der betyder, at medarbejderne står i en fortsat usikker situation ude i statsforvaltningerne, og at borgerne fortsat er usikre på, om sagsbehandlingstiderne egentlig bliver nedbragt.

Så jeg mener faktisk, at Det Konservative Folkeparti skylder at lægge deres samlede forslag frem.

Kl. 11:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:31

Mike Legarth (KF):

Jamen det er ikke korrekt, at der mangler penge. Vi fremlagde, som ordføreren så rigtigt siger, under forhandlingerne hos økonomi- og indenrigsministeren vores plan i detaljer, ganske velbeskrevet, selvfølgelig, og der blev også lavet nogle kalkulationer på det. Men der

var jo mange ukendte faktorer i den model. Men den gennemgår vi gerne igen, og vi medvirker gerne til at finde et bundlinjeresultat, der er i plus, hvis jeg så har et løfte fra ordføreren om, at det er den model, vi vedtager.

Kl. 11:31

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Så er det økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 11:31

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest vil jeg gerne takke for debatten. Jeg synes, den har været udmærket. Den giver anledning til nogen opklaring, om man så må sige, men jeg synes sådan set, at debatten har været god. Den har både handlet om strukturen og om indholdet.

Det, der har været udfordringen, har været, at mængden af sager har været stigende og mængden af penge har været faldende. Det gab har haft et omfang af 93 mio. kr. Det skulle løses, fordi hverken borgere eller medarbejdere er tjent med, at man lever fra det ene år til den næste med midlertidige bevillinger. Det er der ikke noget godt ved. Det andet er, at det jo er helt tydeligt, at der er meget store forskelle i sagsbehandlingstiderne. Der kan være forskelle i måden, tingene bliver afgjort på. Og ingen af delene er særlig tilfredsstillende. Jeg tror, de fleste borgere vil foretrække, også selv om en afgørelse ikke nødvendigvis går deres vej, at få en afgørelse rimelig hurtigt. Der vil selvfølgelig være en tid, hvor den nye struktur skal gøres til virkelighed, men derefter er det sådan set den nøgterne vurdering, at vi så kan få langt mere ensartede sagsbehandlingstider hen over landet.

Først en bemærkning til diskussionen om Ribe og strukturen som sådan. Der spares penge i Ribe. Det er således forkert, når det fra konservativ side hævdes, at der ikke er nogen økonomisk gevinst ved det. Der spares mellem 1,5 og 2 mio. kr. om året, og det vil sige, at der er en fortsat besparelse.

Der er også faglige elementer i det, fordi det, der er hele pointen ved at lave en enhedsforvaltning, er, at der, hvor der ikke er borger-nære opgaver, samles afgørelseskompetencen et sted, så man kan opnå faglige synergieffekter og et højt fagligt niveau. Det er således heller ikke korrekt, når det fra konservativ side hævdes, at der ikke er faglige gevinster.

Den model, som vi har lagt frem, er en model, hvor der vil være borgernær sagsbehandling i Aalborg, Odense, Ringkøbing, Aabenraa, Aarhus, Ringsted, København, Nykøbing Falster og Rønne. Det er derfor en lille smule svært at genkende den konservative fremhævelse af, at det er en model, hvor man centraliserer – endog særdeles vanskeligt at genkende det postulat. Jeg er så uenig i, at det er problematisk, som det siges fra konservativ side, at monopolisere noget af opgaveløsningen. Det, vi taler om her, er jo myndighedsopgaver. Jeg har den holdning, at det er vigtigt, at der bliver truffet ensartede afgørelser i ensartede sager, og at der derfor er et højt fagligt niveau der, hvor de afgørelser bliver truffet. Jeg synes ikke, der skal være konkurrence om forskellige afgørelser i samme sager. Det finder jeg helt besynderligt i forhold til, at en myndighed må træffe den samme afgørelse i sager, der ligner hinanden.

Derfor tror jeg sådan set, det er endog særdeles fornuftigt, at de sager, som borgerne ikke personligt skal møde frem ved, bliver samlet forskellige steder i landet. Det gælder f.eks. det kommunale tilsyn, og det gælder en lang række andre ting, som man med fordel kan samle særlige steder rundtomkring i kongeriget – og netop rundtomkring i kongeriget for at sikre, at der bliver passende store arbejdspladser de ni forskellige steder, hvor statsforvaltningen i fremtiden vil have sine afdelinger. Det synes jeg er et sundt og ordentligt princip.

Så har der været en diskussion om gebyrerne. Der er som sagt den udfordring, at statsforvaltningerne er født med underskud. Det er en fødsel, som den daværende regering har ansvaret for sammen med de partier, som stemte for strukturreformen, herunder også Dansk Folkeparti. Jeg synes, det er ordentligt, at man løser det problem, man har skabt. Modsatningsvis kan man så slutte, at Venstre og Konservative går ind for, at der skal være almindelig skatteyderfinansiering af de 93 mio. kr., som har manglet, og det vil sige, at andre borgere skal betale nogle borgeres skilsmisse. Det er ikke min holdning. Jeg synes, som ordførerne har været inde på her fra talerstolen, at det ikke hører til velfærdssamfundets kerneydelser at blive skilt.

Derfor kan jeg heller ikke se nogen grunde til, at andre borgere skal betale for ens skilsmisse, slet ikke i lyset af at gebyret er omkostningsbestemt. Selv om det er til at få øje på, er det ikke så stort, at man ikke kan overkomme det. Jeg er fuldstændig enig i det, hr. Finn Sørensen nævnte, nemlig at vi jo sådan set også har et system, sådan at hvis man ikke er i stand til at betale de gebyrer, så kan man søge om at få sin omkostning dækket, hvis man ikke har de økonomiske forhold til det. Det synes jeg er en meget væsentlig bemærkning at tage med.

Samlet set er det en stor opgave, der er foran statsforvaltningerne, i at blive en enhedsforvaltning og blive en forvaltning. Den omstillingsproces er meget vigtig, og det er den jo i sagens natur, fordi det handler om borgere, som står med indgribende ting i deres eget liv. Derfor håber jeg også, at behandlingen i Folketinget vil respektere lige præcis det og sørge for, at der med de spørgsmål og svar, som bliver givet i den kommende tid under udvalgsbehandlingen, også dannes baggrund for, at vi kan få en ordentlig overgang. Jeg håber meget, at vi kan lave en overgang, sådan at sagsbehandlingstiderne kommer til at vise mindst mulige udsving, fordi det i sagens natur er vigtigt for folk at få svar og få det rimelig hurtigt.

Det er vores bestræbelse i arbejdet, og det er jo en af grundene til, og det vil jeg meget gerne kvittere for, at der er blevet adgang til at udnævne en overgangsdirektør, som kan forberede de skridt, som skal tages, både i at høre medarbejderne om, hvad de gerne vil arbejde med, tilrettelægge tingene på en åben og gennemsigtig måde med at inddrage både medarbejdere og ledelse rundt omkring, og sørge for, at tingene bliver forberedt, med henblik på at borgerne har de mindst mulige gener og til gengæld kan se frem til, at vi får en organisation, som kan give kortere sagsbehandlingstider og ensartet sagsbehandling rundt omkring i landet.

På den baggrund vil jeg meget gerne kvittere over for ordførerne og sige tak for en, synes jeg, meget ordentlig debat.

Kl. 11:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Mike Legarth.

Kl. 11:37

Mike Legarth (KF):

Med hensyn til debatten om Ribe vil jeg gerne spørge ministeren om noget. Jeg skal måske starte med at sige, at jeg er helt udmærket klar over, hvad ministerens og hvad embedsværkets beregning viser, altså at der er den her besparelse på mellem 1,5 og 2 mio. kr. Den er helt accepteret i forhold til det. Jeg siger så bare, at erfaringen og historikken viser, at det ikke er sikkert, at den besparelse vil slå igennem. Vi har jo set mange gange, at når vi er nede i så relativt små beløb, er det ikke sikkert, at den besparelse kan realiseres. Og der er det, jeg siger: Det synes jeg ikke er værd at tage med.

Men jeg forstår ikke rigtig ministerens holdning til det. Derfor vil jeg gerne spørge: Hvis nu der ikke havde været en besparelse, altså hvis det i excelarket havde vist sig, at det havde kostet 500.000 kr. at lave den her omstrukturering, skulle man så have gjort det alligevel?

Kl. 11:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 11:38

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen det er jo et hypotetisk spørgsmål, og som ordførerne har svaret, den ene efter den anden, på præcis det samme spørgsmål – altså hvorfor ikke fokusere lige præcis på Ribe? – så er det her en samlet og holdbar løsning. Desværre har det ikke været sådan, at vi kunne gøre én ting, og så ville det problem, som Venstre og Konservative efterlod – nemlig en manko på 93 mio. kr. – være løst.

Det er en lang række forskellige ting, som tilsammen gør det. Det er forenklingerne i den måde, systemet fungerer på. Det er de omkostningsbestemte gebyrer. Det er tilpasningen af strukturen med ni afdelinger i en enhedsforvaltning i stedet for fem statsforvaltninger. Det er en lang række forskellige ting, som tilsammen gør, at vi får en holdbar økonomi, og som forhåbentlig også danner baggrund for en kortere sagsbehandlingstid og en ensartet behandling af sager rundt omkring. Derfor synes jeg, det er rent hypotetisk at spørge: Hvad ville I have gjort, hvis det ikke havde været et besparelsspørgsmål? Det er jo sådan en teoretisk ting.

Jeg må sige, at selv om jeg er meget åben og også – tror jeg nok – relativt fantasifuld, så har jeg meget, meget svært ved at se, hvordan det konservative forslag skulle sørge for, at det økonomiske problem blev løst, samtidig med at man sikrede, at der kunne blive en kortere og mere ensartet sagsbehandlingstid over hele landet.

Kl. 11:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mike Legarth.

Kl. 11:40

Mike Legarth (KF):

Det mener jeg sagtens man kunne sørge for netop med konkurrence-modellen, hvor der skabes bedre ledelse og bedre værktøjer og incitamenter til at foretage sagsbehandlingen hurtigere, end man gør i dag – altså hvor der fjernes nogle af de stopklodser og barrierer, der findes i dagligdagen. Så det kunne man jo sagtens.

Men årsagen til, at jeg er lidt optaget af det her med, hvad det betyder i lokalområderne, at statslige arbejdspladser forsvinder, er at jeg som en del af Folketinget føler mig forpligtet til at sørge for, at de statslige arbejdspladser, vi har, er geografisk godt fordelt. Her handler det jo ikke om, at der er tre små statsforvaltninger i Sydjylland, og at fordi vi har tre små forvaltninger, så er det mere end én stor forvaltning i en anden geografi. Der synes jeg vi skal udvise hensyn.

Derfor er jeg optaget af, om det ikke er rigtigt, og om ministeren ikke også har den opfattelse, at vi selvfølgelig skal tænke os godt om, når vi fjerner statslige arbejdspladser. Det gør man jo i det her tilfælde, og man leverer et problem dér, hvor der fjernes arbejdspladser, for vi ved, at det giver dynamik og aktivitet og penge i kassen i lokalområdet. Så kan det godt være, at ministeren kan tjene pengene ind på den her bundlinje, men så må staten måske så supplere et andet sted med nogle flere penge for at opnå et samlet balanceresultat.

Kl. 11:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 11:41

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen jeg kan simpelt hen ikke være imod opfordringen til at tænke sig om og hverken lægge noget til eller trække noget fra. Det er jo en

af grundene til, at vi gerne vil organisere det som én statsforvaltning med afdelinger i Aalborg, Aarhus, Ringkøbing, Aabenraa, Odense, Ringsted, København, Nykøbing Falster og Rønne. Det afspejler sådan set lige præcis ønsket om, at der er statsforvaltningsvirksomheder – om jeg så må sige – bredt ud over landet. Lige præcis den overvejelse har vi gjort os.

Derfor har vi sørget for, at der, hvor borgerne har brug for at være i personlig kontakt med statsforvaltningen, er der en statsforvaltning. Og der, hvor der ikke er nødvendigheden af borgerkontakt, sørger vi for, at der er et fagligt volumen, så vi får et fagligt højt niveau. Det synes jeg er to meget væsentlige hensyn. For lige så vel som borgerne har en, synes jeg, berettiget forventning om at kunne komme hen til en statsforvaltning, må borgeren også have en berettiget forventning om, at der, hvor fremmøde ikke er nødvendigt, får man en ensartet afgørelse af ensartede sager.

Det er jo sådan, at uanset beregningerne på transporttid til og fra Ribe er det for alle borgere sådan, at der er langt til en statsforvaltning. Det er der for borgere, som bor i Skagen, og som skal til Aalborg. Det er der for borgere, som bor i Skive. Men det, jeg synes er vigtigt, og her kan ordet konkurrence måske komme ind, er jo, at vi giver borgerne frit valg, med hensyn til hvilken statsforvaltning man gerne vil have sin sag behandlet ved.

I øvrigt forstår jeg ikke begrebet konkurrencemodell, for jeg synes ikke, der skal være konkurrence om myndighedsafgørelser. Jeg synes, det er helt afgørende, at der bliver truffet ensartede afgørelser i ensartede sager.

Kl. 11:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Mette Hjermand Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 11:43

Mette Hjermand Dencker (DF):

Jeg vil gerne høre ministeren helt konkret: Hvor meget regner ministeren med at antallet af skilsmisser vil stige?

Kl. 11:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 11:43

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det tror jeg afhænger helt af, hvad danske ægtepar gerne vil.

Jeg kunne høre på debatten i dag, at fru Mette Hjermand Dencker og jeg ser helt forskelligt på det her spørgsmål. Jeg har meget stor respekt for, at mennesker, som gerne vil skilles, har tænkt sig om og truffet en beslutning om, at de gerne vil skilles, og jeg finder det helt uacceptabelt, at der skal være det pilleri i privatlivet, hvor man skal stille med særlige grunde, hvis man gerne vil skilles med det samme. Det er ud fra et liberalt synspunkt og et respektfuldt synspunkt om, at folk, der i øvrigt træffer meget vidtgående beslutninger i deres liv om at blive gift, få børn og flytte, også kan træffe beslutningen om, hvorvidt de vil skilles eller ej.

Kl. 11:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mette Hjermand Dencker.

Kl. 11:44

Mette Hjermand Dencker (DF):

Jeg synes, det er fantastisk, at ministeren har tilegnet sig den holdning. Den her lov har jo eksisteret i længere tid, så det undrer mig, at De Radikale ikke er kommet med det noget før.

Men det, jeg ledte efter svar på, og som jeg ikke fik svar på af ministeren, er: Hvor meget vil skilsmisseantallet stige? Vi kan jo

klart se i lovforslaget, at der står, at det forventes, at antallet af separationer vil falde med 10 pct. Det vil med andre ord sige, at de vil blive lagt oven i, og dermed vil skilsmisseprocenten stige med 10 pct., men jeg tror, at det vil blive meget mere. Hvad er en ministers forventning til, hvor meget antallet af skilsmisser vil stige?

Kl. 11:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 11:45

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg har ingen forventning om, hvor lidt eller hvor meget antallet af skilsmisser ændrer sig. Jeg forstår, at fru Mette Hjermand Dencker har en forventning om det, og jeg forstår også, at Dansk Folkeparti er imod skilsmisser. Det er jo en holdning. Det har jeg stor respekt for. Jeg har bare en anden holdning, og den forventer jeg sådan set den samme respekt for, for det her er så et spørgsmål, som vi ser forskelligt på.

Kl. 11:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til økonomi- og indenrigsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 158:

Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love. (Forenkling af klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesmæssige område).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 27.02.2013).

Kl. 11:45

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet. Jeg giver ordet til Venstres ordfører, hr. Eyvind Vesselbo, hvis han kan få lov til at komme forbi ministeren.

Kl. 11:46

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Tak, fordi det lykkedes mig at komme herop!

Det her lovforslag er jo ligesom en forlængelse af det lovforslag, vi lige har drøftet, L 157, men det omfatter så bare nogle helt specifikke ting, som man godt vil lave om på i forbindelse med den reform af statsforvaltningen, som blev drøftet tidligere.

Der står, at man vil forenkle klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesmæssige område. Det er nok også rigtigt, at det er intentionen, men der kunne sådan set også godt have stået »begrænse klagestrukturen«, altså at man vil begrænse borgerens mulighed for at klage. Og det er jo det, der ligesom er humlen i det her, nemlig at når man nedlægger de sociale nævn og beskæftigelsesankenævne i

statsforvaltningerne, ligger der jo i det, at man siger, at så forenkler man tingene, så der kun bliver en klageinstans tilbage, og det er Ankestyrelsen, og det vil sige, at de muligheder, borgeren har for at gå videre med sin klage, jo er væk, fordi der er Ankestyrelsen, man kan klage til, og som træffer afgørelsen.

Der er mange, mange gode ting i det her forslag, som man godt kan støtte, og Venstre kan også godt støtte en forenkling af systemet, men vi synes bare, at der er nogle problemer. F.eks er retssikkerheden og muligheden for at klage videre i systemet ikke tilfredsstillende i det her lovforslag.

Derfor er der ud over alle de ting, som kunne være fornuftige, nemlig at man ligesom samler det og måske begrænser bureaukratiet, jo også det, at man skal tage hensyn til de borgere, som skal bruge systemet, så de får nogle muligheder. Og det er, som om man har den opfattelse, at bare man får samlet tingene ét sted, er det meget bedre. Men det er jo ikke nødvendigvis sådan, at bare fordi man får samlet tingene ét sted og der bliver en ensartet behandling, så sikrer man retssikkerheden. Det afhænger jo af, hvordan de instanser, der skal behandle sagerne, agerer. Og derfor er det jo ofte meget godt, når der er én instans, der tager sig af sagen, at man så kan komme videre til en anden instans og få prøvet sagen igen. Det øger retssikkerheden.

Jeg ved jo, at der er andre end mig og Venstre herinde, som er meget optaget af retssikkerheden, og derfor kunne det godt være, at der var nogle, der havde den samme opfattelse af tingene, som jeg har, og som Venstre har.

Så med de problemer, jeg ser her, kan Venstre ikke stemme for det her, selv om der er en masse udmærkede ting i det. Det er ligesom med det tidligere forslag, hvor der også var nogle ting, som egentlig var ret fornuftige, men så var der jo en lang række andre ting, som vejede negativt. Og konklusionen på det her er, at Venstre ikke kan støtte det her forslag.

Kl. 11:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:49

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren for fremlæggelsen. Vi skal lige prøve at se, om vi kan blive enige om, hvordan det rent faktisk er i dag. Er det ikke sådan i dag, at det er Ankestyrelsen, der tager stilling til, om en sag er principiel?

Kl. 11:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:50

Eyvind Vesselbo (V):

Jo, men det, der er sagen i det her lovforslag, er jo, at man nedlægger de sociale nævn og også beskæftigelsesankenævnene, og det betyder, at når de to, der har fungeret som klageinstanser, derfor er væk, er der jo ikke længere mulighed for at bruge dem.

Kl. 11:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finn Sørensen.

Kl. 11:50

Finn Sørensen (EL):

Nej, det er fuldstændig rigtigt, at man ikke kan klage til en instans, der ikke er der. Men ordføreren er vel enig i, at det ikke begrænset borgerens mulighed for at klage; det var det første, for ordføreren sagde nemlig noget om i sin ordførertale, at det her system, vi nu

foreslår, begrænser borgerens mulighed for at klage. Så vil jeg gerne høre: Hvor ligger den begrænsning? Jeg kan ikke finde nogen begrænsninger i borgerens mulighed for at klage over en afgørelse, som kommunen har truffet.

Men det, jeg gerne ville frem til, var faktisk at få ordføreren til at forholde sig til det faktum, at der i dag i praksis jo kun er en klageinstans, fordi det er Ankestyrelsen, der tager stilling til, om en sag er principiel. Så hvad er egentlig forskellen, hvis vi taler om det rent indholdsmæssige?

Kl. 11:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:51

Eyvind Vesselbo (V):

Ja, det indholdsmæssige ligger jo i den ændring, som ligger i det her forslag. Hvis man har to instanser at henvende sig til og de nedlægges, så er det jo en ændring, som gør, at man ikke længere kan gå til de instanser. Det er vel ganske klart, vil jeg sige til hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så går vi til Socialdemokraternes ordfører, fru Maja Panduro.

Kl. 11:51

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Jeg tror, at vi lige skal have nogle fakta på bordet, også til ære for Venstres ordfører, altså et par ord om, hvad det her handler om. Der er tre hovedelementer i det her lovforslag, og det er jo som bekendt en del af den samme aftale mellem regeringen, Enhedslisten og Liberal Alliance, som også det tidligere forslag var en del af.

Der er tre pinde. Det handler som det første om, at vi jo netop forenkler klagestrukturen på det sociale område og på beskæftigelsesområdet på den måde, at det fremover bliver i Ankestyrelsen, at klagesagsbehandlingen bliver placeret, frem for, som det er i dag, i hver af de fem statsforvaltninger og så i Ankestyrelsen.

Det kommer til at betyde en omlægning, sådan at de principielle sager bliver behandlet allerede i første klageinstans, og derfor overflødiggør det i virkeligheden den ekstra klageinstans, der var før, og hvor det jo netop var op til Ankestyrelsen at vurdere, hvornår en sag var principiel nok. På den måde får man sådan set smidiggjort netop behandlingen af de principielle sager, således at borgeren ikke skal vente på, at de først skal behandles administrativt og dernæst principielt. Det mener vi er en helt klar forbedring.

Derforuden er der et element, som handler om regelforenkling – ikke så mange, som der var i det foregående forslag, men et enkelt, der handler om, at det nu bliver obligatorisk for kommunerne at bruge et ankeskema, når man indbringer klagesager for Ankestyrelsen.

Så er der det tredje, som er nok så vigtigt. Det er på mange måder en konsekvensændring, men det handler om, at det i dag jo er sådan, at det er i de sociale nævn, at afgørelsen om optagelse i særlige botilbud uden samtykke bliver truffet, efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. Det kan den selvfølgelig ikke blive fremover, hvis der ikke er et socialt nævn, og derfor bliver den flyttet over i statsforvaltningen. Men ligesom hidtil vil der på det her område fortsat også være en klageadgang over til Ankestyrelsen. Og det er altså ganske vigtigt, at der her er tale om en sådan ganske specialiseret viden, når den beslutning skal træffes. Så det kan vi selvfølgelig også bakke op om.

Baggrunden for, at vi har lavet det her lovforslag, er jo to ting. Det gælder de udfordringer, som jeg tror at vi alligevel sådan ret

bredt har været enige om at statsforvaltningerne stod over for dels i forhold til at honorere nogle rimelighedsforventninger om ventetider, dels i forhold til nogle ganske store ulemper i forbindelse med netop retssikkerhed, som vi alle sammen er så optaget af, i forhold til det klagesystem, som vi har haft indtil i dag. For som det var før, var der jo nemlig ganske store forskelle, ikke kun i sagsbehandlingstiderne fra den ene region til den anden region, men sådan set også i kvaliteten i praksis i sagsbehandlingerne og prioriteringen af sagsområderne – i en grad, så vi i Socialdemokratiet fandt det temmelig uacceptabelt.

Derfor synes vi jo sådan set, at der er en hel del perspektiver at række ud efter med det her forslag, som forventes at kunne give en mere ensartet praksis på tværs af landet, sådan at din retssikkerhed ikke skal være bestemt af, hvorhenne du bor. Det forventes at kunne give en større kvalitet i vores sagsbehandling, fordi vi får samlet og specialiseret den viden og den praksis, der er. Det forventes sådan set også at kunne give en kortere sagsbehandlingstid, fordi vi netop får en mere effektiv ressourcudnyttelse, men egentlig også et mere fleksibelt system.

Det forventes, at vi kan få en større gennemsigtighed for borgeren. Altså, det er jo ikke nødvendigvis nogen fordel at have flere instanser, man kan klage til, hvis det, det bare reelt betyder, er, A, at man kan blive lidt forvirret over det, og B, at man også oplever en længere sagsbehandlingstid. Det har også nogle gange været tilfældet i dag. Og ikke mindst den her del, altså den hurtigere behandling af de principielle sager, som vi her får mulighed for, er vi sådan set rigtig glade for i Socialdemokratiet.

Netop det, at du får lavet visitationen fra starten af, synes jeg at der er et ganske stort perspektiv i netop i de ganske få sager ud af den samlede sagsmængde. På beskæftigelsesområdet er der tale om 98 pct., der behandles rent administrativt, og som altså allerede nu ikke kommer videre til næste klageinstans. På det sociale område var det 99 pct. Men det gælder den ganske lille andel, som blev behandlet principielt, og som er vigtig, også for at kunne øge sagsbehandlingens kvalitet ude i kommunerne. Det må jo i sidste ende være det, som vi alle sammen er allermost interesseret i: at sagsbehandlingen i kommunerne i første omgang kommer til at ramme rigtigt.

Så der er altså ganske mange perspektiver i lige præcis det her forslag, og derfor støtter Socialdemokratiet det selvfølgelig.

Kl. 11:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti.

Kl. 11:57

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Dansk Folkeparti er ikke en del af aftalen, der i forbindelse med finansloven for 2013 blev indgået om en ændret løsning for statsforvaltningerne. Heller ikke det foregående forslag, som jo også hænger sammen med det her, bakkede vi op om. I nærværende forslag finder Dansk Folkeparti det vigtigt at kommentere nogle af de elementer, der berøres, og senere i udvalgsarbejdet følge op på disse kommentarer med spørgsmål. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi får gjort det grundigt.

Når man umiddelbart ser udtryk benyttet som kortere sagsbehandlingstid, større gennemsigtighed, højere kvalitet i sagsbehandlingen og ensartede afgørelser, og dette uanset hvor i landet man bor, lyder det godt, da det er positivt ladede ord. Men alligevel fremmaner det en vis betænkelighed. Disse betænkeligheder fremføres også i flere af høringssvarene, som jeg har lagt stor vægt på at læse, og hvor bekymringen er, om midlerne til at nå målet nu også er de rigtige. Når der tales om borgernes retssikkerhed, er det meget vigtigt at slå fast, at det ligger Dansk Folkeparti meget på sinde, at denne sik-

res, uanset hvilket område vi beskæftiger os med i Folketinget. Der er generelt en opfattelse af, at der er fokus på retssikkerhed i Danmark, og er der områder, som man tvivler på lever op til denne retssikkerhed, skal der selvfølgelig kigges på det.

Når der i forslaget nævnes, at der med en eventuel vedtagelse af forslaget sikres en styrket retssikkerhed, er jeg i tvivl om, om det også er det, der vil være gældende, når der ikke bliver mulighed for at klage en ekstra gang. Når det i forslaget endvidere nævnes, at klagestrukturen forenkles, lyder det tiltalende. Men hvis det udelukkende omfatter processen og ikke forholdene for den enkelte borger, der føler sig uretmæssigt behandlet, er det jo tvivlsomt, om der er opnået en forenkling, som synes positiv for den involverede borger.

Generelt er forenklinger i Dansk Folkepartis optik væsentlige, men i forhold til at man kan være sikker på, at afgørelser træffes på et oplyst grundlag, og at de implicerede parter har kendskab til og viden om egne forhold, er det måske ikke det optimale. Såfremt man kunne sikre kortere sagsbehandlingstid og mere effektivitet, samtidig med at borgeren fortsat ville kunne klage en ekstra gang, hvis det var ønsket, ville det synes at være bedre. Generelt har vi i Danmark tradition for, at der ved domstole kan klages på tre niveauer, og derfor forekommer dette forslag om kun en klagemulighed ikke som en forbedring af borgernes rettigheder, men snarere som en indskrænkning af samme.

Et andet område, der vil ske ændringer på ifølge forslaget, er lægmandsprincippet. Med dette princip sikres det normalt, at den sunde fornuft er med i afgørelserne. Når det ændres, kan vi frygte, at der ses bort fra det, og at der vil være risiko for, at afgørelsen ikke er i tråd med det omgivende samfund, som retssystemet er en del af, og det mener vi ikke er til borgerens bedste. I høringssvaret fra Advokatsamfundet nævnes det også, at det er væsentligt, at sager afgøres på grundlag af dels juridisk sagkundskab, dels almindelige betragtninger, og det skønnes, at det vil være retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, hvis der er ikke er lægmænd, der deltager.

I forhold til spørgsmålet om ensartethed kan det også tilføjes, at fuld ensartethed nok ikke er ønskeligt. Det er jo som bekendt menesker, det drejer sig om, og sager er forskellige og udspringer i forskellige lokalområder, hvilket i sig selv kan kræve en individuel vurdering og behandling, som ikke lige kan lægges ind i et fast system, hvad angår f.eks. tid. Dog er det væsentligt at slå fast, at sagsbehandlingstider aldrig må trække i langdrag.

Dansk Folkeparti ser med disse fremførte bemærkninger elementer i forslaget, der kunne arbejdes videre med, men har på nuværende tidspunkt primært en skepsis over for det, at borgernes retssikkerhed vil kunne blive krænket. Derfor vil vi nu i udvalgsarbejdet stille nogle spørgsmål, som vi så afventer ministerens svar på.

Kl. 12:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 12:01

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren, og tak for ordførerens opmærksomhed over for spørgsmålet om borgerens retssikkerhed. Det er da glædeligt at se, at det i det hele taget er et spørgsmål, der rykker højere og højere op på dagsordenen, selv om det nok går lidt for langsomt.

Ordføreren taler om en begrænsning af retssikkerheden, fordi man forenkler klagestrukturen. Altså, jeg kan ikke forstå, hvori den begrænsning ligger. Vi har under den tidligere ordfører lige fået konstateret – Dansk Folkepartis ordfører var ikke helt enig, men kunne da ikke rigtig kunne svare på det, synes jeg – at som virkeligheden er i dag, er der jo i praksis kun en klageinstans, fordi det er Ankestyrelsen, der afgør, hvilke sager der er principielle. Og det ændres der jo ikke på. Så jeg forstår ikke, hvori begrænsningen ligger.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:02 dikale Venstre er det essentielt at understrege, at den reducere, der sker i det sociale klagesystem, sker på en måde, der ikke forringer klageadgangen. Sådan er det, fordi der fortsat vil være en opdeling mellem administrative sager og principielle sager, blot begge i første instans. Der vil samtidig være mulighed for at revidere administrative sager til en principiel behandling, og det foreslås desuden, at der også skal være medvirken af beskikkede medlemmer ved behandling i Ankestyrelsen i et antal sager, som netop ikke er principielle.

Karin Nødgaard (DF):

Jeg forventede næsten, at hr. Finn Sørensen ville stille spørgsmålet, og derfor valgte jeg faktisk også at tage forslaget med op. I fremsættelsestalen står der jo faktisk, at det foreslås, at »klagesystemet om-lægges, så principielle sager allerede behandles i første klageinstans og derved overflødiggør en yderligere klageinstans. Herved reduceres klagesystemet med en instans«.

Det synes jeg jo egentlig bekræfter, hvad jeg har sagt i min ord-førelse, og det må også være svaret på spørgsmålet.

Kl. 12:02

Kl. 12:02

Første næstformand (Bertel Haarder):
Finn Sørensen.

Kl. 12:02

Finn Sørensen (EL):

Det er selvfølgelig et svar på spørgsmålet. Det skal jeg ikke bestride. Jeg synes ikke, det er tilfredsstillende. Når det alligevel, som det er i dag, er Ankestyrelsen, der afgør, om en sag er principiel, må det da være en styrkelse, at det med det samme afklares, hvilke sager der er principielle, så man ikke skal afvente, at det først har været igennem det sociale nævn og beskæftigelsesankenævnet. Så jeg kan ikke forstå, at det skulle være en begrænsning, at man tidligere i processen, nemlig med det samme, får afklaret, om der er tale om en principiel sag eller om en rutinesag eller administrativ sag. Det er jo den samme myndighed, der skal afgøre det, som det er i dag.

Kl. 12:03

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:03

Karin Nødgaard (DF):

Her er så vores forskellige opfattelser af forslaget. Jeg lægger vægt på, og jeg vil gerne gentage det, at jeg faktisk ser den samme bekymring hos flere af de høringsparter, der har indgivet høringsvar. Det er altså bekymrende, at det står sådan i fremsættelsestalen til det her lovforslag.

Jeg synes også, at vi med hensyn til det, som hr. Finn Sørensen er inde på om de administrative afgørelser, kan diskutere – nu kan vi så ikke nå at gøre det her – hele forholdet omkring lægmandsfunktionen osv., som også bliver reduceret. Så jeg synes altså, at der er nogle betænkeligheder, og jeg har allerede forberedt nogle spørgsmål til socialministeren om det her, som jeg så ser frem til at få nogle svar på.

Kl. 12:04

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så går vi til fru Liv Holm Andersen for Det Radikale Venstre.

Kl. 12:04

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Det her lovforslag har til formål at udmønte den aftale fra den 9. november om en ny struktur for statsforvaltningerne, som regeringen, Enhedslisten og Liberal Alliance har indgået for at skabe en samlet og holdbar løsning for statsforvaltningerne.

Der er redegjort for lovforslagets indhold af den socialdemokratiske ordfører og sådan set også af de to andre ordførere, men for Ra-

Det er ligeledes vigtigt for Radikale Venstre, at det sker på en måde, der sikrer en mere ensartet og bedre sagsbehandling landet over, ved at klagebehandlingen samles et sted frem for i hver af de fem statsforvaltninger. Netop det er jo også en del af den samlede af-tale om statsforvaltningerne, som netop baserer sig på det element generelt set.

Derfor kan Radikale Venstre støtte begge de to ting og dermed bakke op om det samlede lovforslag. Tak for ordet.

Kl. 12:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører, og vi går straks til fru Anne Baastrup for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 12:05

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

I sidste årtusinde kom der fra et tidligere institut, SFI, en rapport, der hed »En lov – 14 nævn«, og den påviste, at vi havde meget, meget forskellig praksis landet over. Siden da tror jeg at de skiftende rege-ringers socialministre og velfærdsministre, og hvad de nu har hed-det, har forsøgt at prøve at samle praksis på en sådan måde, at vi i det her relativt lille land kan have en bestemt fortolkning af dansk socialret. Derfor tror jeg, at de forskellige ordførere, der nu er lidt i tvivl, formentlig senere vil blive ganske tilfredse.

Noget andet, som jeg også oplever meget, når jeg sidder som so-cialordfører, især som handicapordfører, er, at mennesker oplever, at kommunerne anker afgørelser fra de sociale nævn med den konse-kvens, at den afgørelse, som Ankestyrelsen så efterfølgende lander på, trækker tidspunktet for den ydelse, som den pågældende borger skulle have, ud. Det virker for den enkelte borger ikke specielt rets-sikkerhedsmæssigt forsvarligt, at kommunerne kan anke en afgørelse fra det sociale nævn. Derfor tror jeg, at vi i løbet af relativt kort tid vil kunne se, at den enkelte borger får en afgørelse relativt hurtigt, og at den afgørelse er endelig. Det tror jeg vil give den enkelte bor-ger oplevelsen af en betydelig retssikkerhed.

Så jeg tror, at de ordførere, som på nuværende tidspunkt er lidt usikre på, om det her er vejen frem, om 1-2 år vil kunne se, at det her er vejen. Vi får nogle velkvalificerede sagsbehandlere i Ankestyrelsen, der får det der brede overblik. Vi får via lægmandsinstitutionen mulighed for, at lægmændene får indblik i, hvilke forskellige ty-per sager der er, hvordan praksis ser ud, og i ny lovgivning. De får mulighed for at anlægge nogle linjer.

Så samlet set er det en forenkling, som giver borgerne retssikkerhed, og som giver lægmandsinstitutionen i Ankestyrelsen en høj grad af indsigt i, hvad der skal til, for at vi træffer de rigtige afgørel-ser. Så der er fuld opbakning fra SF's side.

Kl. 12:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Finn Sørensen for Enhedslisten.

Kl. 12:08

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Enhedslisten støtter forslaget om en ændret klagestruktur, der jo i øvrigt hænger sammen med L 157 om ændringer i statsforvalt-

ningen, som vi lige har behandlet. Vi mener også, at det her lovforslag er en rimelig udmøntning af finanslovaftalen, der ligger til grund for de to lovforslag.

I en del hørings svar rejser der kritik af, at de sociale nævn og beskæftigelsesankenævne nedlægges. Det opfatter man som en forringelse af retssikkerheden, for man siger, at fremover er der kun en instans. Men som vi allerede har været inde på i debatten, er det faktisk sådan allerede i dag, fordi Ankestyrelsen allerede i dag kun behandler principielle sager og det er Ankestyrelsen, der tager stilling til, om en sag er principiel.

Den forenkede klagestruktur, der foreslås, vil i stedet indebære nogle klare fordele. Det giver mulighed for en hurtigere og mere ensartet sagsbehandling, ikke mindst af de principielle sager, og bedre udnyttelse af ressourcerne. Det betyder, at kommunerne fratages muligheden for at anke sagerne, hvilket vi er meget tilfredse med. Ankesystemet er ikke opfundet for at beskytte myndighederne, men for at beskytte borgerne, og der må man jo nok sige, når man ser på statistikken, at rigtig mange kommuner benytter sig af muligheden for at beskytte sig selv, hvis jeg må være så fri.

Samtidig sker der den væsentlige ændring, at udvælgelsen af de principielle sager fremover kommer til at ske på baggrund af et væsentlig større antal sager, end det er sket efter de gældende regler.

Der er også rejst kritik fra en lang række organisationers side af den svækkede inddragelse af lægmændene. Det kan ikke bestrides, at antallet af sager, som behandles under medvirken af lægmænd, fremover vil blive væsentlig mindre, men hvad man taber i kvantitet, vinder man i kvalitet. I dag skal lægmændene inddrages i de principielle sager; det ændres der ikke på. Men ud over det vil lægmændene fremover også blive inddraget i et antal konkrete, men ikkeprincipielle sager. Lægmændene i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan bede Ankestyrelsen om et overblik over Ankestyrelsens samlede praksis som grundlag for en fælles drøftelse af denne praksis. Det foreslås også, at Ankestyrelsen skal udarbejde en årlig beretning om virksomheden på de nuværende nævnsområder, som skal forelægges i Det Rådgivende Praksisudvalg.

Alt i alt betyder disse ændringer, at lægmændene, hvis de vil, i langt højere grad end i dag får indflydelse på de retningslinjer, der lægges til grund for udvælgelse af principielle sager, ligesom de får større indsigt i Ankestyrelsens samlede praksis og dermed selvfølgelig også mulighed for at forholde sig til denne og øve indflydelse på den. Det mener vi faktisk indebærer muligheden for en styrkelse af borgernes retssikkerhed.

Vi er i en situation, hvor uensartede og for borgerne uigennemsigtige afgørelser er et stort problem, ligesom jeg egentlig også tror, at mange borgere oplever hele klagesystemet som uigennemsigtigt og i hvert fald noget, som er en alt for langtrukken affære. Det er jo en fælles ambition både for lægmændene og deres organisationer og også for hele Folketinget – alle partier, uanset hvordan man stiller sig til det her forslag – at der skal gøres noget ved det. Og der opfatter vi det altså sådan, at det er en styrke, at lægmændene, de faglige organisationer, handicaporganisationer m.v., får større indflydelse på det generelle og det principielle niveau, end de har i dag. Det er måske i virkeligheden også en bedre udnyttelse af disse organisationers viden – undskyld, at jeg glemte arbejdsgiverne, det er jo også vigtigt – erfaringer og holdninger end i det nuværende system.

Det ændrer ikke på, at jeg gerne vil kvittere for den grundige kritik, som netop disse organisationer og Advokatrådet, ikke at forglemme, har givet forslaget, for det borger jo for, at vi har nogle vagthunde, lad os bare bruge det ord, som vil holde et skarpt og vågent øje med, hvordan denne nye struktur kommer til at fungere, og det vil der selvfølgelig være brug for.

Der er vist ingen strukturændring, der ikke er blevet fulgt på vej med rosenrøde bemærkninger om, at den både giver hurtigere og bedre sagsbehandling, ovenikøbet for de samme eller færre penge.

Vi har endnu til gode at se, om det virker, men Enhedslisten vil gerne være med til sætte det i gang og give det en chance. Nogle vil måske blive overrasket, nogle vil slet ikke tro på det, sådan var det faktisk under det tidligere lovforslag, vi behandlede, men i Enhedslisten har vi faktisk ikke og har heller ikke haft den holdning, at der nødvendigvis og i alle forhold skal bruges flere offentlige kroner. Specielt i administrative spørgsmål er der grund til at se på, om det kan gøres bedre og billigere for de samme eller eventuelt færre penge.

Så Enhedslisten støtter lovforslaget, men vi vil selvfølgelig ikke afskære os fra at medvirke til forbedringer, hvis der skulle opstå muligheder for det under behandlingen og der skulle være ting og sager, vi og forligspartierne har overset.

Kl. 12:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 12:13

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg hører, at hr. Finn Sørensen siger, at man kvitterer for hørings svarene, og at det er godt med nogle vagthunde.

Der er jo meget debat om hundene, og der findes mange forskellige typer af hunde. Jeg vil egentlig godt høre: Er det ikke en voldsom kritik af det her forslag, når nogle organisationer, som jeg ved at ordføreren normalt lytter temmelig meget til, f.eks. Rådet for Socialt Udsatte, siger, at det giver rådet anledning til bekymring for borgernes retssikkerhed, når et klagesystem får en klageinstans mindre, og at det svækker retssikkerheden for den enkelte borger?

Danske handicaporganisationer siger, at de foreslåede ændringer i klagesystemet på beskæftigelsesområdet og det sociale område betyder, at der fremover kun vil være en klageinstans for borgerne, der har brug for at klage over kommunale afgørelser. Indskrænkning af borgernes klageadgang til en instans reducerer borgernes muligheder for at få efterprøvet en sag af principiel eller generel karakter.

Det sidste, som jeg har valgt at tage med, er fra Ældre Sagen, som også siger, at der fremover kun vil være en myndighed, der ser den enkelte klagesag, hvilket vil betyde en forringet retssikkerhed for borgeren. Giver det ikke stof til eftertanke hos hr. Finn Sørensen?

Kl. 12:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 12:14

Finn Sørensen (EL):

Jo, det gør det, det fremgik jo også af mit ordførerindlæg. Men jeg må jo bare sige, hvilket også fremgår, at jeg simpelt hen ikke er enig i den kritik, for virkelighedens verden er sådan, at der kun er en klageinstans i dag. Derfor kan man jo ikke komme og sige, at det så er en forringelse, der sker her. Tværtimod – og det har jeg også fremhævet i min ordførertale – er der altså nogle forbedringer i systemet, som de organisationer så ikke lader sig overbevise om. Det er der ikke så meget at gøre ved. Men jeg har svaret på den kritik i mit indlæg.

Kl. 12:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 12:15

Karin Nødgaard (DF):

Det er også fint nok, hvis ordføreren mener det. Men hvis ordføreren så skal være helt ærlig, og det håber jeg at ordføreren er, er Enheds-

listen så egentlig interesseret i, at der skulle være en klageinstans ekstra i forhold til det, der er i dag, hvis nu Enhedslisten har ret i, at der også i dag kun er en? Jeg ved jo, at Enhedslisten gennem længe tid har været meget optaget af at det. Vi har også haft en høring i udvalget på initiativ af hr. Finn Sørensen, han talte i hvert fald meget for det, og jeg ved, at der kommer et beslutningsforslag, og der kommer, så vidt jeg ved, også en forespørgsel på området. Er det ikke et spørgsmål, om vi ikke skal have udvidet borgernes muligheder for at kunne klage i systemet?

Kl. 12:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:16

Finn Sørensen (EL):

Jamen borgerne har jo alle muligheder for at klage. Det ændres der ikke på med det her forslag. Det handler om klagestrukturen.

Der sker jo ingen begrænsning i borgernes muligheder for at klage over afgørelser, det gør der ikke. Altså, man laver jo en kobling mellem nogle ting, som ikke hænger sammen. Man kobler nemlig borgernes muligheder for at klage og sikkerheden for, at deres sag får en ordentlig behandling, sammen med et helt formalistisk princip om, hvor mange klageinstanser der skal være.

Jeg må desværre sige også til alle vores gode venner i de her organisationer, at de foretager den samme fejlkobling. Jeg skal ikke sige, hvordan den er opstået, men den kan muligvis være opstået, fordi man måske ikke forholder sig helt konkret til, hvad virkeligheden er i dag. Og det er jo det, man må gøre, når man kigger på et lovforslag. Ændrer det virkeligheden og i hvilken retning? Og når det drejer sig om antallet af klageinstanser, ændrer det faktisk ikke virkeligheden, fordi virkeligheden er sådan, at der kun er en. Det er Ankestyrelsen, der tager stilling til, hvilke sager der er principielle.

Kl. 12:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.

Kl. 12:17

Benedikte Kiær (KF):

Jeg er helt overrasket over de ting, jeg hører fra Enhedslisten – altså ord som, at de her aktører, der er kommet med høringssvar til det her lovforslag, ikke forholder sig til virkeligheden, som den er i dag, at de foretager en fejlkobling. Der må ifølge Enhedslistens ordfører virkelig være mange, som totalt har misforstået det her lovforslag. Eller kunne det måske være, at Enhedslisten her har begået lidt af en brøler?

Jeg tror da helt klart, at de aktører, som har indsendt høringssvar, og som er kommet med deres bemærkninger til det her lovforslag, fuldstændig har fingeren på pulsen. Der er faktisk nogle af dem, der sidder i f.eks. de sociale nævn og er med som lægmænd. Lad os nu være helt ærlige og have hånden på hjertet og alt det der: Fortryder Enhedslisten ikke lidt, at de er med i den her aftale, især når Enhedslisten har set de mange kritiske høringssvar, eller mener Enhedslisten, at de slet ikke har forstået virkelighedens verden?

Kl. 12:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:18

Finn Sørensen (EL):

Jeg tror, at det er fremgået af den energi, som jeg argumenterer med, at der vist ikke er nogen fortrydelse at spore i stemmeføringen. Det er der heller ikke. Og jeg har sådan set svaret på det spørgsmål, som

ordføreren stiller. Det har jeg gjort både i min ordførertale og i mit svar til en tidligere spørger. Så jeg har ikke noget at tilføje.

Kl. 12:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Benedikte Kiær.

Kl. 12:18

Benedikte Kiær (KF):

Det ser jeg som tegn på, at man må have fortrudt det her lovforslag, når man ikke engang aktivt virkelig vil gå ind at bakke op om det og forsvare det. Det der med bare at henvise til, at man har forsvaret af det, har sagt det og ikke vil sige mere, synes jeg simpelt hen er for tyndt.

Ordføreren sagde i sin ordførertale, at man skulle give det chance. Det, der kommer til at ske her, er en total omlægning af den måde, som klagesystemet er indrettet på i dag, og af den måde, man kan klage på. Det, som nogle af høringssvarene peger på, er netop det her med lægmandsfunktionen.

Ordføreren kom selv ind på det i sin ordførertale ved at sige, at der sker en reduktion, men hvis man tager høringssvaret fra Danske Handicaporganisationer, kan man se, at de siger, at der vil ske en væsentlig reduktion, nemlig fra ca. 20 pct. af sagerne til omkring 3-4 pct. af sagerne. Synes ordføreren slet ikke, at det er et problem, at der sker en så markant reduktion af noget, der har en særlig værdi i vores system, nemlig lægmandsfunktionen?

Kl. 12:19

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:19

Finn Sørensen (EL):

Ordføreren har ret i, at der sker en væsentlig ændring i klagestrukturen, som medfører, at borgerne langt hurtigere end i dag vil få en afklaring i deres sag. Det er bestemt en stor fordel, som jeg tror at mange borgere vil sætte pris på.

Hvad angår lægmandssystemet, har jeg selvfølgelig også i min ordførertale givet den indrømmelse, for det er virkeligheden, og den skal man altid forholde sig til, at der sker en væsentlig reduktion i antallet af de sager, hvor lægmændene er med. Til gengæld sker der en forøgelse af lægmændenes indflydelse på, om man så må sige, det strategiske, principielle og generelle plan i udvælgelsen af principielle sager og i Ankestyrelsens praksis. Det er et klart fremskridt, og det er selvfølgelig et produkt af den ændrede struktur.

Kl. 12:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Eyvind Vesselbo for en kort bemærkning.

Kl. 12:20

Eyvind Vesselbo (V):

Det er jo klar tale, men det er egentlig forargeligt med den måde, hr. Finn Sørensen står og taler på om en række organisationer, som har udtalt sig om den her sag. Hr. Finn Sørensen siger, at de ikke ved, hvad de har med at gøre, at de ikke har forstået indholdet af det her lovforslag. Det drejer sig om Danske Handicaporganisationer, Dansk Blindesamfund, PTU, HK Kommunal, Rådet for Socialt Udsatte, Dansk Socialrådgiverforening, Ældre Sagen, Advokatrådet, som skriver:

Vi betragter forslaget om afskaffelse af sociale nævn og beskæftigelsesankenævn som en svækkelse af retssikkerheden.

Det er pinligt, at hr. Finn Sørensen står og siger, at alle disse organisationer ikke ved, hvad de taler om, og at kun hr. Finn Sørensen og Enhedslisten ved, hvad der er ret og rimeligt i den her sag.

Jeg kan godt forstå, at hr. Finn Sørensen står og kryber lidt sammen deroppe, for det ville jeg også gøre, hvis jeg havde udtalt mig så pinligt om en række meget, meget dygtige og gode organisationer, som til daglig arbejder med de her ting.

Kl. 12:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:21

Finn Sørensen (EL):

Jeg står ikke og kryber sammen. Jeg står og hviler mig lidt under ordførerens lange spørgsmål. Jeg synes, det pinlige består i noget andet. Hvis man vil citere og referere, hvad en ordfører har sagt her i salen, så synes jeg, det er en rigtig god idé at citere og referere noget, som den ordfører rent faktisk har sagt. Og det er ikke det, hr. Eyvind Vesselbo har beskæftiget sig med i sit spørgsmål, og derfor er der sådan set ikke nogen grund til at gå længere ind i det.

Kl. 12:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Eyvind Vesselbo.

Kl. 12:22

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det jo sådan, at det, hr. Finn Sørensen har sagt, ligger på bånd, så vi kan sagtens høre, hvad det var, hr. Finn Sørensen sagde. Det er muligt, at det ikke er ordret citeret, men det var i hvert fald sådan, at de organisationer, som jeg nævnte her, havde taget fejl, fordi de ikke havde forstået, hvad det var, som stod i det her lovforslag; for det vidste hr. Finn Sørensen og Enhedslisten meget bedre. Det var det, der var essensen af det, hr. Finn Sørensen sagde.

Jeg synes også, det er pinligt, at hr. Finn Sørensen så ikke vil svare på mit spørgsmål om, om de her organisationer har misforstået noget, eller om hr. Finn Sørensen er enig med organisationerne i, at det svækker retssikkerheden. Hvis svaret er ja, er det jo interessant, fordi vi to – ordføreren og jeg – bl.a. var initiativtagere til den høring i Retsudvalget, der var om retssikkerhed. Og der var det meget vigtigt for Enhedslisten med retssikkerhed. Der var bl.a. nogle af de her ting oppe.

Altså, hvad mener hr. Finn Sørensen: Har de her organisationer taget fejl? Og støtter hr. Finn Sørensen deres argumenter eller ej?

Kl. 12:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:23

Finn Sørensen (EL):

Det har jeg jo sagt tre gange indtil nu, tror jeg: Jeg er ikke enig i de organisationers kritik af, at det her forslag svækker retssikkerheden. Og jeg har også argumenteret for det.

Så vil båndudskriften jo vise, om jeg har sagt, sådan som hr. Eyvind Vesselbo refererer mig for at have sagt. Den undersøgelse af de tekster er jeg ikke så bange for.

Kl. 12:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Vi går til Liberal Alliances ordfører, hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 12:23

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Det er blevet nævnt, at det her hænger sammen med det forrige lovforslag. Alligevel er det et andet ministerområde, og der-

for står jeg her faktisk på vegne af vores socialordfører, fru Thyra Frank, som ikke har mulighed for at være her i dag.

Jeg skal derfor sådan set bare indskrænke mig til at pege på, at da det hænger sammen med det forrige lovforslag og er en forenkling og en effektivisering af klagestrukturen, der helt falder i tråd med de intentioner, der ligger i lovforslaget som helhed med en ensartet praksis på tværs af landet og højere kvalitet i sagsbehandlingen, lavere ressourceforbrug og hurtigere behandling, passer den her ændring af klagestrukturen til det. Jeg hører også de fleste ordførere sige, at der er meget godt i det her lovforslag. Så er det jo et spørgsmål om, hvor meget man vægter det, når man skal afgøre, om man vil stemme for eller imod. Vi har så hos os valgt som et led i aftalen om hele strukturen at sige ja.

Derfor kan Liberal Alliance støtte forslaget.

Kl. 12:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så tager vi Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Benedikte Kiær.

Kl. 12:25

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Der er tre hovedårsager til, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte dette lovforslag.

For det første er vi ikke enige i regeringens beslutning om at reducere borgernes klageadgang. Med dette lovforslag bliver Ankestyrelsen fremover den eneste klageinstans for afgørelser på det sociale og beskæftigelsesmæssige område. Væk er de sociale nævn og beskæftigelsesankenævne, og væk er statsforvaltningernes rolle.

For det andet bryder vi os ikke om regeringens voldsomme beskæring af lægmændenes rolle. I dag er lægmændene repræsenteret i de sociale nævn og beskæftigelsesankenævne. De ser på godt 20 pct. af klagesagerne. De resterende 80 pct. kan afgøres uden beskikkede medlemmer, da der ikke er tvivl om afgørelsen. Fremover skal de årlige godt 36.000 klagesager sendes direkte til Ankestyrelsen. Heraf bliver langt hovedparten behandlet uden medvirken af beskikkede medlemmer. Kun godt 1.200 sager vil blive forelagt beskikkede medlemmer, godt 400 ved egentlig mødebehandling og godt 800 ved skriftlig votering.

Som Danske Handicaporganisationer beskriver det, sker der således en reduktion i brugen af beskikkede medlemmer fra behandlingen af godt 20 pct. af klagesagerne i dag til godt 3,4 pct. af sagerne. Det finder vi er meget betænkeligt, da lægmandsfunktionen har en særlig værdi, bl.a. ved at sikre legitimitet i retssystemet.

For det tredje er vi ikke enige i den fuldstændige centralisering af klagesystemet, som regeringen foretager med dette forslag. I dag er der sociale nævn og beskæftigelsesankenævn i de fem regioner. Det er slut fremover, og dermed forsvinder også en stor del af statsforvaltningernes funktion i hver af de fem regioner. Det betyder også, at den læring og videndeling, der er mellem kommunerne og nævne, forsvinder. Regeringen vil her sikkert sige, at den læring sagtens kan fortsætte nu blot fra et eneste sted, og det er fra Ankestyrelsen.

Men nærhed har også en væsentlig funktion, og man glemmer også, at statsforvaltningerne allerede i dag er en væsentlig del af de praksisundersøgelser, som bliver foretaget. Nærhed er med til at skabe en bedre dialog, bl.a. mellem kommunerne og de afgørelser, som nævne har foretaget. Dialog og læring er der netop brug for. I forrige uge fremgik det af en historie i Berlingske, at der er fejl i op mod en tredjedel af de kommunale afgørelser, vi har at gøre med.

Med en stor omlægning af klagesystemet og reduktion af borgernes klagemulighed er jeg godt bekymret for borgernes retssikkerhed fremover. Jeg kan forstå af de mange høringssvar, der er kommet ind, at der også er samme bekymring. Derfor er jeg egentlig også overrasket over de ord, som kommer fra Enhedslisten. Der er ingen

bekymring. De har blot misforstået, hvad det egentlig er, det her forslag går ud på, mener Enhedslisten. Jeg er helt overbevist om, at de mange organisationer og aktører, der har sendt hørings svar ind, godt kan finde ud af at læse et lovforslag og godt kan finde ud af at læse indenad og de godt ved, hvad der foregår ude i virkelighedens verden.

Regeringen har pakket dette lovforslag ind med nogle meget flotte ord som at øge effektiviteten og dermed reducere ventetiden. Der skal være større ensartethed. Der er også brug for en meget flot indpakning, men vi lader os ikke narre. Ja, vi er da enige i, at der skal gøres noget ved ventetiden i klagesystemet, ligesom der skal gøres noget ved de forskelle, der kan forekomme i afgørelserne. Men vi mener ikke, at løsningen er en total ændring af klagesystemet ved at nedlægge beskæftigelsesankenævne og de sociale nævn, reducere lægmændenes rolle helt ned til sokkeholderne og fjerne nærhed og muligheden for læring mellem kommunerne og nævne.

Den 1. oktober 2012 blev de sociale nævn faktisk styrket med en repræsentant fra Ankestyrelsen. Det skulle være med til at sikre en mere ensartet afgørelse i de her sager og en højere kvalitet i sagsbehandlingen. Men inden denne styrkelse overhovedet når at komme i gang og virke vælger regeringen fuldstændig at ændre hele klagesystemet og reducere borgernes klagemuligheder, endda uden at inddrage dem, som sidder med det her område til daglig. Det finder vi uforståeligt, og vi finder det beklageligt.

På den baggrund kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte forslaget.

Kl. 12:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så giver jeg ordet til social- og integrationsministeren.

Kl. 12:29

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for det, og tak for en god debat, som jo følger efter den debat, der lige var ved lovforslaget tidligere, og det her er jo en udmøntning af den aftale, der er truffet.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, at vi har haft en god debat. Der er blevet råbt vagt i gevær, og der er blevet givet svar på tiltale, der er blevet annonceret en række spørgsmål, og dem vil jeg glæde mig til at modtage, så de kan blive besvaret. Og når det så er sagt, vil jeg sige, at borgernes retssikkerhed ligger regeringen meget på sinde, og derfor er det ikke rigtigt, når der bliver talt om, at man skalter og valter lige præcis med den.

Det, vi gerne vil med det forslag, vi har fremsat, er jo faktisk at sørge for, at borgerne oplever at få en bedre retssikkerhed, at man har et klagesystem, der virker, at de fejl, der bliver lavet, bliver rettet, og at borgerne får den hjælp, de har ret til efter gældende lovgivning. Det er jo det, vi desværre har kunnet se ikke har været tilfældet altid, altså at det har haft betydning for borgerne, hvor de bor, at der har været for lange sagsbehandlingstider, at reglerne i sig selv ikke har givet anledning til, at borgerne i virkeligheden er blevet bedre behandlet.

Så kan man sige, og det er der nogle, der gør: Er det ikke et mål i sig selv at bevare to klageinstanser? Set fra min stol er svaret nej. Det afgørende må jo være hensynet til borgernes retssikkerhed. Med det forslag, som vi lægger frem, vil klagesagsbehandlingen blive placeret ét sted, nemlig i Ankestyrelsen. De sociale nævn og beskæftigelsesankenævne bliver dermed nedlagt. Det, der er et væsentligt mål med det, er at sørge for, at vi får en mere ensartet praksis for afgørelser på tværs af landet, så det bliver uden betydning for sagsbehandlingen, hvor i landet en borger bor.

Et andet mål er, som jeg også nævnte, at sagsbehandlingstiden skal blive kortere, ikke mindst i de principielle sager, for de principielle sager har vi været omkring flere gange, og det er jo dem, der er

de meget, meget få, og som ofte tager alt for lang tid. Det vil man få gjort op med med den nye ordning. De principielle sager kan fremover udvælges af Ankestyrelsen blandt samtlige klagesager, og dermed bliver der også bedre mulighed for at udvælge principafgørelser, der er egnede til at vejlede kommuner på aktuelle fokusområder. Lige præcis den del af det gør, at Ankestyrelsen kan tage sager op, hvis der er en ny afgørelse, en ny vejledning, noget, man gerne vil præcisere, og vælge en sag, som man synes er egnet til lige præcis det for dermed at kunne bruge den til at vise kommunerne, at der er kommet en ny praksis på området.

Med lovforslaget skal de beskikkede medlemmer også fortsat medvirke i afgørelsen af principielle sager, der danner grundlag for praksis i hele landet, og herudover vil de beskikkede medlemmer blive inddraget i et antal konkrete ankesager, der ikke er principielle.

Vi har været debatten rundt for og imod: Betyder det det ene, eller om det betyder det andet? Regeringens holdning er klar. Det her forslag vil betyde en bedre retssikkerhed, det vil betyde kortere sagsbehandlingstider, og det vil betyde en masse gode ting for borgerne, og derfor er vi sådan set meget tilfredse med at kunne fremsætte det.

Hermed vil jeg afslutte mit første indlæg og glæde mig til at tage imod spørgsmål både her og eventuelt også ved udvalgsbehandlingen.

Kl. 12:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en scribe spørgsmål. (*Social- og integrationsministeren* (Karen Hækkerup): Det var dejligt. Først er det fru Karin Nødgaard for en kort bemærkning.

Kl. 12:32

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg ved godt, at ministeren nok ikke er inde i hele skatteområdet, det er jeg sådan set heller ikke selv, men jeg har fundet ud af, at det faktisk er sådan, at i noget, der hedder indkomstsager, giver Landsskatteretten borgerne medhold i 31 pct. af alle sager. Det vil sige, at afgørelserne i skatteankenævnet bliver ændret. I det, der hedder vurderingsankenævnet, er det 77 pct. af sagerne, som bliver ændret i Landsskatteretten. Det var i 2011.

Så kunne jeg godt tænke mig at høre: Giver det ikke ministeren anledning til noget bekymring i forhold til borgernes retssikkerhed, hvis det er sådan nogle store tal, man måske også ser på det sociale område?

Kl. 12:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 12:33

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det, jeg synes er det vigtige, er, at sagerne bliver afgjort korrekt. I det system, vi har i dag, bliver en sag først afgjort administrativt, og så er der nogle få sager, der vil gå videre til en principiel afgørelse. Det, vi gør med vores forslag, er at sørge for, at det er i Ankestyrelsen, som altså er dem, der i dag er det andet led, at man skal foretage vurderingen om, hvorvidt sagen er principiel, og at det er der, sagen skal afgøres.

For mig at se er det altså bedre for borgeren, at man får en hurtig og korrekt sagsbehandling, end at man først skal igennem et administrativt led. Dernæst får vi en mulighed for at få en langt mere ensartet sagsbehandling. Og det synes jeg faktisk må være rigtig vigtigt for borgere, som jo ikke kan forstå, at der er forskel på, hvordan man bliver behandlet på Sjælland og i Sønderjylland. Det skal vi væk fra, og det er det, vi kommer med det her forslag.

Kl. 12:34

Kl. 12:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Karin Nødgaard.

Kl. 12:34

Karin Nødgaard (DF):

Jeg synes ikke helt, ministeren svarede på det, jeg egentlig spurgte om i forhold til det store antal sager, som bliver anket en ekstra gang. Det kan være, at ministeren kan nå at komme ind på det.

Men jeg vil egentlig også gerne spørge om noget andet. Jeg vil ikke bruge tid på nu at læse op, hvad jeg læste op før for hr. Finn Sørensen, for det tror jeg godt at ministeren hørte, men vi sidder jo her med nogle høringsparter, som er meget bekymrede i forhold til retssikkerheden. Og der vil jeg da egentlig gerne høre: Har ministeren overhovedet ikke haft inde i sine overvejelser, når man har læst de høringssvar, at der altså er en bekymring på det her område, som man skal tage højde for? Agter ministeren at gå ind og måske ændre nogle ting i lovforslaget i forhold til det videre forløb?

Kl. 12:34

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 12:35

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det, jeg kan sige, er, at jeg har stor respekt for de organisationer, som har udtalt sig, og jeg lytter altid med meget stor interesse til de argumenter, de fremfører. Det har jeg også gjort i den her sag. Men som hr. Finn Sørensen sagde, kan man også komme i en situation, hvor man ikke er enig, og fordi det er nogle institutioner og organisationer, som jeg har stor respekt for, betyder det jo ikke nødvendigvis, at jeg skal være enig i alt, hvad der bliver fremført derfra.

Jeg synes, at der er blevet argumenteret rigtig fint for, at det forslag, der her bliver lagt frem, vil betyde bedre forhold for borgerne, og det vil jeg gerne tage en dialog med folk om. Vi har haft en høring; vi har møder, hvor vi diskuterer frem og tilbage, hvordan det skal være. Jeg synes ikke, det er et ringere forslag, vi lægger frem, end det, der er i dag. Det, der er i dag, er tværtimod omgivet af en masse usikkerhed, lange sagsbehandlingstider, ikke ensartet sagsbehandling, alt afhængigt af hvor man bor i landet, og en masse andre dårlige ting. Jeg synes, det, vi laver nu, bliver bedre, og jeg synes i øvrigt også, det er værd at huske på, at i eksempelvis sager om ekspropriation, familieret eller arbejdsskader har man altså også kun én ankeinstans. Så det er ikke nogen nyskabelse, vi er ved at lave.

Kl. 12:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.

Kl. 12:36

Benedikte Kiær (KF):

Ministeren siger, at det her lovforslag vil styrke retssikkerheden, og at vi vil få mere ensartethed i afgørelserne. Jeg vil egentlig gerne spørge ministeren, hvordan det kan være, man ikke gerne vil se på erfaringerne med den styrkelse af de sociale nævn, som faktisk blev sat i gang den 1. oktober 2012, hvor der blev lagt en ekstra kompetence ind i de sociale nævn for netop at sikre en højere kvalitet og en større ensartethed. Hvordan kan det være, at regeringen ser fuldstændig bort fra den ændring og ikke vil drage nytte af de erfaringer, som kan komme derfra, men bare fuldstændig og radikalt ændrer hele klagesystemet?

Kl. 12:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det hænger jo sammen med, at det her er en udløber af en aftale, som handler om statsforvaltningernes samlede situation, nogle statsforvaltninger, som er blevet født med et underskud, samtidig med at vi kunne se en større stigning i antallet af sager, der skulle behandles. Derfor var der behov for at finde en løsning, som var bæredygtig, og som ikke gik på kompromis med borgernes retssikkerhed, men som sørgede for, at man ved omstruktureringer og ved effektiviseringer kunne sikre, at man for de penge, som var til rådighed, både kunne leve op til de krav og de forventninger, borgere må have på retssikkerhedsområdet, samtidig med at sagsbehandlingstiderne og det underskud, der var i statsforvaltningerne, blev reduceret.

Kl. 12:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Benedikte Kiær.

Kl. 12:37

Benedikte Kiær (KF):

Ikke på kompromis med borgernes retssikkerhed, siger ministeren. Det er årsagen til, at man ikke vil drage nytte af de erfaringer, der kunne være af at styrke de sociale nævn, og at man faktisk går i gang med at ændre radikalt på hele det klagesystem, vi har i dag. Så må jeg blot spørge, hvordan det så kan være, for det her har jo ikke noget med holdninger at gøre; det har jo noget at gøre med, hvordan man laver en struktur, som sikrer en høj retssikkerhed og effektivitet, og at man hurtigt får afgjort de her sager.

Men gør det på ingen måde indtryk, når nogle, som egentlig virkelig bør vide noget om, hvordan man sikrer borgernes retssikkerhed, altså mange af de aktører, der er, f.eks. Advokatrådet, faktisk er bekymrede for borgernes retssikkerhed og mener, at der er nogle store problemer i det her lovforslag, bl.a. det med lægmandsfunktionen, som de mener bliver reduceret markant? Mener ministeren overhovedet ikke, at der er noget dér, som man skal tage højde for, eller har ministeren ingen bekymringer dér, fordi ministeren er af en anden holdning?

Kl. 12:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 12:38

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er af en anden holdning, og jeg synes faktisk, at det, vi sørger for, med bl.a. at inddrage lægmænd i de principielle afgørelser jo er en rigtig, rigtig god ting.

Jeg vil gerne lige slå nogle tal fast, for nu har vi diskuteret meget, hvad den almindelige praksis er, og hvad en principiel sag egentlig er. Udgangspunktet i dag er, at der kun er én klageinstans. Den eksisterende anden klageinstans er kun en klageinstans for principielle sager, som udgør en meget lille andel af det samlede antal sager. Almindelige sager behandles ikke ved den anden ankeinstans i Ankestyrelsen. I 2011 behandlede beskæftigelsesankenævnet knap 16.000 sager og de sociale nævn knap 20.000 sager. Af disse blev ca. 2.000 sager på hvert område anket til Ankestyrelsen; cirka en femtedel blev anket af kommunerne, og fire femtedele blev anket af borgerne. Af disse var kun 277 sager på beskæftigelsesområdet og 222 sager på det sociale område principielle og blev behandlet som principielle. Det er helt almindeligt med én ankeinstans på en lang række områder, hvor bl.a. hensynet til borgerens retssikkerhed må siges at være centralt.

Jeg synes, at når man læser det op, så bliver man egentlig bestyret i, at der måske ikke er nogen grund til at være så bekymret. Det,

vi gør, er at sørge for, at Ankestyrelsen, som i dag reelt set kun er anden klageinstans for principielle sager, kommer til at tage sagerne på første hånd, og det er jeg tilfreds med.

Kl. 12:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Eyvind Vesselbo for en kort bemærkning.

Kl. 12:39

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg noterede mig noget af det, som ministeren sagde, nemlig meget loyalt at sige, at der var nogle, som gerne ville bevare to klageinstanser. Jeg tror, det er et næsten direkte citat. Nu havde vi så lige en debat om, at der faktisk kun er én klageinstans nu, og jeg tror også, ministeren lige strejfede det i det svar, hun gav nu. Men hvad var det så for nogle to klageinstanser, som ministeren mente at nogle gerne vil bevare, hvis de nu ikke er der?

Kl. 12:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 12:40

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Forskellen, og det er jo også det, der er blevet påpeget i den rapport, der er blevet udarbejdet af Deloitte, handler jo lige præcis om, at man i det nuværende system kan indsende en klage, og den bliver så administrativt behandlet. Så skal man vente på det, og så er det kun dem, der bliver udvalgt til at være principielle sager, der sådan set bliver behandlet af Ankestyrelsen.

Vi vil gerne have, at sagsbehandlingen skal blive mere effektiv. Vi vil gerne have, den skal ske hurtigere, så borgeren ikke skal vente så længe. Vi vil gerne have, at borgeren får den rigtige afgørelse først og ikke behøver at skulle trækkes igennem et klagesystem. Derfor gør vi det, når vi nu eksempelvis opretter den her nyskabelse, som er et ankecenter, at vi sørger for, at sagsbehandlingen bliver koordineret, og at det er Ankestyrelsen, der skal tage beslutningerne. Der bliver kvaliteten sådan set bedre.

Så det er korrekt, at der var et administrativt led, nogle administrative øjne, der skulle vurdere sagen, men i mine øjne, og hvis man spørger mig, om det er bedre med det nuværende system eller med det, der kommer, så vil jeg helt klart sige, at det, der kommer, bliver bedre, for der går Ankestyrelsen ind først.

Kl. 12:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Eyvind Vesselbo.

Kl. 12:41

Eyvind Vesselbo (V):

Tak for det klare svar, for selv om der var mange ord og mange forklaringer, så var det alligevel helt klart, at der er to klageinstanser nu, og at man begrænser folks adgang til at klage ved den her reform. Det var én ting.

Så vil jeg godt høre, om ministeren er enig med hr. Finn Sørensen i, at de her organisationer, som jeg læste op under et tidligere punkt, Danske Handicaporganisationer, Dansk Blindesamfund, HK Kommunal, Rådet for Socialt Udsatte og Dansk Socialrådgiverforening, ikke tager udgangspunkt i virkeligheden. Jeg forstår, at ministeren ikke var enig i deres synspunkter, og det er én ting, men at sige, at de her organisationer ikke ved, hvad de snakker om, misforstår det og ikke tager udgangspunkt i virkeligheden, mener jeg ikke er særlig heldigt. Jeg mener faktisk, det er uheldigt.

Så jeg vil høre, om ministeren er enig med hr. Finn Sørensen i, at de her mennesker og organisationer ikke ved, hvad de taler om, at de

ikke tager udgangspunkt i virkeligheden, selv om de arbejder i virkeligheden hver dag.

Kl. 12:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 12:42

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes sådan set ikke, det tilkommer mig at stå og kommentere, hvordan andre har udtalt sig. Jeg er ikke sikker på, jeg hørte hr. Finn Sørensen udtale sig præcis på samme måde. Det, jeg hørte, var, at hr. Finn Sørensen sagde, at der var en anerkendt uenighed i, hvordan man kunne kigge på de her ting, og den anerkendte uenighed deler jeg sådan set selv. For jeg mener, og jeg ved godt, jeg vender tilbage til noget, jeg har sagt før, at når Ankestyrelsen i dag sådan set kun reelt er anden klageinstans for principielle sager, som udgør en meget, meget lille del, så kan man jo stille det gode spørgsmål:

Når det i forvejen er sådan, at de almindelige sager ikke bliver behandlet ved anden ankeinstans i Ankestyrelsen, hvorfor er udgangspunktet så egentlig ikke at sige, at det, vi har i dag, er, at der kun er én klageinstans? Bliver det ikke bare en strid om ord? Jeg vil hellere have, vi taler kvalitet, og det er det, vi får.

Kl. 12:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til social- og integrationsministeren.

Da der er ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om ændring af lov om Udbetaling Danmark, lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og forskellige andre love. (Overførsel af Pensionsstyrelsens opgaver til Udbetaling Danmark).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 27.02.2013).

Kl. 12:43

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg giver ordet til ordførerne. Først er det hr. Eyvind Vesselbo for Venstre.

Kl. 12:43

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg har godt nok 5 minutter til på Venstres vegne at sige, hvad jeg mener om den her sag, men jeg tror ikke, at jeg kan fylde de 5 minutter ud med indhold, som giver mening. Så jeg tror, at jeg ganske kort og klart vil sige, at det her jo er en følge af det, vi har vedtaget, hvor vi overfører udbetalingen af en lang række sociale ydelser til Udbetaling Danmark.

Det forslag her går ud på, at vi også overfører udbetalinger fra Pensionsstyrelsen, som jo er den instans, der udbetaler pensionen til borgere med bopæl i udlandet, til Udbetaling Danmark. Man kan jo sige, at når man har sagt A, må man også sige B i den her sammenhæng, så det er jo helt naturligt, at vi også gør det, og vi støtter forslaget.

Kl. 12:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ingen skal undskylde, at de taler i kort tid.

Jeg giver straks ordet til Socialdemokraternes ordfører, fru Maja Panduro.

Kl. 12:45

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Jeg skal se, om jeg på den måde også kan glæde formanden, men måske bliver det lidt længere trods alt.

Vi skal jo lige have med, at det for nogle af opgavernes vedkommende er en lidt anden art opgaver end dem, som vi ellers har overført til Udbetaling Danmark. Det er ikke ensbetydende med, at det ikke giver mening; det synes jeg nemlig at det gør. Det er sådan, at de opgaver, som i dag varetages af staten i Pensionsstyrelsen, især er sager, som handler om borgere, der bor i udlandet, og som så skal have behandlet en førtidspensions- eller folkepensionssag. Dem, der ellers kommer med, er dem, der hedder lovvalgssager, som handler om, at man simpelt hen skal finde ud af, hvilken lovgivning man skal bruge – om det er den i Danmark eller den i det andet land. Og der ligger også nogle andre ting.

Men det, som måske er nok så interessant, og som i hvert fald nogle af høringssvarene jo har gået på, er, at noget af det nye her er, at vi sådan set også flytter de sager med over, som egentlig indeholder en skønsmæssig vurdering. Det har vi jo ellers ikke tidligere gjort i Udbetaling Danmark; der er det netop det, som vi kalder den objektive sagsbehandling, som er blevet varetaget. Men når det giver mening at gøre det her, skyldes det dels, at der er tale om et relativt lille område, en relativt lille borgergruppe – og derfor er der egentlig brug for, at man har ekspertisen samlet, sådan som vi jo også har det allerede i dag i staten – dels at det er ret sjældent, at den her gruppe af borgere alligevel giver personligt fremmøde, fordi de bor ganske langt væk fra Danmark. Derfor foregår også den skønsmæssige del af sagsbehandlingen i dag sådan set allerede pr. langdistance, og derfor tror jeg heller ikke, at den enkelte borger vil opleve nogen meget stor forskel med de ændringer, vi laver her.

Dem, som til gengæld vil kunne opleve en forskel, er kommunerne. Som det også fremgår af KL's høringssvar, siger de, at det egentlig allerede er sådan i dag, at de ganske tit retter henvendelse til Pensionsstyrelsen for at kunne give den rigtige vejledning til borgerne, og de synes egentlig, at det giver meget god mening, at den vejledningsforpligtelse fremover vil ligge i Udbetaling Danmark, og at Udbetaling Danmark, som allerede varetager det her for de borgere, som bor i Danmark, nu får samlet sagsbehandlingen også for dem.

Derforuden vil det jo netop derfor sådan set kunne give en ganske stor synergieffekt, kunne give nogle administrative besparelser på 6 mio. kr. Det er selvfølgelig ikke et kæmpebeløb, i forhold til hvad vi ellers nogle gange drøfter i den her sal, men vi er nok også i en situation, hvor det er udmærket at få det hele med. Så ligesom med vejret er der måske nogle gange nogle, der synes, at sådan noget med stordriftsfordele og administrative besparelser og sådan noget er noget, som der er rigtig mange, der snakker om, men ikke så mange, der gør noget ved. Her er altså så et lille eksempel på, at vi rent faktisk også får gjort noget ved det.

Kl. 12:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så giver jeg ordet til fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti.

Kl. 12:48

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

I forbindelse med beslutningen i 2010 om at etablere Udbetaling Danmark er der gradvis sket en opgavetildeling, og det lovforslag her skal så give lovhjemmel til de opgaver, der har været varetaget af Pensionsstyrelsen, og som nu overgår til Udbetaling Danmark. Det drejer sig om et mindre, statsligt område i Udbetaling Danmark, nemlig ansvaret for tilkendelse og udbetaling af pension til borgere med bopæl i udlandet og andre internationale opgaver vedrørende social sikring. Som vi også hørte tidligere, forventes det at medføre en besparelse på 6 mio. kr. årligt, da der jo vil ske nogle effektiviseringer af bl.a. administrationen af det offentlige velfærdssystem.

Dansk Folkeparti bakker op om forslaget og ser denne opgave som en naturlig opgave at overføre til Udbetaling Danmark, som allerede har fået myndighedsansvaret for kommunerne for udbetaling og beregning af social pension til pensionister med bopæl i Danmark. Tak.

Kl. 12:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så giver jeg ordet til Det Radikale Venstres ordfører, fru Liv Holm Andersen.

Kl. 12:49

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Det her lovforslag tager skridtet videre i forhold til Udbetaling Danmark og overfører således Pensionsstyrelsens sager til Udbetaling Danmark, hvilket primært vil sige tilkendelse og udbetaling af folke- og førtidspension til personer med bopæl i udlandet. Da Udbetaling Danmark jo allerede fra den 1. marts har overtaget alle opgaver fra kommunerne vedrørende beregning og udbetaling af pensioner til personer, der bor i Danmark, giver en overførsel også af Pensionsstyrelsens opgaver så absolut mening.

Så har forslaget, hvilket tidligere ordførere også har kommenteret, også et effektiviseringspotentiale; faktisk vil det allerede på kort sigt have stordriftsfordele på 6 mio. kr. årligt. Så således ser Radikale Venstre ikke nogen grund til ikke at støtte forslaget, og vi kan dermed støtte forslaget. Tak for ordet.

Kl. 12:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så giver jeg ordet til SF's ordfører, fru Anne Baastrup.

Kl. 12:50

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Eyvind Vesselbo: Når man har sagt A, må man også sige B. Det her er en forenkling af systemet, der er ikke nogen reelle borgerrettigheder, der bliver trådt under fode, så vi støtter det, jeg vil ikke sige varmt, men vi støtter det.

Kl. 12:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Finn Sørensen.

Kl. 12:50

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Enhedslisten var modstander af etableringen af Udbetaling Danmark, og det er vi stadig væk. Det samme var alle tre nuværende regeringspartier dengang, de var i opposition, og vi forstår stadig væk ikke, hvorfor disse partier nu efter valget har vendt 180 grader og nu støtter Udbetaling Danmark.

Men nu er Udbetaling Danmark en kendsgerning, og det må vi jo finde os i. Det kunne da også føre til, at vi kunne stemme for, hvis der i det fremsatte forslag var tale om en forbedring, der lappede på nogle af de forringelser, der efter vores opfattelse ligger i hele konstruktionen af Udbetaling Danmark, men det er der ikke, tværtimod. Vi kan ikke se, at der er nogen fornuftige argumenter for at nedlægge Pensionsstyrelsen og overføre opgaverne og medarbejderne til Udbetaling Danmark.

Med de opgaver, der overføres fra Pensionsstyrelsen, vil Udbetaling Danmark også ændre karakter. Med udvidelsen vil man gå fra fortrinsvis at udbetale objektive ydelser, som vi plejer at sige, til også at træffe skønsmæssige afgørelser og løse opgaver, der kræver højt specialiseret viden. Vi ønsker ikke at støtte den udvikling, og den er jo faktisk også i strid med det, som regeringspartierne og resten af partierne i Folketinget argumenterede for i forbindelse med hele konstruktionen af Udbetaling Danmark. Her lagde man netop vægt på, at der ikke var noget problem i at centralisere disse ting, fordi der var tale om objektive ydelser og ikke om elementer af skøn, som der er i kommunerne. Men nu bryder man med den grundholdning til Udbetaling Danmark. Vi synes, det er en rigtig dårlig undskyldning at sige, at de borgere, vi taler om, bor langt væk, så underforstået må de ligesom klare sig selv.

Det anslås, at der vil være effektiviseringsgevinster på mindst 6 mio. kr. årligt. Det kan man så have sine tvivl om holder. I hvert fald vil vi sige, at hvis man mener, at det er nødvendigt at effektivisere og rationalisere, og at det er det, der er den egentlige baggrund for forslaget, forstår vi ikke, hvorfor man så ikke ville kigge på det i den nuværende Pensionsstyrelsen.

Vi deler HK's betænkeligheder ved, at en halvprivat organisation som Udbetaling Danmark, der er uden en folkelig kontrol, bemyndiges til at træffe skønsmæssige afgørelser.

Vi mangler også oplysninger om, hvor de fysiske arbejdspladser for Pensionsstyrelsens medarbejdere skal placeres, men det er selvfølgelig set i den store sammenhæng en mindre ting.

Vi kan ikke støtte forslaget.

Kl. 12:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det fru Thyra Frank for Liberal Alliance.

Kl. 12:53

(Ordfører)

Thyra Frank (LA):

Liberal Alliance kan støtte lovforslaget om overførsel af Pensionsstyrelsens opgaver til Udbetaling Danmark. Det er et forslag, der er en del af aftalen om statsforvaltningerne, og som det fremgår af lovforslaget, skønnes det at medføre en administrativ besparelse på ca. 6 mio. kr. årligt. Det er jo svært at være modstander af det i en tid, hvor landet fattes penge. Mindre bureaukrati og en mere effektiv offentlig sektor er den vej, som Liberal Alliance gerne går med på. Tak for det.

Kl. 12:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så slutter vi med fru Benedikte Kiær for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 12:54

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Det er vigtigt, at vi hele tiden undersøger mulighederne for at effektivisere den offentlige forvaltning og administration. Med det forslag, vi står med i dag, lægges der op til, at Udbetaling Danmark fremover skal stå for hovedparten af de opgaver, der i dag varetages af Pensionsstyrelsen. Det vil betyde faglige synergieffekter og administrative besparelser, uden at borgernes nærhed til myndighederne påvirkes.

På den baggrund kan Det Konservative Folkeparti støtte forslaget.

Kl. 12:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til alle ordførerne. Og så har social- og integrationsministeren mulighed for at binde en sløjfe på debatten.

Kl. 12:54

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det er lige ved, at jeg fornemmer, at det kun er en mulighed og ikke en pligt. Jeg vil selvfølgelig rigtig gerne gå på talerstolen og sige tak for alle de positive tilkendegivelser. Og til Enhedslisten vil jeg sige, at jeg jo faktisk synes, at vi har rettet op på mange af de ting og de bekymringer, vi havde oprindeligt i forbindelse med Udbetaling Danmark. Det drejede sig bl.a. om, om sårbare borgere ville få mulighed for at få personlig betjening og få den rigtige hjælp.

Jeg vil gerne takke alle i den her sammenhæng for de mange forskellige kommentarer og opgaver og så bare sige – som sløjfe – at jeg synes, at det giver rigtig god mening, at de sager, som vedrører international social pension forbliver samlet, og det er det, de gør, når man laver den her ændring. Tak for ordet.

Kl. 12:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til social- og integrationsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Kriminalpræventive sociale indsatser).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).
(Fremsættelse 27.02.2013).

Kl. 12:55

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg giver ordet til Venstres ordfører, hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 12:56

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Det her lovforslag er et rigtig godt lovforslag, som jo egentlig også er meget aktuelt. Vi kan i øjeblikket se, at banderne huserer rundt omkring i Danmark, unge kriminelle i bender og ikkebandemedlemmer slår sig løs, og med det her lovforslag er der i hvert fald lagt op til at gøre en indsats og styrke indsatsen på det kriminalpræventive område. Meget ofte står vi her på talerstolen og diskuterer ting, som vi måske ikke er særlig uenige om, men alligevel er vi uenige, når vi så taler om dem. Men her må man sige, at vi jo sådan set er meget enige over et bredt spektrum, nemlig satspuljepartierne, som er enige om at gøre en indsats på det her område og i øvrigt fortsætte det arbejde, som tidligere har ligget i satspuljen på lige netop det her område.

Det drejer sig om at styrke indsatsen over for kriminelle og kriminalitetstruede børn og unge. Det, der er vigtigt, er, at de kommuner, som jo skal tage sig af det her, også får en viden om og indsigt i og noget hjælp til, hvordan man tackler de her problemer. En af de styrker, som kommer med det her lovforslag, er nemlig, at vi kører videre med de indsatser, der har været, samtidig med at vi forstærker dem ved hjælp af de her midler, som kommer fra satspuljen.

Så er der et andet punkt, som er rimelig vigtigt, og det er om unge mennesker, som bliver anbragt på institution. Der kan jo indimellem være behov for, hvad skal man sige, at lukke døren, altså ikke lukke døren, så de ikke kan komme ud, men at lukke institutionen på sådan en måde, at man har styr på, hvor de her børn og unge mennesker befinder sig. Det skal selvfølgelig foregå på en sådan måde, at man er helt klar over, hvorfor man lukker døren, og hvor længe man lukker institutionen, sådan at man ikke bare permanent gør de her ting, og derfor hedder det delvis lukkede afdelinger for børn og unge.

Så er der en sidste del, som er rimelig vigtig. Vi har haft en række sager om, at unge mennesker med psykiske handicap har haft nogle problemer med, hvordan man ligesom skulle bære sig ude i samfundet ved brugen af bl.a. mobiltelefoner og pc'er, og ifølge det her forslag vil der under nogle ganske bestemte forudsætninger blive mulighed for at lytte med på telefonen eller se, hvad der er på computeren, eller helt at fratage dem de her it-ting i perioder, sådan at disse unge mennesker ikke kan genere folk uden for det opholdssted, de befinder sig på. Der har været en række uheldige sager, og derfor er det meget fint, at der bliver taget nogle initiativer på det her område.

Jeg synes, at det her lovforslag på mange måder, som jeg sagde i starten, viser, at alle partier i Folketinget gerne vil gøre noget for at forhindre børn og unge mennesker i at komme ud i kriminalitet. Vi kan jo se, at det i mange sammenhænge er børn helt ned til 10-12 år, som sammen med deres store brødre render rundt og laver nogle frygtelige ting, som senere får nogle forfærdelige konsekvenser ikke

alene for dem selv, men også for de mennesker, det går ud over, altså ofrene. Så derfor er det her altså en meget, meget vigtig indsats.

Det her kan selvfølgelig ikke stå alene, men det er dog en indsats, som i den store sammenhæng kan være med til at afhjælpe nogle af de problemer, som jeg i hvert fald og Venstre føler er stigende. Det kan godt være, at der er tal, der viser, at ungdomskriminaliteten har været faldende over en årrække, men jeg tror, at mange af de her problemer, vi ser, ligger i de mørketal, som der er på kriminalitetsområdet. Så selv om de officielle tal kan være noget faldende, mener jeg, at det er rimelig vigtigt, at man alligevel fokuserer så voldsomt på de ting, som man overhovedet kan, så vi kan få stoppet den meget negative udvikling, der er i gang specielt i nogle boligområder.

Derfor støtter vi forslaget.

Kl. 13:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det den næste ordfører, som er fru Maja Panduro. Nej, undskyld, det er fru Karen J. Klint for Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 13:01

(Ordfører)

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Som Venstres ordfører nævnte, har dagens lovforslag flere elementer, og de fire elementer, der er i det, vil jeg af hensyn til seerne lige ridse op.

Først er det en styrket indsats over for kriminelle og kriminalitetstruede børn og unge – og jeg synes faktisk, det er vigtigt, at vi har begge parter med, altså ikke kun dem, der har begået kriminalitet, men også dem, der har en risiko for at komme til det. Så er det etablering af delvis lukkede afdelinger for børn og unge, det er styrket fuldbyrdelse af strafferetlige foranstaltninger m.v., og til sidst er det præcisering af kommunalbestyrelsens kriminalpræventive tilsyn.

Lovforslaget er, som det også blev sagt af den forrige ordfører, en opfølgning på nogle satspuljeaftaler, men det er faktisk også en lempelse af en lov, der blev indført i 2010 om etablering af døgninstitutioner med delvis lukkede pladser. Vi er alle sammen enige om, at der er behov for den slags pladser, men der er bare ikke etableret institutioner efter den lov. Og nu åbner vi så op for, at vi kan få den slags pladser, ved at de bliver oprettet som afdelinger i forbindelse med en anden døgninstitution, i stedet for at der bliver tale om en selvstændig døgninstitution. Så får vi løst opgaven med det socialpædagogiske indsatsområde, og vi får hjulpet de unge, der har et behov for den indsats, der er i det.

Nogle har så i høringssvarene udtrykt nogle bekymringer over den tæthed, der kan være mellem børn og unge af den ene kategori og den anden kategori samt de helt åbne pladser og de nye delvis lukkede pladser. Det er dog min erfaring, at såfremt der er den rette normering med socialpædagogisk forankring og udvikling på stedet, så er netop disse institutioner ret gode til at mestre den forskellighed, børn og unge har behov for. Så jeg er ikke utryk ved det naboskab, der opstår her – heller ikke ved, at der bliver en større bredde i de tilbud, der skal være.

Men naturligvis skal vi alle sammen have et vågent øje med den etik og den behandling og den omsorg, der gives. For det må jo ikke blive en glidebane; når man får adgang til nogle sanktioner over for en vis gruppe, der bor på stedet, skal de sanktioner selvfølgelig ikke komme de andre til skade. Det finder jeg i øvrigt også der er gode regler for, både i serviceloven og i de nye forslag, der kommer i forbindelse med dagens lovforslag.

Måske skal vi dog overveje, om nogle af sanktionerne skal samles op i en slags protokol, sådan at vi nemmere får et overblik over, hvilke sanktioner det er, man arbejder med, og hvad der har udløst sanktionen – også fordi loven her jo skal evalueres om nogle år. Så er det måske meget smart, at man har samlet det op, i stedet for at

man skal afgøre pr. hukommelse, hvor det nu var, de unge kom fra, for tilsynet ligger jo i den enkelte unges kommune og ikke i institutionens beliggenhedskommune. Der kunne være noget at tage op der, men det synes jeg vi kan drøfte i udvalgsarbejdet.

Så synes jeg også, det er meget godt at få tydeliggjort, at når personer efter kriminelle handlinger dømmes til andre foranstaltninger end fængsel og anbringes på sociale institutioner, så skal der selvfølgelig være en tryghed for, at de ikke fortsætter den kriminelle løbebane, for det kan de jo gøre indefra i kraft af internettet og i kraft af mobiltelefon, som også Venstres ordfører nævnte. Så derfor skal vi ikke bare være gammeldags og se på, at folk slikker frimærker og sender breve ud og ind. Vi er også nødt til at se på den kommunikationsform, der er både unges og voksnes værktøj i dag. Derfor er der brug for nogle ændringer i servicelovens regler om magtanvendelse og indgreb i selvbestemmelsesretten, og det klares så også med lovforslaget her.

Til sidst pålægger vi kommunerne at samle deres forskellige initiativer til at forebygge kriminalitet i en samlet plan. Der er nogle, der lidt har kaldt det bureaukrati, men jeg synes nu, det er meget fornuftigt, at man samler de forskellige initiativer i en overskuelig plan, som der er nem adgang til, og jeg har altså svært ved at se, at det skal koste ret meget ekstra administration.

Så vil jeg i øvrigt også benytte lejligheden til at rose ministeriet for at have lyttet meget til de høringsforslag, der er kommet ind. Det er sjældent, vi ser, at der er så mange høringsforslag, der også har givet anledning til ændringer i det udsendte lovforslag. Så det er også bare en borgeroplysning om, at demokratiet virker. Høringssvar nytter altså noget. Der lyttes til dem i et ministerium, og så retter man ind efter de gode forslag, der kommer ind under høringsrunden.

Så Socialdemokraterne støtter hele lovpakken – også det, at der skal ske en evaluering om nogle år. Og så skulle jeg hilse fra De Radikales ordfører og sige, at det gør Det Radikale Venstre også.

Kl. 13:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

At unge mennesker ender i kriminalitet er ulykkeligt – både for de unge selv og også for deres pårørende og omgangskreds og ikke mindst for de ofre, der må være. Årsagerne til, at mennesker ender i kriminalitet, kan være mange og meget forskelligartede. Som samfund har man en forpligtelse til at reducere kriminalitet og tage initiativer, som kan være med til at ændre samfundet i en bedre retning.

Desværre er det en meget stor udfordring, vi står med, og som på det seneste har vist sig at være meget vigtig at tage sig af – ikke mindst i dag, hvor vi jo netop i dagens nyheder har set, at der er stor fokus på 14-årige kriminelle, og hvad de foretager sig, og også på, hvad de foretager sig efterfølgende, i forhold til at den kriminelle lavalder er blevet sænket. Det er jo så kun beklageligt, at det er sket.

Lovforslaget, som vi nu behandler, skal ikke ses som værende løsningen på kriminalitetens gåder og årsager, men forhåbentlig vil intentionerne og indholdet i forslaget, når det vedtages, være med til at forbedre forholdene i Danmark.

Satspuljepartierne har igennem flere år været opmærksomme på de udfordringer, der er, og via puljen har vi afsat midler og taget initiativer til at gøre noget ved området. I 2010 blev der taget initiativer til at styrke indsatsen mod ungdomskriminalitet, så kommunerne fik viden om ungdomskriminaliteten, og så de også fik redskaber til at kunne følge op på deres indsats mod ungdomskriminaliteten.

Der er sket forbedringer, men det har også vist sig, at der er områder, som bør forbedres yderligere, så der fortsat kan fokuseres på

kommunernes indsats over for de kriminelle og kriminalitetstruede børn og unge. Og det vil selvfølgelig kunne ske, hvis Folketinget forlænger de indsatser – og jeg vil ikke her gentage dem, for det har fru Karen J. Klint gjort udmærket – som netop blev iværksat for 3 år siden. Og det bakker Dansk Folkeparti selvfølgelig fortsat op om.

Endvidere drøftede vi i forbindelse med den seneste satspuljeaftale, at der skulle afsættes midler til de kommende 4 år til at sikre fuldbyrdelsen af de strafferetlige foranstaltninger, som kommunerne udmønter på det sociale område.

Med forslaget indføres der også mulighed for at etablere delvis lukkede afdelinger for børn og unge på døgninstitutioner. Med dette initiativ vil det kunne forventes, at kommunerne i højere grad vil oprette disse og dermed få et redskab, som er mindre indgribende over for den unge, end hvis vedkommende anbringes i en sikret afdeling.

Dansk Folkeparti finder, at det er en forbedring, men der er ikke tvivl om, at det er en ændring, som vi bør følge meget nøje. Det er vigtigt, at der tages højde for retssikkerheden for den anbragte, og derfor er det også tilfredsstillende, at der i aftalekredsen er opnået enighed om, at vi om 2 år skal evaluere hele ordningen. Og der forventer vi helt klart, at den her evaluering selvfølgelig skal belyse, i hvilket omfang de delvis lukkede afdelinger er blevet benyttet i kommunerne, i hvor lang tid den enkelte har været placeret der, og ikke mindst belyse, hvilke typer af personer det er, der har benyttet dem.

Men som sagt støtter Dansk Folkeparti det her forslag som en del af satspuljeaftalen.

Kl. 13:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det fru Anne Bastrup, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Anne Bastrup (SF):

Det her lovforslag adresserer jo en bekymring og en usikkerhed om, hvad det egentlig er, vi gør, når det drejer sig om mennesker, som vi fra det offentlige side har i vores varetægt. Vi har jo gennem rigtig mange år forsøgt at finde en eller anden model, der både er brugbar i kommunerne, og som samtidig sikrer, at mennesker, unge, børn og voksne og udviklingshæmmede, ikke står i en situation, hvor de kan begå kriminalitet. Det vigtigste må være, at vi kan forebygge kriminalitet, det vigtigste er, at det ophold, de har i en institution, bliver så nemt, smidigt og behandlende som muligt, således at de muligvis kan komme ud på den anden side og have en anden tilværelse foran sig.

Der har nu været mange langvarige overvejelser om, hvordan vi gør det, og fru Karen Klint gennemgik jo meget omhyggeligt lovforslagets indhold, så jeg vil blot sige, at det her tror jeg på er den model, vi skal lande på. Men samtidig har vi også den der usikkerhed, fordi der er spørgsmålet om retssikkerhed, og om det fungerer; vi har jo tidligere lavet lovgivning, hvor det slet ikke kom i gang, fordi det var for stift. Efter en periode på 2 år tager vi en grundig evaluering, og så siger vi: Er det den her vej frem? Men her og nu støtter SF forslaget.

Kl. 13:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Skipper, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 13:11

Kl. 13:16

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Det er jo et lovforslag, som for at sige det mildt indeholder mange forskellige elementer. Det er jo den brede pensel, der bliver malet med i dag. I Enhedslistens optik er der nogle af dem, som er positive, og andre, som vækker nogen bekymring hos os. Det er selvfølgelig positivt, at man fortsat har muligheden for, at VISO kan rådgive kommunerne, at kommunerne fortsat skal lave samlede planer for bekæmpelse af ungdomskriminalitet som et led i deres børnepolitik, og det er selvfølgelig også rigtig positivt, at Ankestyrelsen holder øje med området og fortsat holder øje med, at kommunerne lever op til deres forpligtelser, når de modtager indberetninger fra politiet.

Så er der to yderligere forslag i lovforslaget, som indebærer en etablering af delvis lukkede afdelinger for børn og unge og en række yderligere indgreb i friheden over for personer, som er anbragt, fordi de har så svære problemer, at de har begået endda meget alvorlig kriminalitet. I forhold til de delvis lukkede afdelinger angives det i lovforslaget, at formålet er, at der skal ske færre unødvendige anbringelser på lukkede institutioner ved at give en mulighed for, at man kan være anbragt på en delvis lukket institution og kan flyttes fra den åbne afdeling til den lukkede i stedet for til en ny institution, hvis det er nødvendigt. Der er dog ikke rigtig nogen garantier i lovforslaget for, at det ikke bliver omvendt, altså at vi ikke får flere anbragt på delvis lukkede institutioner i stedet for på åbne institutioner, og det vil vi selvfølgelig stille nogle spørgsmål til i løbet af udvalgsbehandlingen, især når man tager i betragtning, at der jo meget rigtigt er indsat en evaluering af forslaget.

Vi er desuden også bekymret for, som det bliver angivet i flere af høringssvarene, at der er tale om et nærmest kontraproduktivt socialpædagogisk tiltag, og det vil vi selvfølgelig også spørge mere ind til i løbet af udvalgsbehandlingen.

Når det kommer til de indgreb over for mennesker, som har begået kriminalitet og dermed er anbragt, er det nogle vidtgående, meget vidtgående endda, indgreb, der er tale om. Muligheden for at indskrænke anbragtes adgang til telefoner og internet er én ting. Det er fuldstændig rigtigt, som det er blevet sagt fra talerstolen, at vi har set nogle skrækkelige eksempler på, at mennesker, som har begået pædofile overgreb, har kunnet kontakte børn via internettet, mens de har været anbragt, og det er skrækkeligt og uhyggeligt og må ikke finde sted, og derfor kan der være god reason i at give mulighed for at afskære adgangen til telefoner og internet. Men samtidig indebærer lovforslaget jo også, at man giver adgang til at inddrage anbragtes effekter af ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn, og vi er bekymret for, at man ikke definerer og begrænser eller afgrænser den mulighed yderligere, end det er tilfældet her, fordi det hurtigt kan gribe om sig og kan krænke de anbragtes retssikkerhed – unødvendigt, vel at mærke.

Til sidst indebærer det også, at man kan træffe afgørelser om, at den anbragte låses inde i sin bolig. Det er også et meget vidtgående indgreb. Alle de her ting skal der så samtidig kunne træffes beslutning om af lederen på opholdsstedet, hvilket vi også er bekymret for. Der kan selvfølgelig være grund til at træffe sådan nogle beslutninger hurtigt, men det er svært at være helt sikker på, i hvilke tilfælde det kan lade sig gøre, og hvad konsekvensen er, hvis lederen af et opholdssted træffer en forkert beslutning, eventuelt gentagne gange. I det hele taget har vi i Enhedslisten stor forståelse for, at det kan være nødvendigt at se på nogle af de her indgreb, men samtidig er vi også bekymret for, at vi går længere, end der er behov for, og det er jo en afvejning, som vi altid skal være meget påpasselige med og meget grundige med at foretage, når det handler om indgreb i noget så grundlæggende som personlig frihed, adgang til at kommunikere osv.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Thyra Frank, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Thyra Frank (LA):

Tak. Lovforslaget er jo en udmøntning af satspuljeaftalen for 2013-2016 og skal bidrage til en mere effektiv kriminalitetsforebyggelse over for børn og unge. Liberal Alliance kan støtte alle fire hovedelementer i lovforslaget.

Kl. 13:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Benedikte Kiær, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:17

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Lovforslaget er en udmøntning af satspuljeaftalen fra efteråret, og da vi er en del af den aftale, ja, så er vi selvfølgelig positive over for indholdet i forslaget. Jeg vil dog lige knytte nogle ord til forslagets væsentligste dele og dermed også en udmærket satspuljeaftale.

Det er ekstremt vigtigt, at kommunerne gør alt, hvad de overhovedet kan og må, for at forebygge, at børn og unge kommer ind på en kriminel løbebane, både fordi der så er færre, der bliver ofre for kriminalitet, og fordi det undgås, at de unge dermed spilder deres chancer og går glip af de mange muligheder, der er i vores samfund, altså kort sagt spilder deres liv og i stedet for kommer ind at ruske tremmer.

Derfor er det godt, at forslaget forlænger kommunernes adgang til at hente rådgivning til deres forebyggende arbejde hos VISO. Det er også godt, at kommunalbestyrelsen fortsat skal udarbejde en plan for en sammenhængende indsats over for ungdomskriminalitet. Det er også rigtig godt, at politiet fortsat hvert år skriftligt skal orientere Ankestyrelsen om i alt 300 repræsentativt udvalgte underretninger til kommunerne om børn og unge, hvor der er mistanke om, at de er på vej ind på en fast kriminel løbebane.

En anden del af lovforslaget giver kommunerne bedre muligheder for at etablere det, der bliver kaldt for delvis lukkede døgninstitutioner, ved at de også kan få mulighed for at oprette nogle afdelinger i tilknytning til en åben institution. Det har vist sig, at det kan være svært for kommunerne at fylde pladserne ud på en hel delvis lukket institution, døgninstitution, men ved at give mulighed for, at man også kan oprette sådanne afdelinger på en åben institution i stedet for, ja, så tror jeg faktisk, at vi vil se nogle flere af de her delvis lukkede pladser, hvor der er den helt rigtige faglighed og kvalitet, og vi har brug for det, hvis vi skal hindre, at de unge fortsætter deres kriminelle løbebane, så de i stedet for kommer ind på rette kurs.

Derudover er vi også tilfredse med, at kommunerne fremover uden retskendelse kan træffe afgørelse om, at den anbragtes brug af telefon og internet skal påhøres eller overvåges, samt at der er mulighed for at afbryde eller forhindre adgangen, hvis det vurderes, at det er nødvendigt – og kun hvis det vurderes, at det er nødvendigt – ud fra ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn, f.eks. hvis man skal forebygge og forhindre kriminalitet. Et godt eksempel er, at kommunerne dermed kan undgå, at en pædofil går på nettet og kontakter børn. Dermed kan kommunerne sikre, at der sker en fuldbyrdelse af de strafferetlige afgørelser, som kommunerne skal udmønte på det sociale område, f.eks. i boformer, der ikke er sikrede.

Så samlet set kan Det Konservative Folkeparti støtte forslaget.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Social- og integrationsministeren, værsgo.

Kl. 13:20

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne starte med at takke for alle partiernes kommentarer. De fleste af dem var positive, og det kan man jo selvfølgelig altid glæde sig over. Jeg vil også gerne sige, at det ligger fint i forlængelse af, at vi har haft nogle rigtig gode debatter i satspuljeregi, hvor vi har drøftet det og også i fællesskab sat penge af til at prioritere de her områder. Så jeg er glad for, at der er den store opbakning til de mange forskellige forslag, der er. Tak til alle partier, der har løftet dér.

Enhedslisten er jo ikke med i satspuljeaftalen og har derfor heller ikke været med i alle de debatter, vi har haft, og Enhedslisten rejste også en række bekymringer. En af bekymringerne drejede sig om magtanvendelser, hvor jeg gerne vil sige meget klart og tydeligt, at jeg faktisk synes, at med den aftale, vi har lavet, om eksempelvis tilsynsreformen, hvor man jo skal til at indrapportere samtlige magtanvendelser, bliver der også taget højde for, at der ikke vil være steder, som anvender unødige magtanvendelser, ligesom vi i det, som vi har lagt frem her, har særlige regler for, hvordan det skal rapporteres og opsamles. Som også fru Karen J. Klint nævnte det, kan vi se på, om man kan systematisere det endnu mere, og det gør vi selvfølgelig; vi kigger på de ting.

Jeg vil også gerne sige, at vi har fået mange hørings svar, og hørings svarene har givet anledning til, at der er nogle ændringer. Men jeg bliver nødt til at gøre opmærksom på, at der beklageligvis er sket en lovtæknisk fejl i ordlyden af den foreslåede § 137 e, stk. 2, som medfører, at udviklingshæmmede, der er anbragt på et anbringelsessted på baggrund af en foranstaltning, ikke er omfattet af ordlyden. Og derfor vil vi stille ændringsforslag om lige præcis den del.

Lovforslaget i sig selv er jo, som fru Pernille Skipper nævner det, malet med den brede pensel, og det er det, fordi det indeholder flere forskellige elementer. Det første af elementerne, som vi har været omkring, er det med, at kommunerne stadig skal styrke deres indsats, og vi har sat penge af til den del af det – en fortsættelse af det, der tidligere har været i satspuljeregi. Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at alle partier bakker op om den del, for vi kan altså, når vi ser på, hvordan situationen er i kommunerne, se, at kommunerne har problemer med at overholde loven og også problemer med at iværksætte de nødvendige foranstaltninger, der er på området. Det viser Ankestyrelsens undersøgelser fra både 2010, 2011 og 2012. Vi har en opgave her, vi i fællesskab skal løfte. Derfor er det også godt, at vi sætter penge af til formidlingsaktiviteter og til styrket rådgivning af både kommuner og bosteder i VISO, i Socialstyrelsen.

Så er der spørgsmålet om de delvis lukkede afdelinger. Der vil jeg gerne sige, at det har været en mangel, at vi ikke har haft den mulighed, fordi kommunerne har skullet stå og træffe et valg om, hvor man skulle placere en ung. Der kan godt være brug for, at man kan have mulighed for i en kort periode på en eller anden måde at sørge for, at et ungt menneske ikke får mulighed for enten at stikke af eller gøre dumme ting. Og hvis alternativet er, at man skal over i en helt sikret institution, som er et ganske anderledes regime, så vil der være nogle, der på en eller anden måde vil kunne være udsat for at få en for hård eller forkert behandling i forhold til det, som de egentlig havde behov for, og hvor man måske kunne løse deres problemer og deres midlertidige udbrud, hvis man havde muligheden for at fastholde dem i en kortere periode, og det er det, som gøres her. Uden at man behøver at skulle flytte, så skabes der mulighed for at indrette det mere fleksibelt. Det har været efterspurgt, og jeg er glad for, at vi kan levere det.

Jeg er også glad for at sige, at vi jo selvfølgelig følger op på det, evaluerer det, for at se på, hvordan det virker, og at vi også laver en

vejledning om de indgrebsmuligheder, der er i forbindelse med det her.

Jeg vil slutte af med endnu en gang at sige tak for mange gode spørgsmål og gode betragtninger og sige tak for et godt samarbejde i den her forbindelse. Jeg glæder mig til det fortsatte udvalgsarbejde.

Kl. 13:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er lige et spørgsmål eller måske to. Fru Karin Nødgaard, værsgo.

Kl. 13:23

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Vi er jo sammen, de fleste af os i hvert fald, om satspuljen, og det er glædeligt, men jeg kan ikke lade være med lige at kommentere overskriften på det her lovforslag. Det hedder jo kriminalpræventive indsatser. Der kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre ministeren i den her anledning, også ud fra de nyheder, vi har fået i pressen i dag om, at der er mange 14-årige, der begår kriminalitet gentagne gange – vi har et stort antal 14-årige, som er kriminelle – om det ikke gør, at ministeren overvejer meget kraftigt at sænke den kriminelle lavalder?

Kl. 13:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:24

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det kan du sådan set ikke få mig til, for den holdning, jeg altid har haft, er, at børn og unge, som begår kriminalitet, skal betragtes som sociale sager. Derfor mener jeg, at det er vigtigt, at der bliver sat ind med en social indsats. Jeg synes også godt, at vi kan være enige og se hinanden i øjnene og konstatere, at det ikke sker godt nok i dag. Derfor skal vi forbedre indsatsen på det her område.

Derfor er jeg glad for, at vi bl.a. sætter penge af til, at den her indsats kan blive forlænget. Men ligesom da vi startede med at rydde op på børneområdet og kiggede ud over et landskab, hvor ikke alle kommuner havde et beredskab for, hvordan de skulle håndtere det, hvis der var børn eller unge, som man havde mistanke om blev udsat for overgreb eller vold, så kan man jo også nu kigge ud over landskabet og sige, at vi stadig væk sætter penge af til, at kommunalbestyrelserne skal udarbejde en plan for en sammenhængende indsats mod ungdomskriminalitet som led i en sammenhængende børnepolitik.

Jeg vil gerne her i Folketingssalen give håndslag på, at det her skal vi følge op, for den indsats, der bliver leveret i kommunerne, skal forbedres, og der må vi i fællesskab finde ud af, hvordan vi kan understøtte den indsats i kommunerne, hvordan vi kan hjælpe dem til at levere bedre og til at sørge for, at der bliver mere systematik, og at den indsats, de leverer, faktisk hjælper de børn. At sænke den kriminelle lavalder er ikke nogen lykke i sig selv. Det drejer sig om den indsats, man tilbyder både børnene og familierne, og der vil jeg gerne give håndslag på, at vi skal lave noget.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Vi skal lige huske, at man ikke tiltaler direkte.

Fru Karin Nødgaard, værsgo.

Kl. 13:26

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Ja, jeg fik så ikke helt det svar ud af det, som jeg gerne ville have haft i forhold til det spørgsmål, jeg stillede, men jeg vil egentlig gerne lige nå et andet spørgsmål. Det er om de her delvis lukkede

afdelinger. Når vi nu i dagens nyheder igen hører om et stort antal unge mennesker på 14 år, der har begået grov kriminalitet, vil de personer så faktisk være potentielle beboere i de delvis lukkede afdelinger, eller er det en helt anden gruppe, der er tale om? Det vil jeg egentlig meget gerne høre ministerens konkrete svar på. Tak.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 13:26

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det, der er pointen ved med at lave sådan en delvis lukket afdeling for børn og unge, er at sørge for, at de børn, som er i målgruppen, og som har behov for en længerevarende institutionsanbringelse, kan blive i det samme miljø med de samme pædagoger og med de samme andre anbragte unge, uanset at de i en periode kan have brug for de muligheder, der er ved at skulle tilbageholdes eller fastholdes, som en delvis lukket døgninstitution gør. Det her er unge, som skal være et sted, som er anbragt et sted, men hvor man nogle gange har brug for at sige til dem, at de ikke kan få lov at gå, for det er hverken trygt for samfundet eller for dem selv, men hvor vi godt ved, at der vil være andre perioder, hvor man ikke behøver at være lige så striks, men hvor man altså omvendt ikke behøver at sige til de her unge mennesker, at de skal være en andet sted hele tiden, fordi vi godt kan håndtere de udfordringer, der er med dem, når det går meget galt, og når det brænder på. Så det vil være den samme type unge.

Kl. 13:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 136:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om TV 2/DANMARK A/S. (Ændrede must carry-regler, DR's adgang til sponsorering, de regionale TV 2-virksomheders dækningsområder, afskaffelse af radiolicensen og genindførelse af forbud mod produktplacering samt ophævelse af finansministerens bemyndigelse til at sælge aktierne i TV 2/DANMARK A/S m.v. som led i gennemførelse af medieaftale for 2012-2014).

Af kulturministeren (Marianne Jelved).
(Fremsættelse 06.02.2013).

Kl. 13:27

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Og det er hr. Michael Aastrup Jensen som ordfører for Venstre, værsgo.

Kl. 13:28

(Ordfører)

Michael Aastrup Jensen (V):

Vi er jo samlet her i Folketingssalen i dag for at behandle det lovforslag, som er en udmøntning af det medieforlig, som vi også er en del af.

TV 2 burde sælges, hvis det stod til Venstre. Så kort kan det siges. Salget og privatiseringen af TV 2 vil både give bedre konkurrencevilkår mellem de forskellige tv-stationer, og det vil også være i medieforbrugernes bedste interesse. Desværre er salget ikke en del af forliget bag medieaftalen og den dertil hørende tillægsaftale gældende for 2012 til 2014. Vi må erkende, at man i lovforslaget bevæger sig væk fra salget af TV 2 og dermed også væk fra en ordning med forbrugerne i højsædet. Men udviklingen i de seneste år har peget i retning mod en privatisering af TV 2. Lanceringen af de mange kanaler hos TV 2 er sket med henblik på et salg, og uden et salg kan man diskutere fornuften i det store samlede antal statsejede kanaler, som DR og TV 2 i dag har tilsammen, set i forhold til de private kommercielle stationer.

Heldigvis rummer lovforslaget om medieforliget også flere positive elementer. Bl.a. er beslutningen om at slukke FM-båndet både af en tidssvarende og konkurrencedygtig karakter. Vi er trådt ind i en digital tidsalder, og radioen bør følge trop, så vi kan sikre den bredde af radiostationer, som der efterspørges.

Desuden har en stor mærkesag for Venstre været, at vi holder fast i public service-puljen, så private producenter stadig væk kan være med til at lave tv-produktioner af høj kvalitet til gavn for os alle sammen. Vi er også meget glade for, at vi nu får fokus på valgfrihed for den enkelte, så vi presser både tv-producenterne og også indholdsleverandørerne til at lave flere a la carte-løsninger, så man kan få lov til at bestille og ikke mindst betale for de kanaler, som man ønsker, og ikke mere.

Vi synes også, at det her ligger fint i tråd med det arbejde om frit valg for de nuværende kunder vedrørende fællesantenneanlæg, som vi i Venstre har kæmpet for igennem længere tid. Her hilser vi også med tilfredshed, at regeringen via et andet lovforslag er ved at få fjernet den stavnsbinding, som findes i dag.

Som sagt indeholder forslaget absolut ikke lutter roser. Høringsvarene afspejler bl.a. utilfredshed med forslaget om at afskaffe produktplacering. Ændringerne står i skarp kontrast til de lande, som Danmark ellers sammenlignes med. Det betyder, at ændringerne dermed forringer konkurrencemulighederne for danskproduceret fjernsyn sammenlignet med udlandet, fordi udenlandsk producerede programmer stadig væk vil have mulighed for produktplacering.

Men på trods af tidslerne støtter Venstre lovforslaget, L 136, idet Venstre er en del af forliget om medierne. Tak.

Kl. 13:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er et spørgsmål. Hr. Per Clausen, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 13:31

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare spørge hr. Michael Aastrup Jensen, om det skal forstås på den måde, at Venstre stemmer for et lovforslag, selv om de sådan set er imod to meget vigtige elementer i lovforslaget, nemlig det ene, at man opgiver at sælge TV 2, og det andet, at man – det er i hvert fald en del af medieaftalen – gennemfører en markant styrkelse af Danmarks Radio.

Kl. 13:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:32

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg tror ikke, det er nogen stor overraskelse for spørgeren, at det i det her spørgsmål har været en giv og tag-situation og en balancegang med hensyn til at tage det sure med det søde og omvendt. Vi synes, at aftalen har flere positive elementer end negative elementer, og derfor er vi med i den her aftale. Men det er jo heller ikke nogen hemmelighed, som jeg også har sagt, at hvis det stod til os, og hvis vi havde mulighed for at gøre det, ville vi stadig væk gerne have, at TV 2 blev solgt.

Kl. 13:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Per Clausen.

Kl. 13:32

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo selvfølgelig, det er godt, at man har været i stand til at lave en bred aftale, selv om en stor del af indholdet direkte strider imod Venstres politik. Det bliver aftalen jo i virkeligheden bedre af. Men jeg vil bare have, at hr. Michael Aastrup Jensen bekræfter, at Venstre altså tilslutter sig den her aftale og det her forslag, på trods af at man i grunden synes, at der ikke skulle have været givet så mange flere penge til Danmarks Radio, og på trods af at man stadig væk synes, det er en rigtig god idé at sælge TV 2.

Kl. 13:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:33

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg synes lidt, det er en genganger fra sidste spørgsmål fra spørgerens side, nemlig om det, at det er en afvejning af negative elementer i medieforliget og selvfølgelig også positive elementer. Jeg kan bekræfte, at der er negative elementer, som vi ikke er glade for. Her er ikke mindst spørgsmålet om TV 2 det helt store. Vi mener, at så snart vi får muligheden for det og forliget udløber, vil et salg af TV 2 stadig væk være et markant element i en fremtidig politik.

Kl. 13:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og der er et nyt spørgsmål. Hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance.

Kl. 13:33

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu står der jo i lovforslaget, at det her er en udmøntning af den mediepolitiske aftale, som et stort flertal i Folketinget har indgået, og det her er så kun om de ting, som kræver lovændringer. Der er jo også en række ting, der klares administrativt osv. En af de ting er jo, at man stadig væk poster utrolig mange penge i Danmarks Radio hvert år. Er det Venstres ambition, at man skal fortsætte den stigningstakt og poste endnu flere penge i Danmarks Radio år for år, også når den her medieaftale er slut, eller kunne Venstre forestille sig, at man skulle til at gå den anden vej, så man postede *fewer* penge i Danmarks Radio fremadrettet?

Kl. 13:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:34

Kl. 13:34

Michael Aastrup Jensen (V):

Nej, det er ikke Venstres ambition, at der ikke skal være nogen grænse for, hvor stor Danmarks Radio kan være. Vi synes, det er vigtigt, at vi stadig væk har public service-mulighed både på radio- og tv-siden, men også at vi samtidig sikrer, at der er plads til private, kommercielle tv-stationer og radiostationer.

Kl. 13:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:34

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Det er jo rart at få at vide, at Venstre ikke ønsker, at det skal stige mere. Så er vi jo nået så langt. Men kunne man så også forestille sig, at det kunne gå nedad, at vi ikke skulle bruge nær så mange penge på Danmarks Radio? Det er jo en mastodont i det danske mediebillede, som fuldstændig dominerer radiomarkedet, og som sammen med TV 2 gør, at de statslige kanaler også ret tydeligt dominerer tv-markedet i Danmark, og samtidig også på måske lidt ulige vilkår i forhold til de private aviser konkurrerer på netsiderne? Så kunne man ikke overveje, at man i stedet for at styrke Danmarks Radio skulle til at træde på bremsen efter næste folketingsvalg, eller i hvert fald når der skal laves nyt medieforlig?

Kl. 13:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:35

Michael Aastrup Jensen (V):

Jo, jeg synes, det er nogle meget relevante problemstillinger, som hr. Simon Emil Ammitzbøll rejser. Ikke mindst et af elementerne, nemlig det med netsiderne, synes jeg er rigtig vigtigt, og det har vi jo også sat os for at vi skal diskutere i medieforligskredsen. Her har vi et element, hvor ikke mindst DR's regionalstationer, synes jeg, går fuldstændig uden om de betalingsmure, som der er på en lang række dagblade i dag, og simpelt hen bringer nyhederne på deres hjemmesider på unfair vilkår og i direkte konkurrence med de private dagbladshuse.

På den måde er der også andre elementer, så jeg tror også, det er alle bekendt, at vi ikke har nogen store intentioner om, at Danmarks Radio skal være sådan en mastodont, som sidder på det hele. Vi synes, der skal være en fin balancegang, så man har public service, samtidig med at man også har de private, kommercielle stationer på både radio- og tv-siden. Den balancegang glæder vi os til at vi kan tale om, og vi glæder os også til, at der kommer et lidt mere proaktivt flertal i Folketinget. For så tror jeg, vi kan få et medieforlig, der er meget anderledes end det, der er her i dag.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mogens Jensen fra Socialdemokratiet, værsgo.

Kl. 13:36

(Ordfører)

Mogens Jensen (S):

Med det her lovforslag gennemfører vi de ændringer, som følger af det meget store, brede medieforlig, som alle Folketingets partier minus Liberal Alliance indgik i oktober 2012 – et medieforlig, som sikrer fortsat stærke public service-medier i Danmark i form af DR, TV 2 og TV 2 Regionerne, men også et medieforlig, som fastholder det private produktionsmiljø som en uundværlig bidragsyder til udvik-

ling af og produktion af godt dansk medieindhold, og et medieførlig, som også slår fast, at TV 2 skal fastholdes i offentligt eje og som sådan værnes mod den udhuling af public service-indhold og kvalitet, som meget let ville kunne blive resultatet, hvis TV 2 blev købt af en af de internationale, rent kommercielle tv-aktører.

Fra socialdemokratisk side havde vi tre særlige ønsker, vi gerne ville have indfriet med medieførlig. Det ene handlede om at sikre ressourcer til at styrke børne-tv på DR, et godt og kvalitativt tv-indhold til børnene er en utrolig vigtig prioritet. Ungerne skal have flere tv-vitaminer og mindre tv-slik, og det lykkedes med medieførlig. DR har nu en børne-tv-kanal for både de store børn og de små børn, og samtidig kan DR nu introducere særskilte nyhedsudsendelser for børn. Det er en rigtig god ting, som vi glæder os over.

Socialdemokraterne havde som det andet ønske, at DR i langt højere grad skal samarbejde med Det Kongelige Teater om at sikre, at langt flere danskere får glæde af de mange forestillinger, som produceres på teatret, og som der bruges mange penge på. Det er også lykkedes, ved at vi i medieførlig og før det også aftalen om Det Kongelige Teater har forpligtet institutionerne til et tættere samarbejde om tv-transmission af forestillinger fra Det Kongelige Teater, så de kommer til gavn og glæde for flere danskere. Det er også lykkedes. Ja, Det Kongelige Teater er faktisk gået videre ved at søge samarbejde med en række af landets biografer om også at kunne transmittere direkte liveforestillinger fra operaen, som vi bl.a. kender det fra udlandet. Det er der også grund til at glæde sig over.

Som det tredje ønske ville Socialdemokraterne gerne sikre ressourcer til de regionale TV 2-stationer, som er populære, og som for nylig har introduceret 24-timerskanaler. Også på det punkt kunne der opnås bred enighed blandt Folketingets partier, og det er lykkedes at give TV 2 Regionerne bedre betingelser for at producere godt, kvalitativt tv med lokalt og regionalt indhold.

De tre forhold kunne vi for så vidt klare uden lovændringer, men på en række af mediaaftalens punkter er en ændring af loven altså nødvendig. Det gælder ophævelse af must carry på DR's og de regionale TV 2-virksomheders kanaler. Vi kan konstatere, at kanalerne i forvejen bliver distribueret, og derfor er der ikke brug for et lovkrav. Hvis det ændrer sig, kan vi lave det om.

Vi gennemfører en opstramning af DR's adgang til kommerciel sponsorering. DR får licensmidler og skal derfor ikke sponsoreres kommercielt. Det er logik.

Vi bemyndiger nu kulturministeren til at kunne ændre dækningsområderne for de regionale TV 2-virksomheder. Der er rundtomkring i landet nogle grænsestridigheder, i forhold til hvilken region folk gerne vil kunne se. Før var der veto hos TV 2 Regionerne, sådan skal det ikke være, og sådan bliver det ikke fremover med loven.

Vi indfører også støtte til uddannelsesaktiviteter for de ikkekommercielle radio- og tv-stationer for at skabe rammer for forbedret programkvalitet.

Vi afskaffer radiolicensen fra den 1. juli 2013, sådan at man ikke behøver at betale licens, hvis man kun har radio.

Vi genindfører forbuddet mod produktplacering på tv, sådan at vi igen sikrer, at reklame fremstår så klart som muligt for forbrugere og ikke som et miks, der kan forvirre i de enkelte programmer, og endelig ophæver vi finansministerens bemyndigelse til at sælge statens aktier i TV 2, som følge af at TV 2 altså fortsat skal være i offentligt eje. Det er alt sammen lovændringer, som Socialdemokratiet naturligvis også kan anbefale.

Vi støtter lovforslaget.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance, for et spørgsmål.

Kl. 13:41

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Man skal vel nærmest sige tillykke til hr. Mogens Jensen og til Socialdemokraterne, for det her er vel i virkeligheden Socialdemokraternes mediaaftale. Man har sørget for at aflyse privatiseringen af TV 2, man har sørget for at stramme reklamereglerne, og man har sørget for, at der fortsat skal postes masser af penge i nogle lokale radio- og tv-projekter, som der ikke rigtig er nogen der ved hvad man får ud af ud over noget beskæftigelsesterapi.

Kan hr. Mogens Jensen ikke se, at der er nogle problemer, i forhold til at vi i Danmark har et mediemarked, hvor staten både på radio- og på tv-området har så stor en dominans, som tilfældet er? Er det slet ikke noget, der bekymrer Socialdemokraterne?

Kl. 13:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:42

Mogens Jensen (S):

Jeg opfatter ikke det her som Socialdemokraternes medieførlig. Det er et medieførlig, som er indgået af alle partier i Folketinget undtagen lige hr. Simon Emil Ammitzbølls eget parti. Så der er en bred opbakning til det her medieførlig, og det synes jeg er godt og glædeligt. Alle andre kan jo altså åbenbart se fornuften i, at vi har et godt og stærkt public service-tv af høj kvalitet i Danmark i form af DR og et TV 2 og nogle TV 2-regioner.

Jeg synes, at kvaliteten af det, de laver, er rigtig, rigtig høj, i forhold til hvad jeg oplever mange andre steder i Europa, hvor man har, bevares, mange flere private tv-stationer, men hvor kvaliteten af det, de sender, er meget dårligere end det, vi har i Danmark, hvor vi har offentligt ejede medieinstitutioner. Så det kan jeg ikke se noget problem i.

Kl. 13:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:43

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu ved jeg ikke, hvor hr. Mogens Jensen var under Venstres ordførtale, hvor vi jo allerede kunne høre, at Venstre ikke er særlig begejstret for den del, der handler om TV 2 i den her aftale. For nylig i et samråd i Kulturudvalget kunne man høre repræsentanter for både Venstre og Dansk Folkeparti, som var bekymrede for DR 3, så jeg synes da, det er en meget spændende udvikling, der er, i forhold til hvor bred opbakningen er til de ting, der sker her.

Men hr. Mogens Jensen siger bare, at kvaliteten ikke er god, når det er privat, og at den åbenbart er fantastisk, når det er offentligt. Vi siger ikke, at der ikke skal være public service. Det, som er spørgsmålet, er: Når Danmarks Radio fuldstændig massivt dominerer radiomarkedet, når staten igennem Danmarks Radio med et hav af nye tv-stationer og TV 2 dominerer tv-markedet – ikke i nær så høj grad som radiomarkedet, men alligevel – kan man så slet ikke se det problem, der er, ved at den mangfoldighed, der gerne skulle være, den forskellighed, der gerne skulle være, den konkurrence, der gerne skulle være, bliver mast af, at staten sidder på så stor en andel af tingene?

Kl. 13:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:44

Mogens Jensen (S):

Det, det for mig at se handler om, er, om vi har et medieudbud, som danskerne kan lide, og som danskerne synes godt om, og det mener jeg vi har. Folk er utrolig tilfredse med Danmarks Radios programmer og med det øvrige programudbud, vi har i Danmark. Det er ovenikøbet sådan, at vi har en fremdrift blandt de private produktionselskaber og tv-selskaber. De vinder jo markedsandele i forhold til TV 2, som er offentligt ejet. Så det er jo heller ikke sådan, at det går dårligt for de private tv-selskaber i Danmark. De har også pæne overskud for tiden.

Så jeg forstår slet ikke hr. Simon Emil Ammitzbølls bekymring. Vi har en fornuftig balance mellem at have offentligt ejede public service-institutioner, DR, TV 2 og TV 2-regionerne, som fungerer godt og til danskernes tilfredshed, og samtidig altså også private alternativer, som fungerer godt og skaber overskud i Danmark. Jeg ser ikke noget problem.

Kl. 13:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Marinus, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:45

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Tak for det. Det lovforslag, vi behandler her i dag, er en udløber af medieforliget, som Dansk Folkeparti står bag, og det kan jo ikke undre nogen, at Dansk Folkeparti derfor støtter lovforslaget. Der er dog et par af ændringerne, som kræver et par ord med på vejen, for når man indgår sådan et forlig, er resultatet jo, at man giver lidt og man tager lidt i forhold til ens ønsker.

Dansk Folkepartis overordnede mål var jo bl.a. at fastholde DR's forpligtelse til fortsat at formidle kristen kulturarv, og derfor synes vi, det var en sejr for Dansk Folkeparti, at det kom til at indgå i aftalen, og det var som sagt også en af årsagerne til, at vi gik med i forliget.

Derudover er der en række andre gode takter i forliget, bl.a. gennemfører vi nu, at radiolicensen afskaffes. Det vil særlig være til glæde for de blinde og stærkt svagtseende, som i dag kun betaler radiolicens, og som fremover altså ikke skal betale licens.

En anden god ting er, at der nu strammes op omkring reglerne om kommerciel sponsorering af enkelte tv-programmer på Danmarks Radio og produktplacering i programmerne. Det er godt for gennemsigtigheden og troværdigheden på dansk tv. Nu kan folk vide sig sikre på, at når de ser tv fra en kanal, der modtager licensmidler, er programfladen fri for skjult reklame. Det er et både godt og sundt princip, og det glæder vi os over i Dansk Folkeparti.

Når det så er sagt, er det klart, at der selvfølgelig også er knaster i forliget, som ikke altid har groet i den have, man selv går rundt i, og i Dansk Folkeparti ser vi da heller ikke opgivelsen af at privatisere TV 2 som noget endeligt, men snarere bare som en udskydelse, til der kommer et andet politisk flertal eller markedet for tv-medierne er bedre. Så tanken om at opgive salg af TV 2 er altså ikke helt opgivet.

Endelig vil vi fra Dansk Folkepartis side nøje overvåge, om Danmarks Radio lever op til de forpligtelser, de har i public service-kontrakten. Vi finder nemlig, at der er en række eksempler med, at Danmarks Radio har bevæget sig i hvert fald på kanten af, hvad vi synes kunne være acceptabelt i forhold til aftalen. F.eks. finder vi ikke, at Danmarks Radio er kommet godt fra start med det nye DR 3. Det har ikke den kvalitet, som man kunne forvente af et public service-tilbud, men det kan være startproblemer, og vi vil i hvert fald overvåge situationen nøje i de kommende uger for at se, om det bliver bedre.

Vi finder også Danmarks Radios dispositioner på radiofronten besynderlige, særlig de mange ændringer i værter og programflader på det ellers så populære P 4. Det bekymrer os.

Men alt i alt vil vi fra Dansk Folkepartis side følge udviklingen i Danmarks Radio og holde både dem og ministeren op på, om de overholder deres forpligtelser i forbindelse med servicekontrakten, som jo også skal revideres inden for de nærmeste uger. Men vi støtter altså forslaget; i sådan et forlig må man altså give og tage. Tak.

Kl. 13:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er fru Liv Holm Andersen, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:48

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. Jeg repræsenterer i dag vores medieordfører, fru Linda Kristiansen, og jeg vil derfor læse hendes tale op her i salen.

Som vi har hørt, er hovedformålet med lovforslaget at gennemføre de ændringer, der følger af medieaftalen for 2012-2014. Bl.a. er det blev besluttet at opretholde det offentlige ejerskab til TV 2 Danmark. Vi er blevet gjort opmærksom på, at der har været udfordringer med de regionale TV 2-virksomheders programmer, som hovedsagelig skulle købes hos eksterne producenter, og vi foreslår derfor at lempe på dette krav. Vi er samtidig opmærksom på, at dækningsområderne for de regionale TV 2-virksomheder ikke nødvendigvis er optimale, og foreslår derfor at bemyndige kulturministeren til at ændre disse.

I forhold til DR foreslår vi, at produktplacering og sponsortilskud til public service-programmer skal forbydes. Ejere af fællesantennelanlæg har i dag en forpligtelse til at fordele DR's og de regionale TV 2-virksomheders kanaler. Denne forpligtelse foreslår vi ophævet, dog med opretholdelse af forpligtelsen til fordelingen af visse tegnsprogs- og synstolkede programmer.

Sidst, men ikke mindst, vil vi fra radikal side gerne fremhæve forslaget om at afskaffe radiolicensen fra den 1. juli i år.

Forslaget forventes samlet set at have en positiv påvirkning på mediebilletet, og derfor kan Det Radikale Venstre fuldt ud støtte forslaget. Tak for ordet.

Kl. 13:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 13:50

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at for Enhedslisten er den aftale, der blev lavet på medieområdet, et godt bevis på, at man godt kan lave brede aftaler med et rigtig, rigtig fornuftigt indhold. Jeg kan nemlig med sikkerhed i stemmen sige, at der ikke indgår noget i det her lovforslag eller i den aftale, som vi var med til at lave på medieområdet, om radio og tv, som vi ikke betragter som fremskridt. Det betyder jo ikke, at der ikke godt kunne have været større fremskridt, og at noget ikke kunne have været bedre. Det må vi jo altid huske at sige, så folk kan genkende os. Men jeg vil ikke undlade at sige, at vi er tilfredse med de elementer, der indgår.

Vi er selvfølgelig for det første tilfredse med, at ideen om at sælge TV 2 til en eller anden privat kommerciel virksomhed er opgivet. Jeg tror sådan set, at det vil give TV 2 bedre muligheder for at udvikle en profil, som er langt mere orienteret i retning af at opfylde nogle public service-forpligtelser, end det forsøg, man har haft i de

senere år på at udvikle en profil, som er salgbar på det kommercielle marked.

Vi er også meget, meget tilfredse med, at der er sket en rimelig tilførsel af penge til Danmarks Radio, der gør det muligt for Danmarks Radio i større udstrækning at producere programmer med et public service-indhold, der også er målrettet de grupper, som man måske tidligere har haft svært ved at ramme, og de grupper, som tidligere har måttet lide under, at der har været et meget sparsomt public service-tilbud på deres område.

Jeg kan høre på debatten om DR 3, at der er en vis reminiscens fra de gode gamle dage, hvor man havde en tilsvarende debat ved P 3's start. Det er jo hverken første eller sidste gang, at der er nogen i det her Folketing, der henter inspiration tilbage fra 1950'ernes og 1960'ernes kulturpolitiske debatter. Det er der sådan set ikke noget galt i. Jeg vil bare sige, at jeg tror sådan set ikke, at der i dag er nogen, der mener, at P 3 ikke er en del af Danmarks Radios public service-forpligtelse. Og efter min mening har Danmarks Radio også en pligt til at præsentere noget for unge. Og jeg kan love, at Enhedslisten vil overvåge Dansk Folkepartis overvågning af Danmarks Radio, for vi har ikke noget ønske om at have yderligere politisk kontrol med Danmarks Radio.

Vi har ikke noget ønske eller nogen intention om på nogen som helst måde at vanskeliggøre Danmarks Radios mulighed for at arbejde, og vi må bare i al stilfærdighed sige, at når nogle fremhæver, at det skulle give bedre kvalitet at overlade mere til markedskræfterne, så ved jeg ikke rigtig, hvilke studier af situationen på mediemarkedet i andre dele af verden det er baseret på. Men det kan vi måske høre mere om senere i debatten.

Vi synes også, det er godt, at der er blevet løftet økonomisk i forhold til TV 2-regionerne. Der er nok stadig væk lidt forskel på det ambitionsniveau, vi har, når vi siger, at de skal sende 24 timer, og så de penge, de har. Men det må de jo prøve at håndtere, og nogle af dem gør det vel også ganske godt.

Så repræsenterer aftalen jo også et brud med senere års, synes jeg, triste udvikling, hvor man sådan langsomt har udhulet støtten og bevillingerne til de ikkekommercielle radio- og tv-stationer. Det er jo rigtigt, at de er ude i en krise kvalitetsmæssigt og med hensyn til, hvor mange seere og lyttere de har. Det forsøger vi så at gøre noget ved nu ved faktisk for første gang i mange år at give lidt ekstra penge. Det er ved at give nogle penge til uddannelse og ved at forsøge at fokusere på et egentligt lokalt indhold og på den måde måske også få koncentreret pengene på de områder, hvor der er noget, der er værd at støtte. Det synes jeg også er et rigtig godt og fornuftigt fremskridt.

Jeg skal også tilføje, at vi i forhold til Danmarks Radio og TV 2-regionerne er meget glade for, at vi stadig væk har fokus på, at vi skal sikre, at der er et privat, uafhængigt og frit producentmiljø. Vi har også rigtig, rigtig mange dokumentarfilm osv. i Danmarks Radio og andre steder, som aldrig var blevet produceret, hvis man ikke havde haft det her uafhængige producentmiljø. Derfor er vi glade for, at det lykkedes for os i forhandlingerne at sikre, at der stadig væk er gode muligheder for dem.

Vi synes, at de indskrænkninger, der er sket i forhold til at forbyde produktplacering og stoppe sponsorering af DR er gode og fornuftige tiltag, som kan reducere det, som jeg vil kalde indsatsen med at snige reklamer ind i medierne. Jeg ved godt, at man aldrig stopper den slags, men man kan godt forsøge at begrænse det, selv om man ikke kan stoppe det fuldstændigt. Og det er jeg faktisk meget glad for. Jeg ved godt, at der er nogle, der mener, at når vi nu stopper for sponsorering af DR-programmer, er det en særlig hjælp til private tv-virksomheder, der så i stedet for kan få sponsoreret deres programmer. Det er jo meget muligt, men det er så o.k.

Det sidste, jeg vil sige, er, at jeg er meget glad for, at vi har afskaffet radiolicensen. Jeg er glad for, at vi nu har igangsat et udredningsarbejde med henblik på at se, om der kan udvikles alternative

måder at finansiere radio og tv på til det licenssystem, som vi har i dag, som på mange måder socialt osv. ikke er særlig velfungerende. Jeg har godt set, at ministeren har sagt, at hun ikke vil tage nogle initiativer på området. Det behøver hun heller ikke. Det skal vi andre nok gøre.

Kl. 13:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er nogle bemærkninger. Først hr. Morten Marinus, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 13:55

Morten Marinus (DF):

Tak. Jeg vil gerne spørge ordføreren, hr. Per Clausen, om jeg hørte rigtigt i ordførerens indledning, med hensyn til at Enhedslisten synes, at overordnet set – jeg tror faktisk, han sagde i al henseende – er det hele godt i det her forslag. Var det rigtigt hørt, at det hele var fremskridt – jeg tror ovenikøbet, det var det, ordføreren sagde? Det vil jeg godt lige have bekræftet.

Kl. 13:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:55

Per Clausen (EL):

Der er enkelte elementer i aftalen, som er status quo. Et af de områder, hvor det er status quo, er jo et, som hr. Morten Marinus har brugt meget energi på, nemlig at sikring af formuleringen vedrørende den kristne kulturarv blev bevaret på præcis samme måde, som der stod i den gamle aftale, som Dansk Folkeparti indgik med de øvrige højreorienterede partier på et tidligere tidspunkt. Det var ikke det, vi ønskede, men det er jo ikke noget tilbageskridt, fordi det bare konstaterer, at det bliver ved med at være, som det var.

Kl. 13:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Morten Marinus.

Kl. 13:56

Morten Marinus (DF):

Jamen det er jo korrekt. Men det er vel også korrekt, at Enhedslisten helst havde set, at DR ikke skulle fastholdes på det krav om den kristne kulturarv og formidlingen af den. Er det ikke rigtigt?

Kl. 13:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:56

Per Clausen (EL):

Altså, det, som vi foreslog i forhandlingerne, var, at der skulle være en formulering, som holdt sig til, at det sådan var den danske kulturarv i al almindelighed, der skulle indgå. Der ville den kristne del jo også komme med, så jeg er ikke sikker på, at den diskussion, der har været om det, helt har det indhold, som man somme tider kan få indtryk af, når man ser på den ophidselse, der har været i diskussionen. Men jeg anerkender helt og fuldt, at det er et af de fingeraftryk, Dansk Folkeparti har sat på aftalen. Og jeg vil bare sige, at det betragter jeg ikke som noget tilbageskridt, det betragter jeg som status quo og som et status quo, som Danmarks Radio indtil nu har håndteret, synes jeg, på en god og tilfredsstillende måde, og det er jeg sikker på man også vil fremadrettet.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Michael Aastrup Jensen, værsgo.

Kl. 13:57

Jeg kan bare sige til hr. Michael Aastrup Jensen, at Enhedslisten i grunden ikke har kæmpet ret hårdt for det her, for det lå jo i regeringens oprindelige udspil, så vi har bare sagt, at det var en god idé, at det blev stående.

Kl. 13:57

Jo, jeg mener stadig væk, det har en betydning, at vi nu ved, at i de produkter, som Danmarks Radio producerer, og som Danmarks Radio viser på Danmarks Radios kanaler, er der ikke produktplacering. Det synes jeg er en god og fornuftig ting. Jeg er så enig i, at det heller ikke i det her tilfælde er lykkedes Enhedslisten at sætte sin politik hundrede ti procent igennem og slet ikke på verdensplan.

Kl. 14:00

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det. Jeg kunne forstå på hr. Per Clausen, at han er glad for den indskrænkning, der er i forbindelse med produktplacering. Så er mit spørgsmål til ordføreren: Synes ordføreren ikke, det er lidt absurd, at vi er i en situation, hvor Danmarks Radio stadig køber udenlandsk tv-produktion, hvor der forekommer produktplacering, samtidig med at danskproduceret tv ikke kan blive lige så dyre produktioner, fordi produktplaceringen ikke kan være en del af den økonomi? Eller betyder det, at hvis Enhedslisten havde magt, som de havde agt, så ville man heller ikke kunne få lov til fra Danmarks Radios side at købe udenlandsk tv-produktion, hvis der var produktplacering i?

Kl. 13:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Og så er det hr. Lars Barfoed – nej, undskyld, hr. Simon Emil Ammitzbøll, Det Radikale Venstre (*Simon Emil Ammitzbøll (LA): Nej!*) Nej, nu tror jeg, jeg kan fornemme, at det er ved at være fredag eftermiddag. Værsgo til hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance.

Kl. 14:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Det var jo en god start!

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at man nogle gange må forholde sig til den virkelighed, man befinder sig i, og så opnå de bedste resultater, som kan håndteres. Det er det, vi har gjort her ved at sige, at når der er tale om produkter, som produceres af Danmarks Radio og vises i tv, så ved man nu, at der ikke er skjulte reklamer i det. Hvis der er tale om produkter, der stammer fra andre lande, så kan man ikke vide det med sikkerhed. Man kunne måske snarere være fuldstændig sikker på, at det er der.

Jeg tror, at man må se i øjnene, at problemet med at vedtage, at man ikke må vise nogen som helst programmer eller film i dansk tv, hvor der er produktplacering i, ville blive en alt for stor indskrænkning i Danmarks Radios mulighed for at vise folk de ting, som de har en vis forventning om bliver vist i Danmarks Radio.

Kl. 13:58

Jeg vil starte med at sige, at Liberal Alliance jo ikke er med i den aftale, som ligger til grund for det her lovforslag, og det er sådan set med velberåd hu. Jeg kan jo høre på debatten, at der er indtil flere af partierne, som kunne have overvejet ikke at være med i den her aftale, når man hører, hvad de mener om forskellige punkter i aftalen. Men man har så valgt at gå med, måske med samme ræsonnement, som man har ladet energiafgifterne stige med i energiaftalen og skatter og afgifter stige med forskellige steder i skatteaftalen. Men jeg forstår ikke helt logikken i, at så er man imod det et halvt år senere; det er sådan en speciel strategi. Den bruger vi ikke. Vi er imod, og det er vi af forskellige årsager.

For det første synes vi, det er forkert, at man nu vil droppe privatiseringen af TV 2. Vi mener sådan set, det er logisk, at man kunne have en privat kommerciel tv-station som TV 2 fuldstændig på lige fod med TV 2 i Norge eller TV 4 i Sverige, hvor det fungerer ganske udmærket. Der var nogle, der efterlyste steder, hvor man har private kommercielle tv-stationer, der fungerer fint, og der vil jeg så nævne Norge og Sverige som gode eksempler på steder, hvor det egentlig fungerer fint.

Jeg var også ærgerlig over at bemærke, at præcis dér har Det Radikale Venstre skiftet holdning til spørgsmålet om, hvorvidt TV 2 skal være privat eller ej. Men det må man jo så notere sig.

Med hensyn til reklamereglerne er man jo også gået den anden vej. I stedet for at liberalisere reklamereglerne yderligere, som man har gjort de seneste par gange, er man nu gået baglæns og har her indskrænket reklamereglerne i spørgsmålet om produktplacering. Jeg mener, det er tosset, at man i virkeligheden stiller udenlandske selskaber bedre end danske, fordi de danske producenter ikke kan lave produktplacering, og at det dermed bliver endnu dyrere i forhold til de udenlandske programmer, som tv-stationerne så kan indkøbe i stedet for. Det er dumt, at vi på den måde stiller danske producenter dårligere end udenlandske producenter.

Endelig er der også spørgsmålet om de her ikkekommercielle radio- og tv-stationer, som man fortsætter med at yde et stort tilskud. Altså, jeg tror efterhånden, det må være de fleste bekendt, at der jo er flere mennesker, der laver de her programmer, end der ser dem. Det er simpelt hen spild af offentlige penge på et niveau, som selv set fra Liberal Alliances synspunkt er svært at finde andre steder i den offentlige sektor. Og vi synes ikke, det er rimeligt, at man bliver ved med det gang på gang. Det er min fornemmelse, at de fleste mennesker faktisk godt ved, at det er sådan lidt skandaløst, men man synes, det er hyggeligt, at nogle mennesker, som i øvrigt ofte er en-

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 13:58

Michael Aastrup Jensen (V):

Jamen hvis det alligevel ikke rigtig har nogen virkning, og hvis vi alligevel bliver mødt med produktplacering bare via udenlandske tv-produktioner, hvorfor i alverden har man så fra ikke mindst Enhedslistens side kæmpet så markant for at få den her indskrænkning, som jo ene og alene vil betyde én ting, nemlig at danskproduceret tv nu vil få færre penge at lave tv for, fordi de ikke kan få indtægterne fra produktplaceringen med? Jeg forstår det ikke, og jeg tror heller ikke, at hr. Per Clausen, hvis han lige lyttede til, hvad han sagde, selv ville kunne forstå det.

Kl. 13:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:59

Per Clausen (EL):

Det er altid spændende, om man, hvis man lytter til, hvad man selv siger, ville kunne forstå det. Det har jeg eksperimenteret med nogle gange, hvor Venstrefolk har sagt, at det var uforståeligt, hvad jeg sagde, og det er altid lykkedes mig selv at forstå det bagefter. Men det beviser ingenting.

gageret i det partipolitiske bagland, kan gå og hygge sig med de her tv-stationer for offentlige midler. Det synes jeg ikke er rimeligt at man bruger penge på.

Så vil jeg godt sige helt overordnet, bare så der ikke er nogen misforståelse, at Liberal Alliance jo støtter, at der skal være public service, men vi ønsker, at det skal være i et mindre omfang og med mere konkret støtte, end der er i dag. Vi ønsker, at det skal finansieres på en anden måde, altså at det i stedet for igennem licens skal være på finansloven, at det skal finansieres. Det er bare, så man har den grundforudsætning på plads.

Så mener vi, at der skal være ordentlige konkurrencevilkår mellem de private aktører og de offentlige aktører på mediemarkedet. Og det ville jo være skønt, hvis vi f.eks. havde nogle reklameregler, der sikrede, at danske tv-stationer sendte fra Danmark og ikke fra London. Det er der sådan set ikke noget forgjort i. Man må jo sige, at danskerne har valgt at sige ja til de reklameregler, som gælder for de private tv-stationer – det har de jo valgt i stor stil, når de tuner ind på de kanaler.

Vi synes også, at man skulle have en større diskussion om, hvad public service egentlig er. Jeg vil faktisk gerne rose kulturministeren og kvittere for det samråd, vi for nylig havde i Kulturudvalget om DR 3, hvor vi ligesom kom ind i en dialog om det. Det, DR laver, er jo ikke public service, bare fordi DR laver det. Men hvad er public service så? Det synes jeg faktisk vi trænger til en ordentlig diskussion af. Og jeg ved jo godt, at man forhandler public service-kontrakt på plads i de her uger og måneder, og spørgsmålet er, om det ikke vil være en god idé, at man enten laver dialogmøder ovre i Kulturministeriet, ligesom man har gjort i bogbranchen, eller at vi i Folketingets Kulturudvalg måske prøver at lave en høring om, hvad public service egentlig er. Jeg tror, det vil være meget gavnligt for den fremadrettede diskussion, at vi prøver at definere og indsnævre, hvad det egentlig er, vi vil kalde public service, og hvad der ikke er public service. Det tror jeg ville være rigtig godt for os alle sammen – hvad man end måtte mene.

Så er der jo kun halvandet år til, at der skal laves et nyt medieforlig. Med de holdninger, som i hvert fald et par større borgerlige partier har givet udtryk for i dag, må jeg håbe, at der har været folketingsvalg, inden den aftale skal indgås, for ellers kan vi regne ud allerede nu, at der vil være en socialdemokratisk aftale, der vil gælde i hele den kommende første – forhåbentlig – regeringsperiode for en ny borgerlig regering. Det var desværre et socialdemokratisk forslag, og det er vel også grunden til, at ordførerne for SF og De Radikale ikke kunne være til stede i dag.

Kl. 14:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er par spørgsmål til Liberal Alliances ordfører, og det første er fra hr. Mogens Jensen, værsgo.

Kl. 14:05

Mogens Jensen (S):

Tak. Nu hørte jeg hr. Simon Emil Ammitzbøll rase over, at der gives støtte til ikkekommercielle lokalradio- og tv-stationer, som ikke har så store publikummer. En af dem er jo den tv-station, der hedder TV-Glad; det er tv og i øvrigt et meget dejligt tv at se, der bliver lavet af udviklingshæmmede, og som jeg kan anbefale hr. Simon Emil Ammitzbøll at se. Men det tror jeg han ved, for så vidt jeg husker, var ordføreren i sin tid som radikal ordfører, tror jeg, selv en stor forkæmper for en særlig bevilling til TV-Glad.

Er det med skiftet af parti nu sådan fuldstændig forsvundet ud i den blå luft? Mener man pludselig ikke, at tv lavet af udviklingshæmmede måske er en god mulighed for dem for at udtrykke sig i et samfund, hvor det måske er lidt svært for de her grupper? Det vil jeg gerne spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll om.

Det andet, jeg vil spørge om, når nu hr. Simon Emil Ammitzbøll hele tiden fortæller, hvor meget man betaler til DR, er, om han kan bekræfte, at nominelt er licensen til Danmarks Radio og de øvrige public service-stationer ikke blevet hævet i over 12 år.

Kl. 14:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:07

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

I forhold til det med TV-Glad kan jeg jo betrygge hr. Mogens Jensen og sige, at i Liberal Alliance mener vi, at folk med handicap skal gives muligheder på lige fod med os andre, og det vil sige, at vi selvfølgelig mener, at man skal kunne støtte projekter af den art. Jeg vil så sige, og det kan hr. Mogens Jensen også huske, hvis han kan huske historien, at jeg jo oprindeligt selv bl.a. har været fortæller for, at den slags kunne man også sagtens gøre gennem Socialministeriet. Så det behøver ikke at ligge på Kulturministeriets område, hvis det endelig skal være, men det er jo mere en teknisk diskussion.

Men at prøve med at sige, at det gode arbejde, der laves lige præcis med TV-Glad, og så tage det ud som eksempel på alt det med – undskyld mig – beskæftigelsesprojekter for medlemmer af rød bloks partiers folk rundtomkring i mærkelige, lokale tv-stationer, som ikke bliver set af noget menneske, synes jeg simpelt hen både er en hån imod de gode folk i TV-Glad og i virkeligheden også et forsøg på at tale uden om de problemer, der i virkeligheden er, og som jeg har forstået der også er en vis interesse for blandt nogle af medieforligspartierne.

Med hensyn til licensen vil jeg bare sige, at der år efter år opkræves mere licens, end man politisk egentlig har aftalt, og de penge burde jo retteligt betales tilbage til licensbetalerne i stedet for at blive uddelt til Danmarks Radio og andre.

Kl. 14:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:08

Mogens Jensen (S):

Jeg kan så forstå, at det er i orden at støtte lokale radio- og tv-stationer, hvis bare de lever op til Liberal Alliances ønsker om, hvad det er for mennesker, der befolker disse stationer, og hvad det er, de ønsker at udtrykke. Det synes jeg jo er en usympatisk måde at bedrive mediepolitik på, altså at man sådan vil pille i folk og sige, at nogle kan få, og nogle kan ikke få, alt efter om man kan lide dem eller ej. Det synes jeg jo er politisk smagsdommeri, men det må stå for hr. Simon Emil Ammitzbølls regning.

Vedrørende licensen vil jeg sige, at jeg ikke synes, at ordføreren svarede på mit spørgsmål. Er det ikke korrekt, og er det ikke rigtigt, at selv om licensen ikke er steget i 12 år, er det lykkedes DR bl.a. gennem effektiviseringer og udnyttelse af deres ressourcer at sikre os fire nye tv-stationer over den samme periode og et hav af nye radiostationer, bl.a. på DAB, for nominelt nøjagtig den samme licens som før i tiden, altså når den er prisreguleret og lønreguleret? Altså, man får meget mere ud af ressourcerne i dag, end man gjorde før i tiden, er det ikke korrekt?

Kl. 14:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:09

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er nødt til at sige til hr. Mogens Jensen, at hvis licensen er den samme og der er flere mennesker, der betaler, så får man flere penge. Men det kan godt være, at Socialdemokraterne ikke helt kan gennemskue det regnestykke, men sådan hænger det nu engang sammen. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg simpelt hen synes, den måde, hvorpå hr. Mogens Jensen prøver at blande hensynet til folk med handicap sammen med, hvad nogle folk laver af diverse mærkelige tv-stationer rundt omkring, er helt urimelig. Vi har jo sammen med Socialdemokraterne og regeringen støttet at lade det stige, noget med tabt arbejdsfortjeneste, hvis man kunne passe børn i hjemmet. Det er jo ikke sådan, at vi dermed mener, at alle mennesker skal kunne få tabt arbejdsfortjeneste for at passe børn i hjemmet. Nej, vi mener de forældre, som har børn med handicap. På lige fod vil vi gerne være med til at sørge for at kunne give nogle af de mennesker med handicap en meningsfuld tilværelse og et meningsfuldt arbejde. Jeg må sige, at det er mere søgt end som så at prøve at få det til at blive til en diskussion om ytringsfrihed, og jeg synes faktisk ikke, det klæder Socialdemokraterne.

Kl. 14:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Morten Marinus, Dansk Folkeparti, kort bemærkning.

Kl. 14:10

Morten Marinus (DF):

Tak for det. Grunden til, at jeg gerne vil have en kort bemærkning her til hr. Simon Emil Ammitzbøll, er netop også ordførerens bemærkning om de ikkekommercielle lokalradio- og tv-stationer. For ja, vi kan da godt blive enige om, at der er brodne kar, hvor kvaliteten ikke lever op til det, man kunne forvente, men hvis ordføreren sætter alle i samme bås og siger, at så er alt bare, jeg var lige ved at sige, noget skraldeværk, at det er dårlig kvalitet, og at det ikke har flere seere end dem, der selv laver det, så synes jeg bare, at ordføreren skulle gå hjem og slå op på det, der hedder ditnettv.dk, så kan han i hvert fald se en lokal tv-station fra Nordjylland, hvor man laver godt lokalt public service-tv. Der er ovenikøbet tæller på, så man kan se, hvor mange der har været inde at se de forskellige indslag. Så kan man i hvert fald konstatere, at der er flere, der har været inde at se det, end de to, der laver det lokal-tv.

Kl. 14:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:11

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg tror, det er vigtigt at have historien med. Hvorfor er det overhovedet, at man oprindeligt har haft alle de her diskussioner om tildeling af sendetider til lokale tv-stationer? Hvorfor er det, at man har kastet penge efter det? Oprindeligt var det jo, fordi antallet af tv-frekvenser gjorde, at det var en begrænset ressource, og derfor skulle man i det offentlige sidde og vurdere, hvem der så skulle have hvilke sendetider osv.

I dag er der jo netop nettet, som hr. Morten Marinus siger. Ethvert menneske kan købe et kamera, ethvert menneske kan loade ting op på nettet, og det kan de sådan set bare gøre i fred. Spørgsmålet er: Hvorfor skal det offentlige og skatteyderne belemres med det? Det kan folk bare gøre, hvis de har lyst. Og hvis der nok, der vil se det og betale for det, så kan de jo sådan set også enten tage betaling eller lave reklamer, og så kan det køre af sig selv.

Det, som man som lovgiver må sige til sig selv, er, at når man tvangsopkræver licens fra almindelige danskere, så må der virkelig være en god grund til, at man gør det. Og det kan ikke være, at alle mulige hobbyprojekter, om de så ligger i Nordjylland eller andre steder, er det, som man skal bruge pengene på. Det er ikke vores holdning. Jeg kan forstå, at det måske er Dansk Folkepartis holdning, men så fred være med det.

Kl. 14:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Morten Marinus.

Kl. 14:12

Morten Marinus (DF):

Ja, nu ser vi det jo som et supplement. Danmarks Radio lever i hvert fald ikke op til de forventninger, man måske kunne have om at komme ud i yderkrogene af Danmark og lave nyheder og public service-tv derfra. Derfor glæder vi os da over i Dansk Folkeparti, at der findes gode lokale tv-stationer. Og det skal lige siges, at den, jeg nævnte, altså både sender på tv og på nettet. Det sidste bliver selvfølgelig fremtiden.

Derfor har vi ingen problemer med, at dem, der laver godt lokalt public service-tv, også får støtte. Men vi er da fuldstændig enige om – sådan som jeg forstår ordføreren, selv om han nok vil sige, at det gælder dem alle – at der i hvert fald er mange brodne kar. Jeg kan da også se, efter at jeg har brugt en del tid her i København, at der findes kanaler, som ikke lever op til de forventninger, man kunne have til dem, der modtager licensmidler. Men at sige, at alt er dårligt og er hobbyprojekter, synes jeg simpelt hen er under lavmålet over for de mennesker, som faktisk gør en seriøs indsats.

Kl. 14:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:13

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil sige, at vi sådan set støtter, at der er en public service-pulje, hvor private kan søge midler. Og hvis kvaliteten er i orden, så kan man få midler. Det er sådan set et fint princip. Men at man skal støtte alle og enhver, der bare har lyst til at lave noget, uden at stille nogen som helst kvalitetsmæssige krav, må jeg sige at jeg ikke synes er rimeligt.

Jeg synes også, man er nødt til at finde ud af, hvad det er, der skal bruges penge på i det her samfund. Synes Dansk Folkeparti virkelig, det er rigtigt, at man skal bruge sted mellem 50 og 100 mio. kr. om året på, at folk kan passe deres hobby? Det synes vi ikke.

Kl. 14:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Lars Barfoed, De Konservative, for en kort bemærkning til hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance.

Kl. 14:14

Lars Barfoed (KF):

Jeg sidder også og undrer mig lidt over hr. Simon Emil Ammitzbølls argumentation og manglen på sammenhæng i den argumentation, som hr. Simon Emil Ammitzbøll har her. På den ene side starter hr. Simon Emil Ammitzbøll med at harcelere voldsomt over Danmarks Radios samlede forbrug, tilskud osv., men vi må på den ene side også forstå, at Liberal Alliance er imod, at der gives støtte til nogle andre.

Det forstår jeg simpelt hen ikke. Altså det, at man også giver til ikkekommercielle lokalt funderede stationer, er jo netop med til at sikre pluralismen og er med til at sikre, at der er nogle mindre enhe-

der, som kan bidrage til at bryde det monopol, som Danmarks Radio ellers kunne have, hvis det var en ensidig satsning i medieverdenen på Danmarks Radio. Jeg synes, at det skaber pluralisme også lokalt.

Det er jo heller ikke rigtigt, at der ikke stilles krav til de stationer. Der stilles jo netop i henhold til den nye medieaftale krav til de ikke-kommercielle lokalradio- og tv-stationer, f.eks. til, at der skal være et vist publikum.

Kl. 14:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 14:15

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Man kan høre, at den dårlige samvittighed skal tales væk blandt mediefoligsparterne. Det er faktisk mit indtryk, at en del af partierne deler de fleste af de synspunkter, jeg har givet udtryk for her, men man kan ikke lide at sige det, når der er kamera på. Det er jo så fair nok, at man har det på den måde.

Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Lars Barfoed, for jeg kan jo også stille spørgsmål den anden vej, når man kommer med en kort bemærkning: Hvor stor seerandel er det lige, at de ikkekommercielle tv-stationer har i Danmark?

Kl. 14:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 14:16

Lars Barfoed (KF):

Man kan jo altid vælge at lade være med at svare på spørgsmålene og så selv stille et spørgsmål, for så kommer man så dejligt uden om det.

Forholdet er bare det, at det er netop, når nogle har en meget lille andel af seerne, at der er så meget desto mere grund til at sikre, at der kan holdes liv i nogle af de stationer netop for at sikre pluralisme og mangfoldighed i det samlede mediebillede i Danmark, og for at sikre, at der også er nogle lokalt funderede aktiviteter, der kan bidrage til at bryde monopolet. Det er det, der er vigtigt, men Liberal Alliance vil tilsyneladende fastholde en øget monopolisering ved netop ikke at understøtte den pluralisme og mangfoldighed, som de lokale aktiviteter er et udtryk for.

Kl. 14:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 14:17

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Man kan så konstatere, at spørgeren ikke alene er profetisk, men også selvopfyldende profetisk. Man kan vælge ikke at svare på spørgsmålene, var den første sætning. Det var så det, der skete. Hr. Lars Barfoed svarede sådan set ikke på spørgsmålet. Så det er jo fair nok.

Så må jeg bare sige, at jeg tror, at spørgeren har tilbragt for lang tid i ministerkontorerne i de seneste år og slet ikke har været ude og prøve at tænde for tv-apparaterne og set, hvad der egentlig bliver sendt. Og jeg er dybt forundret over, at et parti som Det Konservative Folkeparti, som normalt forsvarer, at offentlige kroner skal bruges ordentligt, og at der skal bruges færre penge i den offentlige sektor, forsvarer, at man bruger et stort, tocifret millionbeløb hvert eneste år på, at nogle mennesker kan pleje deres hobby. Det havde jeg sådan set ikke forventet at skulle høre fra den kant.

Jeg synes, man skal gå ind og prioritere. Jeg synes, at man skal gå ind og sørge for, at der er en reel mangfoldighed ved ikke at have en så massiv støtte til statslige radio- og tv-selskaber, men det bety-

der altså ikke, at enhver mand med et videokamera skal være på offentligt tilskud. Der må være grænser.

Kl. 14:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Lars Barfoed som De Konservatives ordfører, værsgo.

Kl. 14:18

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Vi drøfter her en lovgivning, som udmønter en medieaftale, som indeholder en lang række andre elementer end det, der lige skal lovgives om. Det, vi koncentrerer os om her, er lovforslaget og den del af medieaftalen, som kræver ny lovgivning eller ændret lovgivning.

Jeg synes, vi er nået frem til en afbalanceret og god medieaftale. Der er jo ingen tvivl om, som debatten også har vist, at Danmarks Radio fylder meget i mediebildet og på den måde selvfølgelig også fylder meget, kan man sige, i den aftale, vi har indgået om medierne i de kommende år, og i den lovgivning, der lægges op til her.

For Det Konservative Folkeparti er det vigtigt, at vi har en stærk nationalt samlede public service-medievirksomhed som Danmarks Radio. Det er kulturpolitisk vigtigt, fordi det er med til at bidrage til, at vi har en fælles national kultur, nogle fælles referencerammer i det her land. I sidste ende er det faktisk med til at sikre, at vi som folk og som nation har noget at samles om. Og derfor er det selvfølgelig også vigtigt, at vi ikke bare holder fast netop i public service-delen, men samtidig er meget opmærksomme på, at Danmarks Radio ikke skal vokse til en monopolagtig mastodont, der totalt dominerer medieverdenen, men at der tværtimod er plads til mangfoldighed og pluralisme, dvs. til andre medieaktiviteter end dem, som Danmarks Radio står for. Så det er en balance, der skal findes der, og den synes jeg egentlig vi har fundet meget godt i den medieaftale, der er indgået.

Der kan man jo bl.a. så glæde sig over, at vi har fastholdt public service-puljen og dermed sikrer det private producentmiljø en væsentlig aktivitet. Jeg noterede mig med stor glæde og fornøjelse, at hr. Per Clausen gav udtryk for, at det også er noget, Enhedslisten er stærkt optaget af, og jeg synes da, det er dejligt, at vi en gang imellem sådan kan forenes i Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti om, at det er vigtigt, at vi understøtter det private producentmiljø. Jeg synes, det meget glædeligt, at Enhedslisten har den tilgang til det.

Så synes jeg også, det er godt, at vi har gjort op med must carry-forpligtelsen. Jeg synes i det hele taget, at det, i den udstrækning vi kan sikre større frihed hos befolkningen, klart er at foretrække. Og der er altså skridt her i medieaftalen i retning af større frihed med hensyn til kanalvalg.

Så er der selvfølgelig også altid, når man indgår aftaler, tale om et kompromis. Det var jo en lang forhandling, vi havde, og jeg vil især fremhæve, bare for at der ikke skal være tvivl om det, at når Det Konservative Folkeparti er gået med til det lovforslag, hvori der står, at finansministeren nu ikke længere skal have nogen som helst fuldmagt til at sælge TV 2's aktier, er det et udtryk for, at det er en naturlig konsekvens af, at vi altså i øjeblikket har et flertal, som ikke er interesseret i at sælge TV 2, privatisere TV 2. Og man må selvfølgelig også sige, at lige her og nu er markedet ikke til det, og TV 2's situation er måske heller ikke til det, men der skal ikke herske tvivl om, og det vil jeg godt understrege her fra talerstolen, at det fortsat er Det Konservative Folkepartis langsigtede mål, at vi skal privatisere TV 2. Derfor vil vi også, når tiden er inde til det og vi måske kan ane et flertal for det, hvad der ikke er nu, tage initiativ til igen at give finansministeren en bemyndigelse til at sælge TV 2-aktier.

Kl. 14:22

Kl. 14:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for et kort spørgsmål, værsgo.

Kl. 14:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg skal bare spørge hr. Lars Barfoed: Ønsker Det Konservative Folkeparti en lavere licens, end der er nu?

Kl. 14:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 14:23

Lars Barfoed (KF):

Det ville jo altid være godt med en lavere licens. Tænk, hvis der ikke var noget, der kostede penge i denne verden, så ville det være godt.

Det er jo ikke sådan, at der har været tale om markante licensstigninger i de senere år, men det, der er afgørende for os, er, at der er en fornuftig balance i medieverdenen. Vi skal betale noget for de medier, vi har. Det afgørende for os er, at der er en fornuftig balance, som jeg sagde, nemlig at vi har et Danmarks Radio, som er en samlende, national, kulturpolitisk faktor med en public service-forpligtelse, men i balance med, at der skal være plads til andre medier. Det synes vi er nået med den medieaftale, vi har indgået, og derfor står vi selvfølgelig ved den licens, som så også i sidste ende er udtryk for det. Vi har ikke planer om, at den skal stige. Kan det blive billigere, er det jo kun godt.

Kl. 14:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Et nyt spørgsmål, hr. Simon Emil Ammitzbøll, værsgo.

Kl. 14:24

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Hvis Det Konservative Folkeparti kunne bestemme alene – jeg ved, det er et lidt hypotetisk spørgsmål – ville det så være sådan, at licensen ville være lavere, eller ville den være det samme? Arbejder Det Konservative Folkeparti for at nedsætte licensen i det kommende medieforlig, der skal laves om halvandet år?

Kl. 14:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:24

Lars Barfoed (KF):

Det Konservative Folkeparti arbejder naturligvis for, at tingene i det her land skal foregå så effektivt som overhovedet muligt og med så få omkostninger som muligt. Så hvis licensen kan være lavere og vi kan få den samme kvalitet, ville det være godt. Men det afgørende for os er, at vi tager afsæt i, hvad det er for nogle medier, vi gerne vil have, hvad det er for en medieverden, vi gerne vil have, og ikke mindst hvad det er for et Danmarks Radio, vi gerne vil have. Det er det, der er styrende, og så skal det ske med så lave omkostninger som muligt. Derfor ville det da være godt, hvis licensen kunne være lavere.

Men vi står ved det forlig, der er indgået, og dermed også det licensniveau, som ligger for de kommende år.

Kl. 14:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det kulturministeren, værsgo.

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Tak. Jeg vil gerne kvittere for bemærkningerne og kommentarerne til lovforslaget under førstebehandlingen, og jeg vil godt sige, at jeg synes, det virkelig er helt fair, at partierne gør op, hvad de mener er det positive og det, der tiltrækker dem, ved lovforslaget og dermed ved medieaftalen, og hvad de har accepteret for at kunne få en afbalanceret løsning, som kunne samle et bredt flertal. Det vil jeg gerne kvittere for.

Så har jeg noteret mig hr. Simon Emil Ammitzbølls forslag om at lave en høring om public service. Det kan jo ske i regi af Kulturudvalget, det kan også ske i regi af Kulturministeriet, men det kunne være et spændende projekt på et tidspunkt, hvor vi har tid til det for lovbehandlingen. Vi medvirker gerne.

Forslaget udmønter medieaftalen fra 2012, som varer til 2014. Den blev indgået den 9. oktober, og der er kommet en tillægsaftale til, som blev indgået den 23. november. Mediaaftalen har jo bl.a. til formål at styrke de danske public service-medier og opfylder dermed også regeringsgrundlagets målsætning om netop det, fordi vi jo gerne vil give et lille sprogområde mulighed for at tilgodese kvalitets-tv og -radio til alle målgrupper på det sprog, vi har i Danmark, nemlig dansk. Styrkelsen sker både ved mindre detailregulering og tilførelse af licensmidler til bl.a. en øget indsats over for børn og unge og i forhold til dansk musik.

Samtidig er det en aftale, som sikrer en fortsat udbygning af det digitale radiosendenet og ikke mindst fastsætter en, omend betinget, dato for slukning af FM-nettet. Det fremgår desuden af medieaftalen, at det tidligere forbud mod produktplacering skal genindføres, og at Danmarks Radio som udgangspunkt ikke må have adgang til at modtage sponsortilskud til public service-programvirksomheden fra kommercielle virksomheder. De forbud indføres bl.a. ved denne lovændring.

Endelig fremgår det af medieaftalen, at det offentlige ejerskab af TV 2/DANMARK A/S skal opretholdes, hvorfor det i lovforslaget foreslås at ophæve bemyndigelsen til finansministeren til at sælge aktierne i TV 2.

Ud over at gennemføre væsentlige punkter i medieaftalen lægges der med lovforslaget også op til en ændring af bestemmelserne om de regionale TV 2-virksomheders produktion af programmer og virksomhedernes såkaldte entreprisforpligtelse. Med andre ord foreslås det at ændre den nuværende bestemmelse i loven om, at de af de regionale TV 2-virksomheders programmer, der ikke er nyheds- eller aktualitetsprogrammer, fortrinsvis skal tilvejebringes ved køb hos øvrige producenter, og det skal kun ske i et rimeligt omfang fremefter.

Der er altså en lempelse af forpligtelserne for TV 2-virksomhederne, og det er, fordi de regionale TV 2-virksomheder i deres høringssvar vedrørende lovforslaget har fremsat ønske om, at forpligtelsen helt blev ophævet. Deres ønske foreslås derfor delvis imødekommet, så udlægningskravet bliver lempet.

Regeringen forventer, at lovforslaget vil være med til at sikre den nødvendige positive udvikling af de elektroniske medier de kommende år. Jeg ser frem til den videre behandling af lovforslaget og håber på en positiv behandling i Kulturudvalget.

Kl. 14:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 14:32

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 01.03.2013).

Kl. 14:29

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Kim Andersen, Venstre, som ordfører, værsgo.

Kl. 14:29

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for det. Det forslag, vi her skal diskutere, L 175 fra erhvervsministeren, drejer sig om forslag til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Forslaget har til formål at implementere EU's såkaldte FAIF-direktiv, som dækker investeringsområdet. Det skal bidrage til at skabe mere gennemsigtighed på de finansielle markeder i EU, og dermed er lovforslaget med til at sikre en bedre beskyttelse af europæiske investorer. Med forslaget indføres der i virkeligheden en helt ny lov, som omfatter forvaltere af alternative investeringsfonde. Det drejer sig om specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger, fåmandsforeninger, som de kaldes, og andre kollektive investeringsordninger. Disse alternative investeringsfonde vil fremover blive reguleret i en selvstændig lov. De vil altså ikke længere blive reguleret efter lov om investeringsforeninger m.v., som de hører under i dag.

Der indføres nye regler og krav til forvaltere af alternative investeringsforeninger, og Finanstilsynet vil kunne skærpe tilsynet med disse fonde og foreninger. Bl.a. skal en forvalter af en alternativ investeringsfond fremover enten have en tilladelse eller lade sig registrere hos Finanstilsynet. En forvalter skal også leve op til et ensartet minimumsniveau, som gælder for forvalterens indretning. Indretningen skal blande leve op til et minimumsniveau for aflønning, kravet til forvalterens ledelse, investeringsbegrænsning, krav til årsrapporter m.m.

Det bliver også muligt at etablere grænseoverskridende aftaler om forvaltning af alternative fonde. Endelig indføres der også et mere ensartet sæt regler på investeringsområdet, hvilket vil bidrage til at skabe gennemsigtighed på feltet.

Vi er af den opfattelse, at det er ganske fornuftigt at konkurrenceudsætte forvaltningsydelser for disse alternative investeringsfonde inden for EU-området. Konkurrenceudsættelse vil alt andet lige bidrage til at sikre et mere effektivt marked, og det vil være med til at sikre, at de bedst kvalificerede forvaltere får ansvaret for at forvalte de alternative investeringsfondes midler inden for EU-området. Det er for os at se også et plus, at der indføres ensartede regler, som vil være med til at skabe øget tryk for investorerne.

Vi er derfor positive over for det af erhvervsministeren fremsatte lovforslag og vil tilsige det en velvillig behandling i udvalget.

Formanden:

Tak. Der var en kort bemærkning fra Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:32

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jamen det er sådan set bare lige for afklaringens skyld, for det var jo sådan, hvis vi kigger et par år tilbage, til maj 2008, hvor vi i Folketingets Europaudvalg havde nøjagtig det samme til diskussion efter det oplæg, der bl.a. var kommet fra den forhenværende statsminister, Poul Nyrup Rasmussen, i EU om den her EU-regulering, at både Venstre og Konservative ikke ønskede at støtte det her forslag, som reelt er det forslag, der bliver behandlet her igen i dag.

Der ville jeg så bare gerne spørge ordføreren, om det er, fordi Venstre har skiftet holdning, at man nu godt vil støtte det her forslag, eller er det simpelt hen noget, man bare har fået lyst til?

Kl. 14:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:33

Kim Andersen (V):

Vi kan ikke helt sammenligne de situationer og de årstal, som hr. Hans Kristian Skibby her refererer til. Det her er udtryk for en vilje til en præcisering af nogle regler, som vi synes er fornuftige i forhold til at ensarte markedet, gøre det mere gennemsigtigt og dermed sikre investorerne at agere i det marked. Det synes vi er at foretrække.

Kl. 14:34

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. Benny Engelbrecht som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:34

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Vi slutter dagens forhandlinger her i salen med tre lovforslag, som tilsammen er med til at forbedre reguleringen af den finansielle sektor. Lad os starte her til L 175 med et citat af den tidligere formand for vores tyske søsterparti, SPD, Franz Müntefering, som i foråret 2005 sammenlignede visse kapitalfondes opkøbsmetoder i tysk industri med, og jeg citerer: Sværme af græshopper, der rykker ind i et område, æder alt ned til grunden og flyver videre til det næste sted uden at se sig tilbage. Citat slut.

Den sammenligning er hård, og den er heller ikke dækkende for hele branchen, bestemt ikke. Men sammenligningen rummer desværre også en ubekvem sandhed, nemlig det faktum, at nogle kapitalfonde lader sig friste af muligheden for hurtig profit, på bekostning af job, på bekostning af arbejdspladser, på bekostning af virksomheder, på bekostning af samfundets bedste. Og lad mig sige det helt klart: En samfundsskadelig adfærd som den er Socialdemokraterne dybt imod.

Det var den tidligere statsminister, Poul Nyrup Rasmussen, der i 2007 igangsatte arbejdet med regulering af kapitalfonde i EU. Det har været en lang og sej proces med mange forskellige interesser involveret. Dansk Folkepartis ordfører nævnte netop, at også det danske Folketing har været kernen i forhold til dette, og jeg kan også kun anerkende den indsats, den medindsats, som Dansk Folkeparti har gjort i forhold til dette.

Med dagens behandling af L 175 kan vi tage et stort skridt på vejen mod at realisere den tiltrængte regulering af kapitalfonde, som

Poul Nyrup Rasmussen var med til at igangsætte i EU-regi. Den finansielle sektor gennemgår i disse år store forandringer. Det sker på baggrund af nødvendig tilpasning og en styrket regulering rettet mod de svagheder, som finanskrisen i 2008 har afdækket.

Socialdemokratiet vil have sunde markeder, markeder, hvor forbrugere ikke bliver ført bag lyset af kreative produkter i uigennemsigtige indpakninger, og markeder, hvor dårlige investeringer og destruktive spekulationer ikke får negative konsekvenser for resten af samfundet. Vi støtter grundlæggende en reguleret kapitalisme, hvor stat og marked arbejder sammen om at sikre langsigtet stabilitet, langsigtet vækst og velstand – eller for at sige det med Svend Auken's ord: Markedet er en god tjener, men en elendig herre.

Med implementeringen af FAIF-direktivet i dansk lovgivning lægger vi endnu en sten i opbygningen af et sundere marked for investeringer. Formålet med lovforslaget er at indføre en særskilt regulering af forvaltere af alle andre fonde end fonde omfattet af UCITS-direktivet. Lovforslaget skal skabe et mere effektivt indre marked for forvaltningen af alternative investeringsfonde til gavn for konkurrencen og dermed for den enkelte investor. Herudover skal lovforslaget sikre, at investorerne oplever større tryghed og gennemsigtighed i forbindelse med deres investeringer i alternative investeringsfonde.

Dagens lovforslag indeholder bl.a. krav om, at forvalteren af en alternativ investeringsfond fremover enten skal have en tilladelse – eller skal lade sig registrere – af Finanstilsynet, at forvalteren skal leve op til et ensartet minimumsniveau, for så vidt angår forvalterens indretning af virksomheden, herunder aflønning, forvalterens ledelse, investeringsbegrænsninger, årsrapporter, ophør m.v., samt krav til forvalteren om, hvordan de alternative fonde skal indrettes og drives.

Der stilles altså konkrete krav til forvalterne om, hvordan de alternative investeringsfonde skal indrettes og drives. Det er ikke urimelige krav, hvis man spørger mig.

For tiden lovgives der på flere fronter over for den finansielle sektor. Dagens lovforslag skal ses i forlængelse af den indsats, der er igangsat centralt i EU og i regeringen for at sikre en stabil finansiell sektor. Socialdemokraterne støtter generelt den proces, der foregår i EU – og som vi også har været inspirationskilde til – og vi vil gøre vores til, at implementeringen af EU's direktiver bliver så smidig som mulig. Hvad angår dette konkrete forslag, går jeg derfor også ud fra, at det vil glæde især de EU-venlige oppositionspartier, at regeringen har valgt at implementere direktivet meget præcist i forhold til direktivteksten.

Jeg er glad for, at vi i dag arbejder hen mod mere klare regler og krav på investeringsområdet. Med de ord kan Socialdemokraterne støtte det fremsatte lovforslag.

Jeg skal hilse fra SF's ordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, som ikke er i stand til at være her, og meddele, at også SF støtter forslaget.

Kl. 14:39

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 14:39

Frank Aaen (EL):

Der er mange af ordførerens bemærkninger om markedet og om, at det skal være en tjener og ikke en herre, som jeg er fuldstændig enig i. Men lovforslaget går vel grundlæggende ud på at øge markedskræfterne – godt nok med lidt mere regulering, og det støtter vi selvfølgelig. Men at det er det indre marked, der skal gøres mere effektivt, plejer jo at betyde, at de grænseoverskridende aktiviteter får bedre muligheder. Der står også noget om mulighed for grænseoverskridende forvaltning af alternative investeringsfonde. Er det ikke at øge markedskræfternes magt på det finansielle marked?

Kl. 14:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:40

Benny Engelbrecht (S):

Lovforslaget er et udtryk for en samlet europæisk regulering. Og der er for så vidt ikke noget galt i, at man kan arbejde på tværs af de enkelte lande i EU. Det kan tværtimod være en fordel. Som jeg også nævner i min ordførertale, er det bestemt ikke sådan, at alle fonde af den her type er sværme af græshopper, for nu at citere Müntefering. Tværtimod kan det med andre ord også være en klar fordel for f.eks. grønne investeringsfonde, at de kan arbejde på tværs af markederne. Der er der intet galt i.

Det, der bare er væsentligt, er, at der en fælles europæisk regulering, som sætter lige præcis de begrænsninger op, som skal være der for at begrænse lige præcis de her fondes ageren. Og så er det jo selvfølgelig også udtryk for et fælles arbejde i EU, der har gjort, at man er nået frem til en konsensus, som er, som den nu ligger. Jeg er glad for den inspiration, som Socialdemokraterne har været, også i arbejdet på det europæiske plan. Det er klart, at hvis vi præcis kan implementere EU-direktivets tekst, så vil det alt andet lige give en langt bedre regulering end den, der er i dag.

Kl. 14:41

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:41

Frank Aaen (EL):

Jeg vil ikke hænge nogen bestemte lande ud, men det her betyder vel, at det offentlige tilsyn, der skal være med de her fonde, der administreres på tværs af grænserne, skal være i den pågældende fonds hjemland. Det vil sige, at det kan være en fond med hjemland i Letland, i Grækenland eller i Spanien, som opererer i Danmark, men hvis tilsyn er overladt til myndighederne i de pågældende lande. Er det ikke korrekt forstået, og er det særlig trygt?

Kl. 14:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:41

Benny Engelbrecht (S):

Der er ingen tvivl om, at myndighedskontrollen er i det land, hvor fonden er hjemmehørende. Jeg tror, at hr. Frank Aaen er udmærket klar over, at en stor del af de udenlandske fonde, der agerer i Danmark, er hjemmehørende i Sverige. Min erfaring med svensk myndighedskontrol er, at den er relativt grundig.

Men det ændrer selvfølgelig ikke på, at det også er i Danmarks interesse på mange forskellige myndighedsniveauer – ikke kun når det handler om den finansielle sektor, men også når det handler om politimyndighed, skatteindsats, revisionsmyndighed, alle de her emner – at hjælpe vores europæiske kollegaer i de øvrige medlemslande i EU med at blive lige så dygtige til at foretage den myndighedskontrol, som vi er. Det kunne også gøre sig gældende for f.eks. Forbrugerbudsmændens område, hvor vi må sige at en række lande har en række udfordringer, når det handler om lige præcis den del af myndighedsindsatsen.

Men det ændrer jo ikke på, at grundprincipperne i hvert fald er ganske klare.

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Hans Kristian Skibby som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 14:42

det er der også en række rigtig fornuftige reguleringer af det her marked, så vi kan modvirke spekulation og andre uhensigtsmæssige ting på det her marked.

Vi støtter varmt op om direktivet og også om den her lov, der implementerer direktivet i dansk lovgivning.

Kl. 14:43

Kl. 14:47

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Det lovforslag, der her er fremsat af erhvervsministeren, er et forslag, som jo som sagt tidligere her i debatten er meget i tråd med bl.a. det, som et flertal i Europaudvalget her i Folketinget tilkendegav derhelt tilbage i maj 2008. Det var dengang, hvor vi havde en borgerlig regering. Men dengang var Venstre og Konservative imod den her øgede åbenhed og ansvarlighed på kapitalmarkederne, bl.a. set i forhold til reguleringen af kapital- og hedgefonde. Derfor er Dansk Folkeparti selvfølgelig glade for, at der i dag ser ud til at være et nærmest massivt flertal for at gennemføre det her lovforslag

Det er jo sådan, som Socialdemokraternes ordfører også sagde – i sådan mere uddybende karakter, set i forhold til hvad lovforslaget her indebærer – at man sådan set lægger op til en mere ensartet beskyttelse af alle investorer. Der er lagt op til større gennemsigtighed, og der er lagt op til en større åbenhed over for investorerne. Der bliver også indført de her ensartede minimumskrav, således at vi er sikre på, at nogle grundlæggende retsprincipper danner baggrund for de virksomheder, som vil være kapitalforvaltere af investeringsfonde på det danske marked, og det er bl.a. det her med, at de skal registreres hos Finanstilsynet eller have en decideret tilladelse til at måtte udøve deres virksomhed.

I Dansk Folkeparti har vi støttet det her initiativ åbent og helhjertet igennem hele processen. Det er sådan, at det her reelt er implementeringen af et EU-direktiv, og Dansk Folkeparti er jo ikke specielt glade for EU-direktiver i det hele taget. Vi tager altid udgangspunkt i, hvad direktiverne indeholder: Er de positive? Er de til gavn for Danmark, danske investorer, danske forbrugere eller andre? Og så er det indholdet, som gør, om vi sådan set kan støtte de enkelte delelementer. Med hensyn til det her lovforslag er vi af den overbevisning, at det til fulde er i tråd med det, der tidligere er blevet givet tilsagn om af et flertal her i det danske Folketing.

Så Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget. Vi synes egentlig også godt, at man måske kunne have behandlet de her tre lovforslag nogenlunde samtidig. Det bliver de så også nu her med to forskellige debatter, men vi synes faktisk, at alle tre lovforslag hænger ganske fint sammen og er i tråd med hinanden.

Men vi støtter som sagt L 175.

Kl. 14:45

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Andreas Steenberg som radikal ordfører.

Kl. 14:45

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Den her lov er en udløber af et EU-direktiv, og det er et direktiv, som vi fra radikal side støtter op om. Direktivet har til formål at skabe et mere effektivt og gennemsommeligt samlet marked for investeringsforeninger. Gennemsommelighed og gennemsigtighed og åbenhed styrker konkurrencen, og det betyder, at forbrugerne får et bedre produkt og til den rigtige pris, og at de i øvrigt ved, hvad de har købt. Kapital flytter rundt mellem landene, og derfor er det vigtigt for danske investeringsforeninger, at det her er blevet vedtaget i EU, så det gælder på tværs af lande.

I implementeringen har vi fra regeringens side haft fokus på, at vi lovgiver på samme måde som i andre lande, så investeringsforeninger i Danmark ikke får mindsket deres konkurrenceevne. Ud over

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 14:47

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Der er en lang række bestemmelser i det her lovforslag, som styrker gennemsigtighed, kontrol, fælles regler og minimumsregler. Alle den slags tiltag støtter vi selvfølgelig. Men som jeg prøvede at sige før, har vi ikke noget ønske om at fremme, at der er finansielle virksomheder, der arbejder hen over grænserne, dels fordi det altid vil betyde øgede muligheder for, at dem, der vil misbruge reglerne, gør det, dels fordi myndighedskontrollen glider os af hænde, når det er en udenlandsk baseret finansiell virksomhed, der opererer i Danmark.

Nu nævnte jeg før, at det jo kunne være fonde, der er etableret i Letland, Grækenland eller Spanien. Det er som sagt før ikke for at hænge de lande ud, men det kan godt være, at der er langt fra deres virkelighed og deres mulighed for at kontrollere fondes måder at agere på og så til det, vi synes er fornuftigt og rigtigt i Danmark.

Jeg kan godt nævne nogle andre eksempler på problemerne, ved at man får myndighederne i et land til at kontrollere aktiviteten i et helt andet land. Vi kan bare tage Nordea, altså landets næststørste og måske snart største bank. Den bliver kontrolleret af myndighederne i Sverige, og som den socialdemokratiske ordfører sagde, er de nok meget nøjeregnende i Sverige – det tror jeg gerne – men de er nok mest nøjeregnende med det svenske, og hvis nu Nordea kommer ud i en stor krise, hvad tænker de så mest på: Nordeas aktiviteter i Sverige, eller Nordeas aktiviteter i Danmark? Jeg er ikke spor i tvivl om, hvordan man vil agere. Uanset hvad der måtte stå i lovgivning og internationale regler, tænker man nationalt, og det er ikke sikkert, at det er det bedste for Danmark. Jeg har aldrig forstået, at Nordeas filialer i Danmark ikke skulle være underlagt det danske Finanstilsyn, men det er jo ikke tilfældet.

Vi kan tage et andet eksempel. Danske Bank – og nu udtaler jeg mig, uden at jeg har været nede at kigge i det, men sådan har reglerne i hvert fald været hidtil – investerede jo ganske kraftigt i Irland og var meget ekspansive på det irske marked. Det har så været det danske Finanstilsyn, der har skullet kontrollere, om Danske Bank optrådte forsvarligt, anstændigt og ordentligt på det irske marked. Det er der meget der tyder på at de ikke gjorde, for de havde bare så travlt med at ekspandere, at jeg vil sige, at alt det andet ikke blev kontrolleret.

Derfor var det jo ikke godt for irerne, for det har været med til at gøre krisen i Irland så meget desto større, at Danske Bank ikke forvaltede deres filialer i Irland særlig godt – for at sige det mildt – men kun tænkte på, hvordan de kunne ekspandere og tjene flest mulige penge. Det mener jeg sådan set var skidt for Irland. Det var så også skidt for Danmark. Det er jo grunden til, at Danske Bank har haft de kolossale underskud, som også belaster danske skatteydere, men det er en anden historie.

Jeg vil bare sige til ministeren, at det er noget af det, vi gerne vil have gravet i under udvalgsarbejdet. Hvad er konsekvenserne af at fremme etableringen og driften af finansielle virksomheder på tværs af grænser, herunder konsekvenser i forhold til kontrollen?

Jeg vender selvfølgelig tilbage til at sige, at det, der indebærer øget gennemsigtighed, stærkere regler, og det, der er hovedsigtet med det her lovforslag, er vi selvfølgelig positive over for. Men jeg

er ikke sikker på, at vi i dag er i stand til at sige, hvad vi stemmer, når det kommer dertil.

Kl. 14:51

Formanden:

En kort bemærkning fra hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:51

Benny Engelbrecht (S):

Nogle gange er det jo en fordel lige at kunne nå at gå lidt i dybden med nogle af de problemstillinger, der kan være. Der er også grænser for al den paratviden, man kan have med på talerstolen, og det ved hr. Frank Aaen naturligvis også. Nu fik jeg lige muligheden for at gå i dybden og kan se, at udenlandske investeringsfonde, som vil sælge til hr. og fru Jensen i Danmark, faktisk skal godkendes af det danske Finanstilsyn for at kunne operere i Danmark. Det er jo i hvert fald en af de problemstillinger, som hr. Frank Aaen har nævnt her i salen i dag, så jeg tænker, at det er værd at give den bemærkning videre til hr. Frank Aaen, men også, at jeg går ud fra, at for den del af lovforslaget kan vi sådan lidt imødegå nogle af de bekymringer, som også Enhedslisten har i forhold til det.

Kl. 14:52

Formanden:

Hr. Frank Aaen, ordføreren.

Kl. 14:52

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg er helt opmærksom på, at der er godkendelseskrav, og jeg tror også, at en af ordførerne tidligere i talerrækken var inde på, at der skulle være et godkendelseskrav. Det er jeg med på. Men det er jo ikke det samme, som at myndighederne også har kontrollen med aktiviteten, herunder jo – og det har de i hvert fald ikke – mulighed for at kontrollere, om moderselskabet, det kontrollerende selskab, har orden i finanserne. Det er derfor, at jeg mener, at det er et problem.

Jeg ved det faktisk ikke, men jeg går ud fra, at Nordeas afdeling i Danmark også skal godkendes af de danske myndigheder. Det er jeg ret sikker på er tilfældet. Men det ændrer ikke ved kontrollen med filialen i Danmark og kontrollen med moderselskabets måde at agere på, og om de er de rene spekulanter, eller om de er nogle, der prøver at lave noget samfundsnyttig virksomhed, som jo godt kan ske – også i den finansielle sektor. Det er jeg altså ikke tryk ved. Men vi bor videre i det, for jeg synes, at det er en alvorlig problemstilling, og jeg tror i virkeligheden, at de fleste herinde er enige i, at det er en vigtig problemstilling.

Kl. 14:53

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Fru Mette Bock som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 14:53

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Jeg vil godt endnu en gang indlede med at protestere over, at vi her står med et lovforslag, som fylder 315 sider. Det er simpelt hen ikke rimeligt. Det er muligt, at jeg hverken har uddannelsesmæssig eller erfaringsmæssig baggrund til at kunne gennemskue det her, men jeg tror også, det vil være tilfældet for andre af Folketingets medlemmer, og i hvert fald synes jeg, at man i forhold til borgerne bare ikke kan være det her bekendt. Alene det forhold, at det faktisk i flere af høringssvarene bliver anført, at man ikke på baggrund af selv de her 315 sider kan afgøre, om man er omfattet af forslaget eller ej, bør jo sige noget om problemets omfang.

Lovforslaget sigter mod at implementere det såkaldte FAIF-direktiv, som også bliver kaldt for kapital- og hedgefonddirektivet i dansk lovgivning. Det vil, som også flere ordførere har udtrykt, betyde, at specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger, fåmandsforeninger og andre kollektive investeringsordninger fremover vil blive omfattet af den generelle regulering på lige fod med andre alternative investeringsfonde.

Men det medfører faktisk en række temmelig væsentlige nye administrative byrder, der i forslaget er opgjort til overgangsomkostninger på ca. 52 mio. kr., og nye årlige omkostninger svarende til ca. 220 mio. kr. Vi noterer os også, at det, som hedder Danish Venture Capital and Private Equity Association, DVCA, i deres høringssvar anfører, at lovkomplekset er administrativt byrdefuldt, omkostningsfuldt og konkurrencehæmmende, og at det ikke mindst vil kræve tid på bekostning af det, som er vigtigst for investorerne og deres kapital- og venturefondspartnere, nemlig porteføljepleje af deres investeringer.

Der ligger også i forslaget en række bemyndigelser til Finanstilsynet. Vi er generelt i Liberal Alliance kritiske over for bemyndigelser. Det er vi ikke bare, når de bliver givet til ministre, men det er vi også, når de bliver givet til andre institutioner.

På den anden side tror vi faktisk også, at man kan forvente en række gevinster i kraft af fælleseuropæiske regler. Det er generelt Liberal Alliances holdning, at man i så høj grad som muligt skal forsøge at sikre danske virksomheder lige konkurrencevilkår med andre europæiske virksomheder. Derfor kan nye omkostninger og administrative byrder for erhvervslivet være spiselige, hvis det bare gælder alle, så man er sikker på, at der ikke opstår konkurrenceforvriddning.

Jeg synes, det har været interessant at lytte til diskussionen her i salen. Nogle går ind for forslaget, fordi det vil hæmme konkurrencen i markedet; andre går ind for forslaget, fordi det vil styrke konkurrencen. Vi tror, at det samlet set vil styrke konkurrencen, og derfor er vi som udgangspunkt positive over for forslaget, men vi har en række spørgsmål, som vi gerne vil have afklaret i udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:56

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:56

Benny Engelbrecht (S):

Det er bare et lille simpelt spørgsmål, fordi ordføreren gør opmærksom på lovforslagets kompleksitet. Nu er det jo ikke nødvendigvis sådan, at et højt antal af paragraffer er ensbetydende med, at et lovforslag er meget omfattende i sin virkning. Det er jo lidt forskelligt, men det er nu ligegyldigt, det er en mere filosofisk diskussion.

Jeg skal bare lige vide, om det ikke er sådan, at Liberal Alliance igennem Europaudvalget har støttet det direktivforslag, som ligger til grund for det her lovforslag. Det er jo sådan, at det er en fuldstændig direktivnær tillem্পning af lovgivningen, som er foretaget. Så grundlæggende bør det vel være sådan, at hvis man har støttet et direktiv i dets udformning – hvor komplekst det så end måtte være – kender man vel også, kan man sige, den grundlæggende præmis for den lovgivning, som skal behandles.

Kl. 14:57

Mette Bock (LA):

Jeg takker for belæringen fra hr. Benny Engelbrecht. Som jeg sagde i min ordførertale, er vi positive, men derfor har vi alligevel en række spørgsmål, som vi synes det er vigtigt at få uddybet i den kommende udvalgsbehandling. Og det bliver jeg nødt til at fastholde.

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht? Tak til ordføreren. Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 14:57

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Konkurrence er altid sundt; transparens er altid godt; konkurrenceudsættelse er også altid en fornuftig ting for prisdannelsen og for, at forbrugerne kan vælge forskellige produkter. Forslaget her, som implementerer et direktiv, som i øvrigt også blev behandlet under VK-regeringen, da jeg var minister, bakker jo netop op omkring de ting.

Så til den lidt teoretiske diskussion, jeg hørte, da f.eks. DF's ordfører spurgte Venstres ordfører, kan jeg sige, at det historiske er sådan, at regeringen bakkede op om det direktivforslag. VK-regeringen bakkede op om det. Og det er så det, som vi jo bl.a. diskuterer i dag.

Hvorfor støtter Det Konservative Folkeparti så forslaget her? Det gør vi, fordi det vil give øget tryk på køberne, forbrugerne, og det vil give mere konkurrenceudsættelse, og det vil sige, at det giver et mere rent marked, hvor man kan gå ind og vælge forskellige produkter fra forskellige rådgivere. Derfor kan vi fra Det Konservative Folkepartis side støtte forslaget.

Kl. 14:57

Kl. 14:58

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Erhvervs- og vækstministeren.

Ønsker hr. Frank Aaen en kort bemærkning? Så skal vi have ministeren først? Nej. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører i anden runde.

Kl. 14:59

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jamen det var, fordi jeg blev gjort opmærksom på, at jeg var lige hurtig nok med at nævne Nordea. Da det er et dansk indregistreret aktieselskab, er det underlagt det danske finanstilsyn – det vidste jeg godt. I de tilfælde, hvor der er tale om filialer, er det moderlandets finanstilsyn, der har ansvaret. Det var bare for at præcisere det, inden Nordea ringer mig op og skælder ud.

Kl. 14:59

Formanden:

Så er det erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 14:59

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Tak for præciseringen. Med lovforslaget, som vi behandler her, indføres der nye regler for forvaltere af alternative investeringsfonde, herunder kapital- og hedgefonde. Lovforslaget er en følge af et nyt direktiv på investeringsforvaltningsområdet, det såkaldte FAIF-direktiv eller kapital- og hedgefondsdirektivet. Det er hensigten med de nye regler at skabe et mere effektivt indre marked for forvaltning og markedsføring af alternative investeringsfonde til gavn for konkurrencen og dermed for den enkelte investor.

Med indførelsen af de nye regler sikrer vi endvidere en øget åbenhed og gennemsigtighed på området for alternative investeringsfonde, herunder også med hensyn til, hvordan formuerne forvaltes i investeringsfondene. Det er også til gavn for investorerne. Endelig sikrer lovforslaget en øget beskyttelse af de investorer, som har investeret i de hidtil uregulerede fonde. Det sker gennem større krav til information, tilsyn med forvalteren m.m.

I forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget har der været stræbt efter en så direktivnær implementering som muligt. Vi har været opmærksom på ikke at overimplementere direktivet, og det er sket af hensyn til de danske forvalteres konkurrencemuligheder i forhold til udenlandske forvaltere og fonde. Lovforslaget dækker forvaltere af alle typer af alternative investeringsfonde, og det vil sige, at både kapitalfonde, hedgefonde, ejendomsfonde m.m. vil blive omfattet af reglerne.

Det skal bemærkes, at det er forvalteren af en alternativ fond, der bliver underlagt lovforslagets regler, og ikke den enkelte fond. Det skyldes, at fondens aktiviteter administreres af forvalteren. En forvalter af en alternativ investeringsfond skal sørge for fondens porteføljepleje og risikostyring i forbindelse med sin forvaltning af fonden og skal, for at få tilladelse fra Finanstilsynet, være en juridisk person, som er omfattet af selskabsloven.

Det er som udgangspunkt alene forvaltere, der forvalter alternative investeringsfonde med en samlet formue på over 500 mio. euro, der fuldt ud bliver omfattet af lovforslaget og skal have en egentlig tilladelse som forvalter. Forvaltere, der ikke overskrider tærskelværdien, skal alene registreres og skal alene leve op til enkelte af lovens krav. Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det fremsatte lovforslag L 176 til nyaffattelse af lov om investeringsforeninger m.m. og følgelov hertil, som er L 177.

Aflønningsreglerne i lovforslaget følger den politiske aftale for 2010 om aflønning i den finansielle sektor. Det skyldes, at forvaltere af alternative investeringsfonde med lovforslaget bliver en del af den finansielle sektor, og derfor bliver de omfattet af den politiske aftale om aflønning. Direktivets aflønningsregler suppleres derfor af kravene i den politiske aftale om aflønning. Det indebærer bl.a. begrænsninger for brugen af variabel aflønning, hvorefter forvaltere skal overholde et loft for bestyrelsens og direktionens variable løn, sådan at den variable løn ikke må overstige 50 pct. af den faste grundløn.

Endvidere vil der gælde restriktioner for forvalteres brug af variabel løndelev samt krav om udskydelse og fastholdelse i en vis periode for at sikre en langsigtet interesse. Større forvaltere skal nedsætte et aflønningsudvalg. Udvalget skal forberede bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, eksempelvis via en gennemgang af lønpolitikken. Forvalterne er derudover forpligtet til at offentliggøre oplysninger om individuelle lønninger for medlemmer af ledelsen.

Med lovforslaget benytter vi den fleksibilitet, der ligger i direktivet, og åbner mulighed for, at forvaltere af de alternative investeringsfonde kan foretage markedsføring rettet mod professionelle og private investorer. Samtidig indfører vi dog krav om, at markedsføring til private investorer kræver en særlig tilladelse til hver enkelt fond fra Finanstilsynet. Det er en tilladelse, der bl.a. vil være betinget af, at forvalteren opfylder en række skærpede krav til informationen og rådgivningen til de potentielle private investorer. De nærmere betingelser herfor vil blive fastsat i en senere bekendtgørelse. Udgangspunktet er, at der vil blive stillet de samme krav, som i dag stilles til investeringsforeninger og hedgefonde. Med disse ord ser jeg frem til en konstruktiv udvalgsbehandling.

Kl. 15:04

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke andre, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

Kl. 15:08

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om investeringsforeninger m.v.

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 01.03.2013).

Sammen med dette punkt foretages:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love som følge af forslag til lov om investeringsforeninger m.v. (Konsekvensrettelser i lyset af lov om investeringsforeninger m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 01.03.2013).

Kl. 15:04

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Kim Andersen som ordfører for Venstre.
Kl. 15:05

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for ordet. Det her lovforslag fra erhvervsministeren, L 176, som vi nu skal drøfte, sambehandles med L 177. Det lovforslag skal vi behandle som en konsekvens af den foregående sag, lovforslag nummer L 175 om implementering af EU-direktivet med henblik på at skabe transparente og ensartede regler for investeringsområdet.

Formålet med det her lovforslag, L 176, er alene at revidere gældende lov om investeringsforeninger m.v., som fremover alene skal regulere danske institutter for kollektiv investering i værdipapirer. Det betyder, at loven fremover alene omfatter investeringsforeninger, selskaber for investering med kapital, der er variabel – de såkaldte SIKAV'er – og værdipapirfonde. Derudover indeholder lovforslaget en præcisering i forhold til udenlandske institutter, som beskæftiger sig med kollektiv investering i værdipapirer. Det præciseres, at disse institutter kun reguleres efter lovforslaget i forhold til deres markedsføring i Danmark.

I virkeligheden tilføjer det her lovforslag ikke væsentligt nyt. Gældende bestemmelser i lov om investeringsforeninger bliver blot overført til denne lov, og bestemmelserne, reglerne, videreføres som sådan uændret. Det betyder, at investorbeskyttelse, tilladelse til at drive virksomhed, regler om generalforsamling, ledelse, investeringsbegrænsninger, oplysningsforpligtelser, årsrapporter, ophør, tilsyn og straf m.v. videreføres fuldstændig uændret. Der foreslås altså ikke væsentlige materielle ændringer i forhold til den nuværende lovgivning. Lovforslaget præciserer, at der ikke gennemføres nye EU-direktiver for de såkaldte danske UCITS'er, det vil sige investeringsforeninger, selskaber for investering af kapital, der er variabel – altså SIKAV'erne – og værdipapirfonde.

Vi er – jeg havde nær sagt naturligvis – positive over for det her forslag. Det er som sagt en konsekvens af den foregående lovbehandling, og derfor er vi velvillige over for det af erhvervsministeren stillede forslag. Tak.

Kl. 15:07

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. Benny Engelbrecht som socialdemokratisk ordfører.

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Det er jo ganske rigtigt, at både L 176 og L 177 er konsekvensforslag af L 175.

Det sker for L 176's vedkommende som konsekvens af forslaget om, at specialforeninger, hedgeforeninger og de såkaldte fåmandsforeninger ikke længere skal være omfattet af loven om investeringsforeninger, men derimod skal indgå under den nye lov om forvaltningen af alternative investeringsforeninger, herunder udgår Erhvervsstyrelsens hjemmel til at registrere professionelle foreninger og ikkegodkendte fåmandsforeninger sammen med reguleringen af de såkaldte andre kollektive investeringsforeninger.

Lovforslaget medfører imidlertid konsekvensændringer af andre love, og det er så dem, der er omfattet af L 177, som også min kollega fra Venstre har gennemgået. Hvad angår det, er det fremsat for at imødekomme forslag fra branchen, hvori det foreslås, at forsikrings-selskaber, pensionskasser, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring og firmapensionskasser kan fortsætte med at investere som hidtil i specialforeninger, professionelle foreninger og fåmandsforeninger.

I forhold til det er det bare at sige, at det med lovforslaget sikres, at Finanstilsynet på en række områder kan videregive relevante fortlørlige oplysninger til Det Systemiske Risikoråd, som vi jo for nylig har fået etableret, og som kommer til at spille en væsentlig rolle for at undgå fremtidige alvorlige systemiske problemstillinger i forhold til dansk økonomi, sådan at vi eksempelvis undgår gentagelser og fejl af den type, som fandt sted under den tidligere regering.

Socialdemokraterne kan samlet set støtte både L 176 og L 177, og jeg skal meddele fra SF's ordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, at også SF kan støtte forslaget.

Kl. 15:10

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Hans Kristian Skibby som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 15:10

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Som jeg nævnte under behandlingen af L 175, mener vi faktisk i Dansk Folkeparti, at det ville have været ganske velfungerende, hvis vi havde valgt at behandle de to forslag L 176 og L 177 samtidig med L 175, for det er altså tre lovforslag, som er strikket godt og grundigt sammen. Jeg finder ikke nogen anledning til at kommentere yderligere, andet end at vi kan støtte lovforslaget.

Kl. 15:10

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen radikal ordfører, og så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:11

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Som andre har sagt, er det her jo følgelovgivning til det lovforslag, vi lige har behandlet, og derfor vil det også være helt naturligt – og sådan vil det være for Enhedslistens vedkommende – at stillingtagen til de her to lovforslag afhænger af vores endelige stillingtagen til det foregående lovforslag.

Formanden:

Tak for det. Fru Mette Bock som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 15:11

Kl. 15:11

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det.

L 176 og L 177 betragter vi som en konsekvens af det foregående lovforslag, og derfor vil jeg nøjes med at sige, at lovforslaget jo er struktureret på samme måde som den gældende lov om investeringsforeninger m.v., og Liberal Alliance er derfor positive.

Kl. 15:11

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 15:11

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Vi udtrykte vores holdning til forslaget under behandlingen af L 175. Det var vi positive over for af mange forskellige årsager, og derfor kan vi naturligvis også støtte L 176 og L 177.

Kl. 15:12

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Andreas Steenberg vil også have ordet som radikal ordfører, ja.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Ja, det går lidt for hurtigt for De Radikale.

Det er jo en konsekvensrettelse i forhold til det lovforslag, vi har førstebehandlet. L 175 er et forslag til en ny lov, som regulerer alternative investeringsforeninger, og derfor er vi nødt til at rette i den eksisterende lovgivning om investeringsforeninger og simpelt hen skrive de alternative investeringsforeninger ud og kun have de almindelige investeringsforeninger i den her lovgivning, og det er det, L 176 og 177 handler om. Det kan vi selvfølgelig støtte op om, og jeg vil referere til gennemgangen af det forrige lovforslag, hvor jeg redegjorde for, hvorfor vi støtter forslaget til en ny lov, som altså betyder, at vi er nødt til at konsekvensrette den nuværende lov om investeringsforeninger.

Kl. 15:13

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Så er det erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 15:13

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Formålet med lovforslag L 176 er jo at nyaffatte lov om investeringsforeninger m.v., så loven alene regulerer danske og udenlandske institutter, som foretager kollektiv investering i værdipapirer, de såkaldte UCITS. I Danmark drejer det sig om investeringsforeninger, selskaber for investering med kapital, der er variabel, SIKAV'er, og værdipapirfonde.

Den gældende lov om investeringsforeninger regulerer på nuværende tidspunkt også bl.a. specialforeninger og hedgeforeninger. Disse foreninger foreslås som bekendt omfattet af forslag til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, den omtalte L 175, og det er baggrunden for forslaget om at nyaffatte loven.

Lovforslaget er struktureret på samme måde som den gældende lov om investeringsforeninger og indeholder ikke væsentlige materielle ændringer af gældende regler for danske investeringsforeninger,

ligesom der ikke gennemføres nye EU-regler på området. Alle gældende regler om investorbekyttelse, tilladelse til at drive virksomhed med kollektiv investering, generalforsamling, ledelse, oplysningsforpligtelser, årsrapporter, ophør, tilsyn, straf m.m. foreslås således opretholdt.

Hovedparten af lovbestemmelserne i forslag til lov om investeringsforeninger, L 176, træder i kraft den 22. juli 2014. Enkelte lovbestemmelser, særlig overgangsbestemmelserne, træder i kraft den 22. juli 2013. Overgangsbestemmelserne skal sikre, at specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger m.m. får tid til at ændre deres virksomhed og vedtægter, så de kan ændre status til kapitalforeninger. Kapitalforeninger er reguleret i forslag til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Samtidig med forslag til lov om investeringsforeninger m.v. fremsættes følgelovforslaget L 177. Følgelovforslaget indeholder alene konsekvensændringer af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love for at sikre, at forsikringselskaber og pensionskasser, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring og firmapensionskasser, bevarer deres nuværende investeringsmuligheder, uanset at specialforeninger ikke længere reguleres i lov om investeringsforeninger m.v.

Med de ord ser jeg frem til en konstruktiv udvalgsbehandling.

Kl. 15:16

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:16

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på tirsdag, den 19. marts 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside, og jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der ligeledes fremgår af Folketingets hjemmeside.

God weekend.

Mødet er hævet. (Kl. 15:17).